

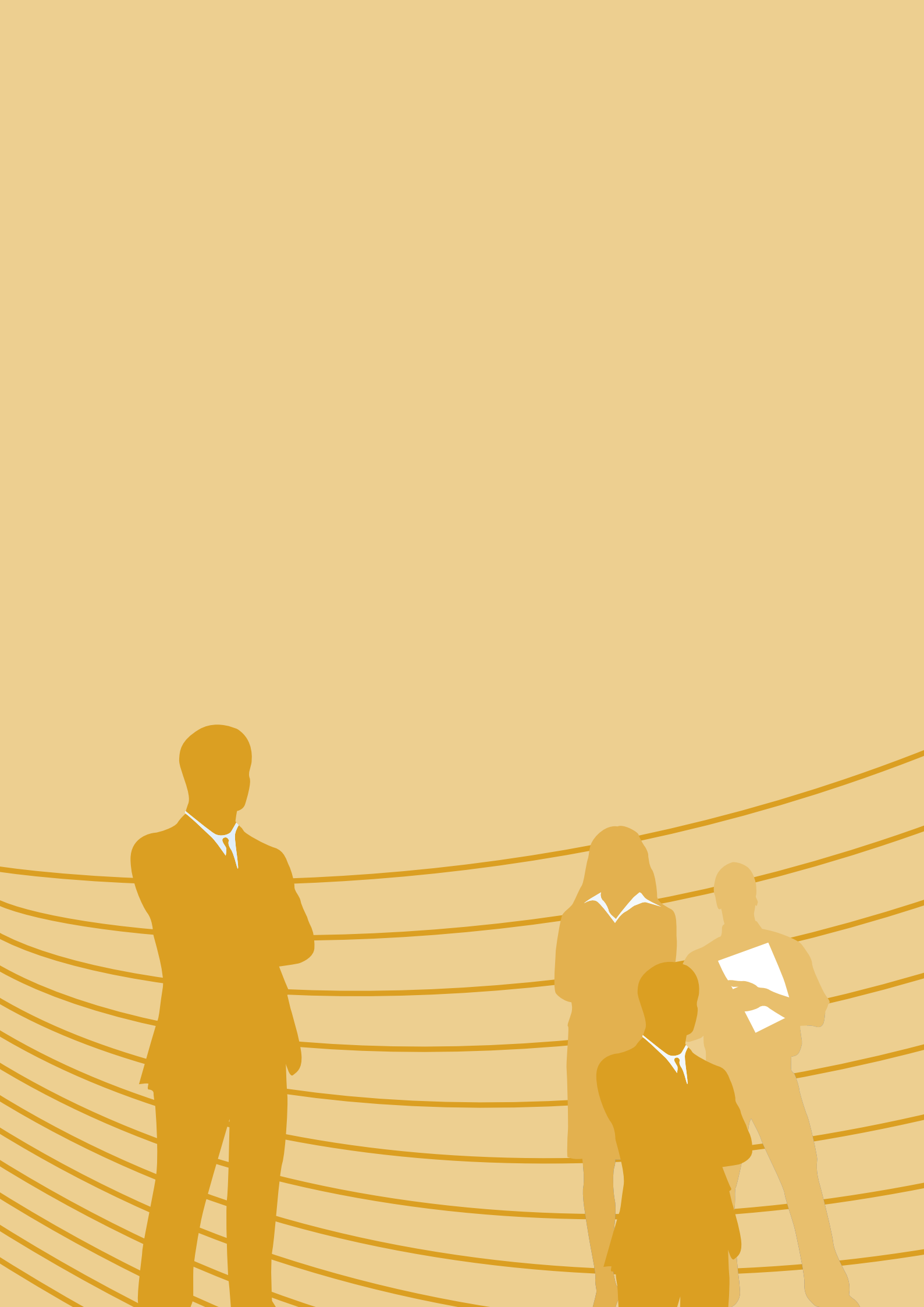

Kennisplatform
Verkeer en Vervoer

Jurisprudentiebundel openbaar vervoer 2011

Juli 2011

Jurisprudentiebundel openbaar vervoer 2011

Juli 2011

Colofon

Uitgave

Kennisplatform Verkeer en Vervoer
Postbus 24051
3502 MB Utrecht
Jaarbeursplein 15
3521 AM Utrecht

T 030 291 8200
E info@kpvv.nl
I www.kpvv.nl

KpVV

Het Kennisplatform Verkeer en Vervoer (KpVV) ondersteunt als onafhankelijk instituut de decentrale overheden bij het ontwikkelen en realiseren van hun verkeers- en vervoersbeleid. Daarbij staat de huidige en toekomstige klantvraag centraal.

Productie

Samenstelling: Gijs Verberne, Philip Juttmann en Jitske Weber
Van Doorne N.V. te Amsterdam
Vormgeving: KpVV, Ruud Overweg

Contactpersoon

Gerard van Kesteren
T 030 291 8206
M 06 5250 5556
E gerard.vankesteren@kpvv.nl

Disclaimer

Bij iedere uitspraak wordt gegeven de casus, het dictum en de consequenties voor de ov-praktijk kort worden beschreven. Deze teksten zijn met de grootst mogelijke zorg samengesteld, maar kunnen desalniettemin onvolkomenheden bevatten. Het KpVV kan hiervoor geen aansprakelijkheid aanvaarden.

© KpVV, juli 2011,
Gebruik van informatie uit dit rapport is toegestaan met bronvermelding.

KpVV is onderdeel van CROW

Ten geleide

Voor u ligt de vierde Jurisprudentiebundel openbaar vervoer van het KpVV en zijn voorganger, het CVOV. De eerste bundel werd in januari 2004 uitgebracht, de tweede in maart 2006 en de derde in augustus 2007. In opdracht van het KpVV is de bundel wederom aangepast aan de meest belangrijke ontwikkelingen uit de jurisprudentie van de afgelopen jaren op het gebied van aanbesteding en het beheer van openbaar vervoerconcessies.

Veel van de opgenomen uitspraken verduidelijken de Wet personenvervoer 2000 (hierna te noemen: "Wp 2000") of zijn anderszins relevant voor de openbaar-vervoerpraktijk. Gezamenlijk geeft de in deze bundel opgenomen jurisprudentie een handreiking voor de wijze waarop aanbestedingen dienen plaats te vinden en concessies moeten worden uitgevoerd.

In deze bundel treft u (bijna) alle relevante jurisprudentie aan die op grond van de Wp 2000 tot stand is gekomen. Daarnaast is ook jurisprudentie opgenomen die anderszins relevant is voor de wijze waarop regelgeving toegepast moet worden bij aanbestedingen of verlening van concessies.

Niet alle uitspraken over de Wp 2000 zijn in deze bundel opgenomen. In deze bundel treft u geen uitspraken aan die weliswaar in het kader van een aanbesteding of concessieverlening zijn gedaan, maar die betrekking hebben op specifiek bestuursrechtelijke aspecten in een specifieke casuspositie. Dergelijke aspecten zijn niet relevant voor alle autoriteiten op het gebied van openbaar vervoer. Ook worden uitspraken die zijn gebaseerd op de oude Wet personenvervoer en mogelijk nog betekenis hebben voor de huidige OV-praktijk buiten beschouwing gelaten. Ten slotte wordt in minder mate aandacht besteed aan het vervoer per taxi, ofschoon dit vervoer wel onderdeel uitmaakt van de Wp 2000.

Iedere uitspraak wordt voorafgegaan door een tabblad waarin de casus, het dictum en de consequenties voor de OV-praktijk kort worden beschreven. Deze teksten zijn met de grootst mogelijke zorg samengesteld, maar kunnen desalniettemin onvolkomenheden bevatten. Het KpVV kan hiervoor geen aansprakelijkheid aanvaarden.

De jurisprudentie die in deze bundel is opgenomen is een momentopname. De komende aanbestedingen en het beheer van de concessies zullen nieuwe jurisprudentie teweegbrengen. Het KpVV zal de jurisprudentiebundel daarom regelmatig bijwerken. Daarbij is ook uw hulp nodig: indien u beschikt over jurisprudentie die van belang is voor de OV-praktijk kunt deze toezenden aan het Kennisplatform Verkeer en Vervoer, Postbus 24051, 3502 MB, Utrecht. Wij zien uw inzendingen graag tegemoet.

JUSTITIA

CIO

1 Indeling

De jurisprudentie in deze bundel is opgenomen in chronologische volgorde (Tabel I). Om de doorzoekbaarheid van de bundel te vergroten is de jurisprudentie ook in tabellen geordend volgens de structuur van de Wp 2000 (Tabel II). Om de bundel zoveel mogelijk aan te laten sluiten bij de OV-praktijk is in tabel III de jurisprudentie nogmaals geordend volgens de concessiecyclus die het KpVV heeft ontwikkeld.

Tabel I

De jurisprudentie in chronologische volgorde.

Klik op het onderwerp om direct naar de casus, het dictum en de consequenties voor de OV-praktijk te gaan. Daar vindt u ook de doorverwijzing naar de jurisprudentie.

Nr.	Datum	Instantie	Onderwerp
1	30 maart 2001	Vzr. Rb. Leeuwarden	Toepassing personeelsparagraaf bij aanbesteding <i>LJN AB0912, KG 01-84 (Connexion/Groningen en Drenthe)</i>
2	10 juli 2001	Vzr. CBb	Mogelijkheid OV-autoriteit tot vaststelling dienstregeling <i>AWB 01/481 (bewoners/Drenthe)</i>
3	19 oktober 2001	Hof Amsterdam	Adviesplicht ondernemingsraad bij inschrijving aanbesteding <i>733/2001 OK (Ondernemingsraad BBA/BBA)</i>
4	21 maart 2002	Vzr. Rb. Arnhem	Nadeelcompensatie vervoerder bij wegwerkzaamheden <i>85200/KG ZA 02-196</i>
5	25 juli 2002	Vzr. CBb	Toepassing definitie GVB <i>AWB 02/1405 (Connexion/Zuid-Holland)</i>
6	12 september 2002	Vzr. CBb	Toelaatbaarheid gekozen gunningprocedure <i>AWB 02/1447 (Connexion/Utrecht)</i>
7	17 september 2002	HvJ EG	Toelaatbaarheid milieueisen als gunningcriteria <i>Zaak C-513/99 (Concordia Bus Finland Oy Ab/Hersinging Kaupunki en HKL-Bussiliikenne)</i>
8	9 oktober 2002	CBb	Mogelijkheid OV-autoriteit tot vaststelling dienstregeling <i>AWB 01/959</i>
9	23 december 2002	Vzr. Rb. Arnhem	Overgang arbeidsovereenkomst-/voorwaarden <i>94236/KG ZA 02-828 (FNV en CNV/Arriva)</i>
10	15 januari 2003	CBb	Afbakening kring van belanghebbenden bij concessie <i>AWB 01/807 (A/Regio Eindhoven)</i>
11	5 maart 2003	Vzr. CBb	Rechtskarakter vaststelling dienstregeling door vervoerder <i>AWB 02/1984</i>
12	9 juli 2003	CBb	Beroepsmogelijkheden inliggende gemeenten bij concessie <i>AWB 02/616 (Purmerend/Regionaal Orgaan Amsterdam)</i>
13	24 juli 2003	HvJ EG	“Altmark-arrest”, toelaatbaarheid subsidiëring vervoerder <i>Zaak C-280/00 (Altmark Trans/ Nahverkehrsgesellschaft Altmark)</i>
14	8 augustus 2003	Vzr. Rb. Almelo	Toepassing Europese aanbestedingsregels verplicht bij opdracht boven de drempelbedragen <i>59072/KG ZA 03-185</i>
15	27 augustus 2003	CBb	Afwijzingsbesluit bij aanbesteding is zelfstandig besluit <i>AWB 02/1670 (A/Noord-Holland)</i>
16	1 oktober 2003	Vzr. CBb	Toepassing selectiecriteria bij aanbesteding <i>AWB 03/1027 (Novio Express/Overijssel)</i>

Toelichting:

CBb = College van Beroep voor het bedrijfsleven,
Hof = Gerechtshof,
Rb. = Rechtbank,
Vzr. = Voorzieningenrechter/president,
Ktr. = Kantonrechter,
RvS = Raad van State,
HvJ EG = Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (tot 1 december 2009),
HvJ EU = Hof van Justitie van de Europese Unie (vanaf 1 december 2009)

Nr.	Datum	Instantie	Onderwerp
17	8 oktober 2003	Vzr. Rb. Leeuwarden	Toepassing personeelsparagraaf bij aanbesteding <i>59971/KG ZA 03-262 (Heisterkamp e.a./Dinkelland)</i>
18	9 maart 2004	Vzr. Rb. Haarlem	Overgang personeel/personeelsopgave <i>100033/KG ZA 04-86</i>
19	17 maart 2005	Vzr. CBb	Aanpassing niet-besteksconforme aanbidding <i>AWB 05/56 (NoordNed/NS Reizigers)</i>
20	3 mei 2005	Vzr. CBb	Bevoegdheid bestuursrechter <i>AWB 05/129 (Novio Net/Overijssel)</i>
21	15 juni 2005	Vzr. Rb. 's-Gravenhage	Wezenlijke wijziging concessie niet toegestaan <i>KG 05/531 (Connexion/de Staat)</i>
22	17 augustus 2005	Vzr. Rb. 's-Hertogenbosch	Mogelijkheid beroep <i>129437/KG ZA 05-498 (Noord-Brabant/BBA)</i>
23	27 september 2005	CBb	Afwijking van bestek/personeelsopgave <i>AWB 03/652 en 04/24 (Arriva/Noord-Holland)</i>
24	11 oktober 2005	Vzr. Rb 's-Hertogenbosch	Toepassing geschiktheidseisen op onderaannemers <i>131123/KG ZA 05-586 (Novio Net/Samenwerkings.)</i>
25	17 oktober 2005	Vzr. CBb	Niet vermelden maximumbudget in bestek <i>AWB 05/565 (BBA/Noord-Brabant)</i>
26	27 oktober 2005	Ktr. Rb. Leeuwarden	Overgang personeel <i>170717/CV EXPL 05-1896 (werknemers/Arriva)</i>
27	31 maart 2006	Vzr. CBb	Transparantie en intrekken aanbesteding <i>AWB 06/88 en 06/89 (Arriva/Noord-Brabant)</i>
28	8 juni 2006	Ktr. Rb. Leeuwarden	Overgang personeel <i>195638/CV EXPL 06-924 (.../Arriva en Connexion)</i>
29	28 juni 2006	Vzr. Rb. Leeuwarden	Aantasting exclusiviteit door taxibedrijf <i>76428 (Arriva/VOF)</i>
30	14 juli 2006	Vzr. Rb. Haarlem	Geen reële inschrijving <i>124763/KG ZA 06-238 (Rederij Naco/Noord-Holland)</i>
31	20 september 2006	Hof Leeuwarden	Aantasting exclusiviteit door taxibedrijf <i>0600344 (VOF/Arriva)</i>
32	21 september 2006	Vzr. CBb	Afwijzing verzoek voorlopige voorziening <i>AWB 06/501 (Arriva/Fryslân)</i>
33	12 oktober 2006	CBb	Toekennen exploitatiebijdrage <i>AWB 05/580 (Connexion/Zeeland)</i>
34	16 november 2006	CBb	Bezwaar niet-ontvankelijk <i>AWB 06/516 (Stadsbus Groep Maastricht/Limburg)</i>
35	16 november 2006	CBb	Belanghebbende-begrip <i>AWB 06/260 (Stadsbus Groep Maastricht/Limburg)</i>
36	30 november 2006	Hof Amsterdam	Geen reële inschrijving <i>Rolnummer 1325/06 SKG en 1328/06 SKG</i>
37	14 december 2006	Vzr. CBb	Economisch meest voordelige inschrijving <i>AWB 06/793 (Personenvervoer A B.V./Overijssel)</i>
38	19 december 2006	Vzr. Rb. 's-Gravenhage	Toepassing algemene beginselen in het aanbestedingsrecht <i>KG 06/1329 (Transvision/Min. VWS)</i>
39	4 mei 2007	Ktr. Rb. 's-Hertogenbosch	Overgang personeel <i>498714 (De Meierij/Brabant oost/Arriva)</i>

Nr.	Datum	Instantie	Onderwerp
40	25 mei 2007	Vzr. Rb. Haarlem	Veerdienst Velsen/Amsterdam, onhaalbare eisen <i>134239 (BBA/Noord-Holland)</i>
41	22 juni 2007	Vzr. CBb	Aantasting exclusiviteit concessie door kustbus <i>AWB 07/414 (Connexxion/Noord-Holland)</i>
42	3 juli 2007	CBb	Berekening subsidie toegankelijkheid openbaar vervoer <i>AWB 06/86 (Arriva/Groningen)</i>
43	14 september 2007	Ktr. Rb. Leeuwarden	Overgang personeel <i>226741 (werknemer/Connexxion)</i>
44	17 januari 2008	CBb	Berekening exploitatiebijdrage, naijleffect <i>AWB 06/663 (Connexxion/Noord-Holland)</i>
45	19 maart 2008	Raad van State	Verzoek openbaarmaking documenten Connexxion <i>LJN BC7085 (X/Bestuur Regio Utrecht)</i>
46	26 maart 2008	Vzr. CBb	Mogelijkheid beroep <i>AWB 08/72 (Arriva/Rotterdam)</i>
47	11 september 2008	Ktr. Rb 's-Hertogenbosch	Overgang personeel <i>554314 (werknemer/Arriva)</i>
48	9 oktober 2008	CBb	Berekening subsidie toegankelijkheid openbaar vervoer <i>AWB 07/344 (Hermes/Limburg)</i>
49	28 oktober 2008	Vzr. CBb	Belanghebbende-begrip <i>AWB 08/562 en AWB 08/564 (Connexxion/Fryslân)</i>
50	28 oktober 2008	Vzr. CBb	Belanghebbende-begrip <i>AWB 08/561 en AWB 08/563 (Connexxion en Arriva/Rotterdam)</i>
51	11 december 2008	Vzr. Rb. Rotterdam	Belanghebbende-begrip <i>KG ZA 08-1031 en KG ZA 08-1032 (Arriva/Rotterdam en Qbuzz, Connexxion/Rotterdam en Qbuzz)</i>
52	11 december 2008	Vzr. Rb. Rotterdam	Belanghebbende-begrip <i>KG ZA 08-1031 en KG ZA 08-1032 (Arriva/Rotterdam en Qbuzz, Connexxion/Rotterdam en Qbuzz)</i>
53	12 december 2008	Vzr. CBb	Mogelijkheid investering, zeggenschaps criterium <i>AWB 08/793 (Connexxion/Rotterdam)</i>
54	17 december 2008	Rb. 's-Hertogenbosch	Herberekening subsidiebedrag <i>AWB 07/3356 (Veolia/Noord-Brabant)</i>
55	14 januari 2009	Ktr. Rb. Leeuwarden	Overgang personeel <i>266803 (FNV/Arriva)</i>
56	15 januari 2009	Ktr. Rb. Groningen	Overgang personeel <i>388645 (werknemer/Arriva)</i>
57	17 maart 2009	Hof Leeuwarden	Overgang personeel <i>LJN BH9815 (werknemer/Connexxion)</i>
58	21 april 2009	CBb	Geen procesbelang <i>AWB 07/937 (Connexxion/Noord-Holland)</i>
59	28 april 2009	CBb	Wijziging busroutes geen wijziging concessiebesluit <i>AWB 08/202 (bewoners/Noord-Brabant)</i>
60	29 april 2009	Vzr. Rb. Amsterdam	Overgang personeel, peildatum personeelslijsten <i>422738 (Veolia/Connexxion)</i>
61	7 juli 2009	Hof Amsterdam	Overgang personeel <i>LJN BJ7369 (Connexxion/werknemer)</i>

Nr.	Datum	Instantie	Onderwerp
62	1 september 2009	CBb	Belanghebbende-begrip <i>AWB 08/238 (VEVAG/Amsterdam)</i>
63	4 september 2009	Vzr. CBb	Toepassing gunningcriteria <i>AWB 09/863 (Arriva/OV-bureau Groningen Drenthe)</i>
64	21 oktober 2009	Ktr. Rb. Leeuwarden	Overgang personeel <i>274778 (FNV/Arriva)</i>
65	16 december 2009	Rb. Arnhem	Uitleg vervoerovereenkomst <i>LJN BK8892 (Betuwe Express en DETO/Gelderland)</i>
66	12 januari 2010	CBb	Toepassing gunningcriteria, omrijfactor <i>AWB 07/424 (Arriva/Fryslân)</i>
67	16 februari 2010	Ktr. Rb. Assen	Overgang personeel <i>258121 (werknemer/Arriva)</i>
68	15 april 2010	Vzr. CBb	Toepassing gunningcriteria <i>AWB 10/98 en AWB 10/177 (Syntus/Gelderland)</i>
69	1 juli 2010	Vzr. CBb	Motivering concessiebesluit <i>AWB 10/345 (Veolia/Gelderland)</i>
70	15 oktober 2010	Vzr. Rb. Amsterdam	Overgang personeel <i>469342 (werknemer/Connexion en Syntus)</i>
71	3 november 2010	Ktr. Rb. Leeuwarden	Overgang personeel <i>304536 (werknemer/Arriva)</i>
72	24 december 2010	Ktr. Rb. Breda	Overgang personeel <i>633935 (werknemers/Brabants Busvervoer)</i>
73	24 december 2010	Ktr. Rb. Breda	Overgang personeel <i>633736 (werknemers/Veolia en Brabants Busvervoer)</i>
74	3 februari 2011	Vzr. CBb	Afwijking van bestek/ongelijke gevallen gelijk behandeld <i>AWB 10/1236 (Connexion/BRU)</i>

Tabel II

De jurisprudentie geordend volgens de structuur van de Wp2000.

Klik op het onderwerp om direct naar de casus, het dictum en de consequenties voor de OV-praktijk te gaan. Daar vindt u ook de doorverwijzing naar de jurisprudentie.

Hoofdstuk I. Algemene bepalingen				
Art.	Nr.	Datum	Instantie	Onderwerp
1	2	10-07-2001	Vzr. CBb	Mogelijkheid OV-autoriteit tot vaststelling dienstregeling AWB 01/481 (bewoners/Drenthe)
	8	09-10-2002	CBb	Mogelijkheid OV-autoriteit tot vaststelling dienstregeling AWB 01/959
	11	05-03-2003	Vzr. CBb	Rechtskarakter vaststelling dienstregeling door vervoerder AWB 02/1984
	29	28-06-2006	Vzr. Rb. Leeuwarden	Aantasting exclusiviteit door taxibedrijf (LJN AX9467) 76428 (Arriva/VOF)
	31	20-09-2006	Hof Leeuwarden	Aantasting exclusiviteit door taxibedrijf (LJN AY9087) 0600344 (VOF/Arriva)
	37	14-12-2006	Vzr. CBb	Economisch meest voordelige inschrijving (LJN AZ6201) AWB 06/793 (Personenvervoer A B.V./Overijssel)
	41	22-06-2007	Vzr. CBb	Aantasting exclusiviteit concessie door kustbus (LJN BA7916) AWB 07/414 (Connexion/Noord-Holland)
2	37	14-12-2006	Vzr. CBb	Economisch meest voordelige inschrijving (LJN AZ6201) AWB 06/793 (Personenvervoer A B.V./Overijssel)
Hoofdstuk II. Concessies voor openbaar vervoer				
Art.	Nr.	Datum	Instantie	Onderwerp
19	2	10-07-2001	Vzr. CBb	Mogelijkheid OV-autoriteit tot vaststelling dienstregeling AWB 01/481 (bewoners/Drenthe)
	6	12-09-2002	Vzr. CBb	Toelaatbaarheid gekozen gunningprocedure AWB 02/1447 (Connexion/Utrecht)
	8	09-10-2002	CBb	Mogelijkheid OV-autoriteit tot vaststelling dienstregeling AWB 01/959
	11	05-03-2003	Vzr. CBb	Rechtskarakter vaststelling dienstregeling door vervoerder AWB 02/1984
	12	09-07-2003	CBb	Beroepsmogelijkheden inliggende gemeenten bij concessie AWB 02/616 (Purmerend/Regionaal Orgaan Amsterdam)
	19	17-03-2005	Vzr. CBb	Aanpassing niet-besteksconforme aanbidding AWB 05/56 (NoordNed/NS Reizigers)
	16	01-10-2003	Vzr. CBb	Toepassing selectiecriteria bij aanbesteding AWB 03/1027 (Novio Express/Overijssel)
	19	17-03-2005	Vzr. CBb	Aanpassing niet-besteksconforme aanbidding AWB 05/56 (NoordNed/NS Reizigers)
	23	27-09-2005	CBb	Afwijking van bestek/personeelsopgave AWB 03/652 en 04/24 (Arriva/Noord-Holland)
	25	17-10-2005	Vzr. CBb	Niet vermelden maximumbudget in bestek AWB 05/565 (BBA/Noord-Brabant)
	27	31-03-2006	Vzr. CBb	Transparantie en intrekken aanbesteding (LJN AW1777) AWB 06/88 en 06/89 (Arriva/Noord-Brabant)
	31	20-09-2006	Hof Leeuwarden	Aantasting exclusiviteit door taxibedrijf (LJN AY9087) 0600344 (VOF/Arriva)
	32	21-09-2006	Vzr. CBb	Afwijzing verzoek voorlopige voorziening (LJN AY8677) AWB 06/501 (Arriva/Fryslan)

Toelichting:

CBb = College van Beroep voor het bedrijfsleven,

Hof = Gerechtshof,

Rb. = Rechtbank,

Vzr. = Voorzieningenrechter/president,

Ktr. = Kantonrechter,

RvS = Raad van State,

HvJ EG = Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (tot 1 december 2009),

HvJ EU = Hof van Justitie van de Europese Unie (vanaf 1 december 2009)

Art.	Nr.	Datum	Instantie	Onderwerp
19	41	22-06-2007	Vzr. CBb	Aantasting exclusiviteit concessie door kustbus (LJN BA7916) AWB 07/414 (Connexion/Noord-Holland)
20	6	12-09-2002	Vzr. CBb	Toelaatbaarheid gekozen gunningprocedure AWB 02/1447 (Connexion/Utrecht)
	8	09-10-2002	CBb	Mogelijkheid OV-autoriteit tot vaststelling dienstregeling AWB 01/959
	11	05-03-2003	Vzr. CBb	Rechtskarakter vaststelling dienstregeling door vervoerder AWB 02/1984
	12	09-07-2003	CBb	Beroepsmogelijkheden inliggende gemeenten bij concessie AWB 02/616 (Purmerend/Regionaal Orgaan Amsterdam)
	15	27-08-2003	CBb	Afwijzingsbesluit bij aanbesteding is zelfstandig besluit AWB 02/1670 (A/Noord-Holland)
	16	01-10-2003	Vzr. CBb	Toepassing selectiecriteria bij aanbesteding AWB 03/1027 (Novio Express/Overijssel)
	19	17-03-2005	Vzr. CBb	Aanpassing niet-besteksconforme aanbidding AWB 05/56 (NoordNed/NS Reizigers)
	23	27-09-2005	CBb	Afwijking van bestek/personeelsopgave AWB 03/652 en 04/24 (Arriva/Noord-Holland)
	25	17-10-2005	Vzr. CBb	Niet vermelden maximumbudget in bestek AWB 05/565 (BBA/Noord-Brabant)
	27	31-03-2006	Vzr. CBb	Transparantie en intrekken aanbesteding (LJN AW1777) AWB 06/88 en 06/89 (Arriva/Noord-Brabant)
	32	21-09-2006	Vzr. CBb	Afwijzing verzoek voorlopige voorziening (LJN AY8677) AWB 06/501 (Arriva/Fryslan)
	33	12-10-2006	CBb	Toekennen exploitatiebijdrage (LJN AZ0571) AWB 05/580 (Connexion/Zeeland)
	34	16-11-2006	CBb	Bezwaar niet-ontvankelijk (LJN AZ3604) AWB 06/516 (Stadsbus Groep Maastricht/Limburg)
	35	16-11-2006	CBb	Belanghebbende-begrip (LJN AZ3605) AWB 06/260 (Stadsbus Groep Maastricht/Limburg)
	37	14-12-2006	Vzr. CBb	Economisch meest voordelige inschrijving (LJN AZ6201) AWB 06/793 (Personenvervoer A. B.V./Overijssel)
41	22-06-2007	Vzr. CBb	Aantasting exclusiviteit concessie door kustbus (LJN BA7916) AWB 07/414 (Connexion/Noord-Holland)	
48	28-10-2008	Vzr. CBb	Belanghebbende-begrip (LJN BG1736) AWB 08/562 en AWB 08/564 (Connexion en Arriva/GS van Fryslân)	
74	03-02-2011	Vzr. CBb	Afwijking van bestek/ongelijke gevallen gelijk behandeld AWB 10/1236 (Connexion/BRU)	
21	23	27-09-2005	CBb	Afwijking van bestek/personeelsopgave AWB 03/652 en 04/24 (Arriva/Noord-Holland)
22	41	22-06-2007	Vzr. CBb	Aantasting exclusiviteit concessie door kustbus (LJN BA7916) AWB 07/414 (Connexion/Noord-Holland)
	47	09-10-2008	CBb	Berekening subsidie o.g.v. afschrijvingskosten (LJN BG4462) AWB 07/344 (Hermes Openbaar Vervoer B.V./Limburg)

Art.	Nr.	Datum	Instantie	Onderwerp
24	12	09-07-2003	CBb	Beroepsmogelijkheden inliggende gemeenten bij concessie AWB 02/616 (Purmerend/Regionaal Orgaan Amsterdam)
29	41	22-06-2007	Vzr. CBb	Aantasting exclusiviteit concessie door kustbus (LJN BA7916) AWB 07/414 (Connexion/Noord-Holland)
	54	21-04-2009	CBb	Ontbreken procesbelang (LJN Bl4305) AWB 07/937 (Connexion/Noord-Holland)
30	34	16-11-2006	CBb	Bezwaar niet-ontvankelijk (LJN AZ3604) AWB 06/516 (Stadsbus Groep Maastricht/Limburg)
	35	16-11-2006	CBb	Belanghebbende-begrip (LJN AZ3605) AWB 06/260 (Stadsbus Groep Maastricht/Limburg)
31	8	09-10-2002	CBb	Mogelijkheid OV-autoriteit tot vaststelling dienstregeling AWB 01/959
	11	05-03-2003	Vzr. CBb	Rechtskarakter vaststelling dienstregeling door vervoerder AWB 02/1984
32	8	09-10-2002	CBb	Mogelijkheid OV-autoriteit tot vaststelling dienstregeling AWB 01/959
	11	05-03-2003	Vzr. CBb	Rechtskarakter vaststelling dienstregeling door vervoerder AWB 02/1984
	16	01-10-2003	Vzr. CBb	Toepassing selectiecriteria bij aanbesteding AWB 03/1027 (Novio Express/Overijssel)
	23	27-09-2005	CBb	Afwijking van bestek/personeelsopgave AWB 03/652 en 04/24 (Arriva/Noord-Holland)
	27	31-03-2006	Vzr. CBb	Transparantie en intrekken aanbesteding (LJN AW1777) AWB 06/88 en 06/89 (Arriva/Noord-Brabant)
	34	16-11-2006	CBb	Bezwaar niet-ontvankelijk (LJN AZ3604) AWB 06/516 (Stadsbus Groep Maastricht/Limburg)
	35	16-11-2006	CBb	Belanghebbende-begrip (LJN AZ3605) AWB 06/260 (Stadsbus Groep Maastricht/Limburg)
	44	17-01-2008	CBb	Overschrijding stiptheidsnormgen (LJN BC1870) AWB 06/678 (Arriva/OV-bureau Groningen Drenthe)
	45	19-03-2008	Raad van State	Verzoek openbaarmaking documenten Connexion LJN BC7085 (X/Bestuur Regio Utrecht)
36	72	24-12-2010	Ktr. Rb. Breda	Overgang personeel 633935 (werknemers/Brabants Busvervoer)
	73	24-12-2010	Ktr. Rb. Breda	Overgang personeel 633736 (werknemers/Veolia en Brabants Busvervoer)
37	1	30-03-2001	Vzr. Rb. Leeuwarden	Toepassing personeelsparagraaf bij aanbesteding LJN AB0912, KG 01-84 (Connexion/Groningen en Drenthe)
	9	23-12-2002	Vzr. Rb. Arnhem	Overgang arbeidsovereenkomst/-voorwaarden 94236/KG ZA 02-828 (FNV en CNV/Arriva)
	17	08-10-2003	Vzr. Rb. Leeuwarden	Toepassing personeelsparagraaf bij aanbesteding 59971/KG ZA 03-262 (Heisterkamp e.a./Dinkelland)
	18	09-03-2004	Vzr. Rb. Haarlem	Overgang personeel/personeelsopgave 100033/KG ZA 04-86

Art.	Nr.	Datum	Instantie	Onderwerp
37	23	27-09-2005	Cbb	Afwijking van bestek/personeelsopgave AWB 03/652 en 04/24 (Arriva/Noord-Holland)
	26	27-10-2005	Ktr. Rb. Leeuwarden	Overgang personeel 170717/CV EXPL 05-1896 (werknemers/Arriva)
	28	08-06-2006	Ktr. Rb. Leeuwarden	Overgang personeel (LJN AX7724) 195638/CV EXPL 06-924 (.../Arriva en Connexxion)
	39	04-05-2007	Ktr. Rb.'s-Her- togenbosch	Overgang personeel (LJN BA4503) 498714 (De Meierij/Brabant oost/Arriva)
	43	14-09-2007	Ktr. Rb. Leeuwarden	Overgang personeel (LJN BB3976) 226741 CV EXPL 07-5248 (Werknemer/Connexxion)
	47	11-09-2008	Ktr. Rb. 's-Her togenbosch	Overgang personeel (LJN BF9879) 554314 (Werknemer/Arriva)
	55	14-01-2009	Ktr. Rb. Leeuwarden	Overgang personeel (LJN BI5023) 266803/CV EXPL 08-6470 (FNV/Arriva)
	56	15-01-2009	Ktr. Rb. Groningen	Overgang personeel (LJN BH6153) 388645 VV EXPL 08-149 (Werknemer/Arriva)
	57	17-03-2009	Hof Leeuwarden	Overgang personeel (LJN BH9815) 107.002.204/01 (Werknemer/Connexxion)
	60	29-04-2009	Vzr. Rb. Amsterdam	Overgang personeel, peildatum (LJN BI3606) 422738/KG ZA 09-600 Pee-HL (Veolia/Connexxion)
	64	21-10-2009	Ktr. Rb. Leeuwarden	Overgang personeel (LJN BK1725) 274778/CV EXPL 09-1165 (FNV/Arriva)
	70	15-10-2010	Vzr. Rb. Amsterdam	Overgang personeel (LJN BO1764) 469342/ KG ZA 10-1660 P/MB (Werknemer/Connexxion, Syntus)
	71	03-11-2010	Ktr. Rb. Leeu- warden	Overgang personeel (LJN BO3223) 304536/CV EXPL 10-103 (Werknemer/Arriva)
	72	24-12-2010	Ktr. Rb. Breda	Overgang personeel 633935 (werknemers/Brabants Busvervoer)
	73	24-12-2010	Ktr. Rb. Breda	Overgang personeel 633736 (werknemers/Veolia en Brabants Busvervoer)
38	9	23-12-2002	Vzr. Rb. Arnhem	Overgang arbeidsovereenkomst/-voorwaarden 94236/KG ZA 02-828 (FNV en CNV/Arriva)
	18	09-03-2004	Vzr. Rb. Haarlem	Overgang personeel/personeelsopgave 100033/KG ZA 04-86
	72	24-12-2010	Ktr. Rb. Breda	Overgang personeel 633935 (werknemers/Brabants Busvervoer)
	73	24-12-2010	Ktr. Rb. Breda	Overgang personeel 633736 (werknemers/Veolia en Brabants Busvervoer)
39	1	30-03-2001	Vzr. Rb. Leeuwarden	Toepassing personeelsparagraaf bij aanbesteding LJN ABO912, KG 01-84 (Connexxion/Groningen en Drenthe)
	17	08-10-2003	Vzr. Rb. Leeuwarden	Toepassing personeelsparagraaf bij aanbesteding 59971/KG ZA 03-262 (Heisterkamp e.a./Dinkelland)
	18	09-03-2004	Vzr. Rb. Haarlem	Overgang personeel/personeelsopgave 100033/KG ZA 04-86
	23	27-09-2005	Cbb	Afwijking van bestek/personeelsopgave AWB 03/652 en 04/24 (Arriva/Noord-Holland)

Art.	Nr.	Datum	Instantie	Onderwerp
23	73	24-12-2010	Ktr. Rb. Breda	Overgang personeel 633736 (werknemers/Veolia en Brabants Busvervoer)
40	60	29-04-2009	Vzr. Rb. Amsterdam	Overgang personeel, peildatum (LJN B13606) 422738/KG ZA 09-600 Pee-HL (Veolia/Connexion)
	72	24-12-2010	Ktr. Rb. Breda	Overgang personeel 633935 (werknemers/Brabants Busvervoer)
	73	24-12-2010	Ktr. Rb. Breda	Overgang personeel 633736 (werknemers/Veolia en Brabants Busvervoer)
Hoofdstuk III. Bepalingen inzake de aanbesteding en verlening van concessies				
Art.	Nr.	Datum	Instantie	Onderwerp
44	6	12-09-2002	Vzr. CBb	Toelaatbaarheid gekozen gunningprocedure AWB 02/1447 (Connexion/Utrecht)
	16	01-10-2003	Vzr. CBb	Toepassing selectiecriteria bij aanbesteding AWB 03/1027 (Novio Express/Overijssel)
	23	27-09-2005	CBb	Afwijking van bestek/personeelsopgave AWB 03/652 en 04/24 (Arriva/Noord-Holland)
49	6	12-09-2002	Vzr. CBb	Toelaatbaarheid gekozen gunningprocedure AWB 02/1447 (Connexion/Utrecht)
	16	01-10-2003	Vzr. CBb	Toepassing selectiecriteria bij aanbesteding AWB 03/1027 (Novio Express/Overijssel)
	25	17-10-2005	Vzr. CBb	Niet vermelden maximumbudget in bestek AWB 05/565 (BBA/Noord-Brabant)
61	6	12-09-2002	Vzr. CBb	Toelaatbaarheid gekozen gunningprocedure AWB 02/1447 (Connexion/Utrecht)
	12	09-07-2003	CBb	Beroepsmogelijkheden inliggende gemeenten bij concessie AWB 02/616 (Purmerend/Regionaal Orgaan Amsterdam)
	16	01-10-2003	Vzr. CBb	Toepassing selectiecriteria bij aanbesteding AWB 03/1027 (Novio Express/Overijssel)
62	12	09-07-2003	CBb	Beroepsmogelijkheden inliggende gemeenten bij concessie AWB 02/616 (Purmerend/Regionaal Orgaan Amsterdam)
63	6	12-09-2002	Vzr. CBb	Toelaatbaarheid gekozen gunningprocedure AWB 02/1447 (Connexion/Utrecht)
	12	09-07-2003	CBb	Beroepsmogelijkheden inliggende gemeenten bij concessie AWB 02/616 (Purmerend/Regionaal Orgaan Amsterdam)
	16	01-10-2003	Vzr. CBb	Toepassing selectiecriteria bij aanbesteding AWB 03/1027 (Novio Express/Overijssel)
	25	17-10-2005	Vzr. CBb	Niet vermelden maximumbudget in bestek AWB 05/565 (BBA/Noord-Brabant)
64	34	16-11-2006	CBb	Bezwaar niet-ontvankelijk (LJN AZ3604) AWB 06/516 (Stadsbus Groep Maastricht/Limburg)
	5	25-07-2002	Vzr. CBb	Toepassing definitie GVB AWB 02/1405 (Connexion/Zuid-Holland)
69a*	19	17-03-2005	Vzr. CBb	Aanpassing niet-besteksconforme aanbieding AWB 05/56 (NoordNed/NS Reizigers)

Hoofdstuk IV. Bepalingen voor de reiziger				
Hoofdstuk V. (vervallen)				
Art.	Nr.	Datum	Instantie	Onderwerp
76*	42	03-07-2007	CBb	Periode bijdrage afschrijvingskosten AWB 06/86 (Arriva/Groningen)
Hoofdstuk VI. Internationaal vervoer en taxivervoer				
Hoofdstuk VII. Toezicht en opsporing				
Hoofdstuk VIII. Overige bepalingen				
Art.	Nr.	Datum	Instantie	Onderwerp
105	6	12-09-2002	Vzr. CBb	Toelaatbaarheid gekozen gunningprocedure AWB 02/1447 (Connexion/Utrecht)
	8	09-10-2002	CBb	Mogelijkheid ov-autoriteit tot vaststelling dienstregeling AWB 01/959
	11	05-03-2003	Vzr. CBb	Rechtskarakter vaststelling dienstregeling door vervoerder AWB 02/1984
	16	01-10-2003	Vzr. CBb	Toepassing selectiecriteria bij aanbesteding AWB 03/1027 (Novio Express/Overijssel)
	19	17-03-2005	Vzr. CBb	Aanpassing niet-besteksconforme aanbieding AWB 05/56 (NoordNed/NS Reizigers)
	22	17-08-2005	Vzr. Rb.'s-Her- togenbosch	Mogelijkheid beroep (LJN AU1358) 129437/KG ZA 05-498 (Noord-Brabant/BBA)
	25	17-10-2005	Vzr. CBb	Niet vermelden maximumbudget in bestek AWB 05/565 (BBA/Noord-Brabant)
	27	31-03-2006	Vzr. CBb	Transparantie en intrekken aanbesteding (LJN AW1777) AWB 06/88 en 06/89 (Arriva/Noord-Brabant)
	32	21-09-2006	Vzr. CBb	Afwijzing verzoek voorlopige voorziening (LJN AY8677) AWB 06/501 (Arriva/Fryslân)
	34	16-11-2006	CBb	Bezwaar niet-ontvankelijk (LJN AZ3604) AWB 06/516 (Stadsbus Groep Maastricht/Limburg)
	35	16-11-2006	CBb	Belanghebbende-begrip (LJN AZ3605) AWB 06/260 (Stadsbus Groep Maastricht/Limburg)
	37	14-12-2006	Vzr. CBb	Economisch meest voordelige inschrijving (LJN AZ6201) AWB 06/793 (Personenvervoer A. B.V./Overijssel)
	41	22-06-2007	Vzr. CBb	Aantasting exclusiviteit concessie door kustbus (LJN BA7916) AWB 07/414 (Connexion/Noord-Holland)
109	5	25-07-2002	Vzr. CBb	Toepassing definitie GVB AWB 02/1405 (Connexion/Zuid-Holland)
118	34	16-11-2006	CBb	Bezwaar niet-ontvankelijk (LJN AZ3604) AWB 06/516 (Stadsbus Groep Maastricht/Limburg)
123	34	16-11-2006	CBb	Bezwaar niet-ontvankelijk (LJN AZ3604) AWB 06/516 (Stadsbus Groep Maastricht/Limburg)

Tabel III

De jurisprudentie geordend volgens de concessiecyclus.

Klik op het onderwerp om direct naar de casus, het dictum en de consequenties voor de OV-praktijk te gaan. Daar vindt u ook de doorverwijzing naar de jurisprudentie.

Nr.	Datum	Instantie	Onderwerp
Stap 1: Verkeer- en vervoerplan			
Geen jurisprudentie			
Stap 2: Openbaar-vervoerplan			
Geen jurisprudentie			
Stap 3: Concessiedefinitie			
Geen jurisprudentie			
Stap 4: Programma van eisen			
7	17 september 2002	HvJ EG	Zaak C-513/99 (Concordia Bus Finland Oy Ab/ Helsinging Kaupunki en HKL-Bussiliikenne) Toelaatbaarheid milieueisen als gunningcriteria
Stap 5: Bestek			
1	30 maart 2001	Vzr. Rb. Leeuwarden	L/JN AB0912, KG 01-84 (Connexion/Groningen en Drenthe) Toepassing personeelsparagraaf bij aanbesteding
17	8 oktober 2003	Vzr. Rb. Leeuwarden	59971/KG ZA 03-262 (Heisterkamp e.a./Dinkelland) Toepassing personeelsparagraaf bij aanbesteding
23	27 september 2005	CBb	AWB 03/652 en 04/24 (Arriva/Noord-Holland) Afwijking van bestek/personeelsopgave
25	17 oktober 2005	Vzr. CBb	AWB 05/565 (BBA/Noord-Brabant) Niet vermelden maximumbudget in bestek
Stap 6: Aanbesteding			
3	19 oktober 2001	Hof Amsterdam	733/2001 OK (Ondernemingsraad BBA/BBA) Adviesplicht ondernemingsraad bij inschrijving aanbesteding
14	8 augustus 2003	Vzr. Rechtbank Almelo	59072/KG ZA 03-185 Toepassing Europese aanbestedingsregels verplicht bij opdracht boven de drempelbedragen
19	17 maart 2005	Vzr. CBb	AWB 05/56 (NoordNed/NS Reizigers) Aanpassing niet-besteksconforme aanbidding
24	11 oktober 2005	Vzr. Rb 's-Hertogenbosch	131123/KG ZA 05-586 (Novio Net/Samenwerkings.) Toepassing geschiktheidseisen op onderaannemers
27	31 maart 2006	Vzr. CBb	AWB 06/88 en 06/89 (Arriva/Noord-Brabant)) Transparantie en intrekken aanbesteding
30	14 juli 2006	Vzr. Rb. Haarlem	124763/KG ZA 06-238 (Rederij Naco/Noord-Holland) Geen reële inschrijving
32	21 september 2006	Vzr. CBb	AWB 06/501 (Arriva/Fryslân) Afwijzing verzoek voorlopige voorziening
36	30 november 2006	Hof Amsterdam	Rolnummer 1325/06 SKG en 1328/06 SKG
37	14 december 2006	Vzr. CBb	AWB 06/793 (Personenvervoer A B.V./Overijssel) Economisch meest voordelige inschrijving
38	19 december 2006	Vzr. Rb. 's-Gravenhage	KG 06/1329 (Transvision/Min. VWS) Toepassing algemene beginselen in het aanbestedingsrecht
40	25 mei 2007	Vzr. Rb. Haarlem	134239 (BBA/Noord-Holland) Veerdienst Velsen/Amsterdam, onhaalbare eisen
74	3 februari 2011	Vzr. CBb	AWB 10/1236 (Connexion/BRU) Afwijking van bestek/ongelijke gevallen gelijk behandeld

Toelichting:

CBb = College van Beroep voor het bedrijfsleven,

Hof = Gerechtshof,

Rb. = Rechtbank,

Vzr. = Voorzieningenrechter/president,

Ktr. = Kantonrechter,

RvS = Raad van State,

HvJ EG = Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (tot 1 december 2009),

HvJ EU = Hof van Justitie van de Europese Unie (vanaf 1 december 2009)

Nr.	Datum	Instantie	Onderwerp
Stap 7: gunning			
5	25 juli 2002	Vzr. CBb	AWB 02/1405 (Connexion/Zuid-Holland) Toepassing definitie GVB
6	12 september 2002	Vzr. CBb	AWB 02/1447 (Connexion/Utrecht) Toelaatbaarheid gekozen gunningprocedure
15	27 augustus 2003	CBb	AWB 02/1670 (A/Noord-Holland) Afwijzingsbesluit bij aanbesteding is zelfstandig besluit
16	1 oktober 2003	Vzr. CBb	AWB 03/1027 (Novio Express/Overijssel) Toepassing selectiecriteria bij aanbesteding
53	12 december 2008	Vzr. CBb	AWB 08/793 (Connexion/Rotterdam) Mogelijkheid inbesteding, zeggenschaps criterium
63	4 september 2009	Vzr. CBb	AWB 09/863 (Arriva/OV-bureau Groningen Drenthe) Toepassing gunningcriteria
66	12 januari 2010	CBb	AWB 07/424 (Arriva/Fryslân) Toepassing gunningcriteria, omrijfactor
68	15 april 2010	Vzr. CBb	AWB 10/98 en AWB 10/177 (Syntus/Gelderland) Toepassing gunningcriteria
69	1 juli 2010	Vzr. CBb	AWB 10/345 (Veolia/Gelderland) Motivering concessiebesluit
Stap 8: concessieverlening			
9	23 december 2002	Vzr. Rb. Arnhem	94236/KG ZA 02-828 (FNV en CNV/Arriva) Overgang arbeidsovereenkomst-/voorwaarden
10	15 januari 2003	CBb	AWB 01/807 (A/Regio Eindhoven) Afbakening kring van belanghebbenden bij concessie
12	9 juli 2003	CBb	AWB 02/616 (Purmerend/Regionaal Orgaan Amsterdam) Beroepsmogelijkheden inliggende gemeenten bij concessie
13	24 juli 2003	HvJ EG	Zaak C-280/00 (Altmark Trans/ Nahverkehrsgesellschaft Altmark) "Altmark-arrest", toelaatbaarheid subsidiëring vervoerder
18	9 maart 2004	Vzr. Rb. Haarlem	100033/KG ZA 04-86 Overgang personeel/personeelsopgave
26	27 oktober 2005	Ktr. Rb. Leeuwarden	170717/CV EXPL 05-1896 (werknemers/Arriva) Overgang personeel
28	8 juni 2006	Ktr. Rb. Leeuwarden	195638/CV EXPL 06-924 (.../Arriva en Connexion) Overgang personeel
35	16 november 2006	CBb	AWB 06/260 (Stadsbus Groep Maastricht/Limburg) Belanghebbende-begrip
39	4 mei 2007	Ktr. Rb. 's-Hertogenbosch	498714 (De Meierij/Brabant oost/Arriva) Overgang personeel
43	14 september 2007	Ktr. Rb. Leeuwarden	226741 (werknemer/Connexion) Overgang personeel
47	11 september 2008	Ktr. Rb. 's-Hertogenbosch	554314 (werknemer/Arriva) Overgang personeel
49	28 oktober 2008	Vzr. CBb	AWB 08/562 en AWB 08/564 (Connexion/Fryslân) Belanghebbende-begrip
50	28 oktober 2008	Vzr. CBb	AWB 08/561 en AWB 08/563 (Connexion en Arriva/Rotterdam) Belanghebbende-begrip
51	11 december 2008	Vzr. Rb. Rotterdam	KG ZA 08-1031 en KG ZA 08-1032 (Arriva/Rotterdam en Qbuzz, Connexion/Rotterdam en Qbuzz) Belanghebbende-begrip
52	11 december 2008	Vzr. Rb. Rotterdam	KG ZA 08-1031 en KG ZA 08-1032 (Arriva/Rotterdam en Qbuzz, Connexion/Rotterdam en Qbuzz) Belanghebbende-begrip
55	14 januari 2009	Ktr. Rb. Leeuwarden	266803 (FNV/Arriva) Overgang personeel

Nr.	Datum	Instantie	Onderwerp
56	15 januari 2009	Ktr. Rb Groningen	388645 (werknemer/Arriva) Overgang personeel
57	17 maart 2009	Hof Leeuwarden	L/JN BH9815 (werknemer/Connexion) Overgang personeel
60	29 april 2009	Vzr. Rb. Amsterdam	422738 (Veolia/Connexion) Overgang personeel, peildatum personeelslijsten
61	7 juli 2009	Hof Amsterdam	L/JN BJ7369 (Connexion/werknemer) Overgang personeel
62	1 september 2009	CBb	AWB 08/238 (VEVAG/Amsterdam) Belanghebbende-begrip
64	21 oktober 2009	Ktr. Rb. Leeuwarden	274778 (FNV/Arriva) Overgang personeel
67	16 februari 2010	Ktr. Rb. Assen	258121 (werknemer/Arriva) Overgang personeel
70	15 oktober 2010	Vzr. Rb. Amsterdam	469342 (werknemer/Connexion en Syntus) Overgang personeel
71	3 november 2010	Ktr. Rb. Leeuwarden	304536 (werknemer/Arriva) Overgang personeel
72	24 december 2010	Ktr. Rb. Breda	633935 (werknemers/Brabants Busvervoer) Overgang personeel
73	24 december 2010	Ktr. Rb. Breda	633736 (werknemers/Veolia en Brabants Busvervoer) Overgang personeel
Stap 9: concessiebeheer			
2	10 juli 2001	Vzr. CBb	AWB 01/481 (bewoners/Drenthe) Mogelijkheid ov-autoriteit tot vaststelling dienstregeling
4	21 maart 2002	Vzr. Rb. Arnhem	85200/KG ZA 02-196 Nadeelcompensatie vervoerder bij wegwerkzaamheden
8	9 oktober 2002	CBb	AWB 01/959 Mogelijkheid ov-autoriteit tot vaststelling dienstregeling
11	5 maart 2003	Vzr. CBb	AWB 02/1984 Rechtskarakter vaststelling dienstregeling door vervoerder
21	15 juni 2005	Vzr. Rb. 's-Gravenhage	KG 05/531 (Connexion/de Staat) Wezenlijke wijziging concessie niet toegestaan
29	28 juni 2006	Vzr. Rb. Leeuwarden	76428 (Arriva/VOF) Aantasting exclusiviteit door taxibedrijf
31	20 september 2006	Hof Leeuwarden	0600344 (VOF/Arriva) Aantasting exclusiviteit door taxibedrijf
33	12 oktober 2006	CBb	AWB 05/580 (Connexion/Zeeland) Toekennen exploitatiebijdrage
41	22 juni 2007	Vzr. CBb	AWB 07/414 (Connexion/Noord-Holland) Aantasting exclusiviteit concessie door kustbus
42	3 juli 2007	CBb	AWB 06/86 (Arriva/Groningen) Berekening subsidie toegankelijkheid openbaar vervoer
44	17 januari 2008	CBb	AWB 06/663 (Connexion/Noord-Holland) Berekening exploitatiebijdrage, najieffect
48	9 oktober 2008	CBb	AWB 07/344 (Hermes/Limburg) Berekening subsidie toegankelijkheid openbaar vervoer
54	17 december 2008	Rb. 's-Hertogenbosch	AWB 07/3356 (Veolia/Noord-Brabant) Herberekening subsidiebedrag
59	28 april 2009	CBb	AWB 08/202 (bewoners/Noord-Brabant) Wijziging busroutes geen wijziging concessiebesluit
65	16 december 2009	Rb. Arnhem	L/JN BK8892 (Betuwe Express en DETO/Gelderland) Uitleg vervoerovereenkomst

Nr.	Datum	Instantie	Onderwerp
Stap 10: Beëindiging concessie			
Geen jurisprudentie			
Stap 11: Overig			
20	3 mei 2005	Vzr. CBb	AWB 05/129 (Novio Net/Overijssel) Bevoegdheid bestuursrechter
22	17 augustus 2005	Vzr. Rb. 's-Hertogenbosch	129437/KG ZA 05-498 (Noord-Brabant/BBA) Mogelijkheid beroep
34	16 november 2006	CBb	AWB 06/516 (Stadsbus Groep Maastricht/Limburg) Bezwaar niet-ontvankelijk
45	19 maart 2008	Raad van State	L/JN BC7085 (X/Bestuur Regio Utrecht) Verzoek openbaarmaking documenten Connexion

Toekomst

De jurisprudentie die in deze bundel is opgenomen is een momentopname. De komende aanbestedingen en het beheer van de concessies zullen nieuwe jurisprudentie tweebrengen. Het KpVV zal de jurisprudentiebundel daarom regelmatig bijwerken. Daarbij is ook uw hulp nodig: indien u beschikt over jurisprudentie die van belang is voor de ov-praktijk kunt deze toezenden aan het

Kennisplatform Verkeer en Vervoer,

Postbus 24051,

3502 MB Utrecht.

Wij zien uw inzendingen graag tegemoet.

1 President Rechtbank Leeuwarden, 30 maart 2001

Casus

Bij de allereerste aanbesteding onder de Wp2000 rees een geschil over de wijze waarop de omvang van het indirecte personeel door Arriva is berekend. De wet gaat ervan uit dat het personeel in dezelfde verhouding overgaat als de verhouding tussen omzet van de concessie die wordt aanbesteed en de totale omzet van de zittende vervoerder. Daarbij moet volgens de wet het boekjaar voorafgaande aan de concessieovergang als maatstaf worden gehanteerd. Arriva constateerde dat deze bepaling niet uit te voeren was aangezien het laatste boekjaar voorafgaande aan de concessieovergang juist het jaar is dat de aanbesteding wordt gehouden. Bij de berekening is zij dus uitgegaan van het laatst afgesloten boekjaar. Daarbij heeft zij de omzet bepaald aan de hand van de ontvangen rijksbijdrage t.o.v. de totale rijksbijdrage die zij ontvangt voor al het openbaar vervoer. De opbrengsten uit de kaartverkoop zijn door Arriva buiten beschouwing gelaten omdat deze gegevens op het moment van de personeelsopgave nog niet beschikbaar waren aangezien deze mede afhankelijk zijn van WROOV-gegevens die pas later beschikbaar zijn. De kosten van het indirecte personeel zijn echter wel weer op het laatste boekjaar voorafgaande aan de concessieovergang gebaseerd. Connexion, als potentiële inschrijver op de concessie Leeuwarden, was het niet eens met de wijze waarop Arriva de omvang van het indirecte personeel had berekend. Daarnaast was Connexion van mening dat Arriva de samenstelling van het indirecte personeel onvoldoende had toegelicht.

Dictum

De rechter constateert dat letterlijke toepassing van de Wp2000 niet mogelijk is bij de berekening van het indirecte personeel dat voor overgang in aanmerking komt. De rechter stelt derhalve dat moet worden gezocht naar een uitleg die het meest recht doet aan de bedoeling van de betreffende artikelen. In dat licht vindt de rechter dat Arriva de best mogelijke gegevens heeft verstrekt. Daarbij oordeelt hij dat de verplichting om de samenstelling van het personeel toe te lichten slechts ziet op de samenstelling van het directe personeel en niet op de samenstelling van het indirecte personeel omdat dit er op neer zou komen dat het bestek op personen te herleiden gegevens zou gaan bevatten.

Consequenties

Dit arrest is leidend geweest bij de wijze waarop bij latere aanbestedingen is omgegaan met de verplichting om een personeelsopgave te doen. De interpretatie van de rechter wordt gevolgd in de Concessiewet waarmee artikel 37, tweede lid, Wp2000 zodanig wordt aangepast dat het laatst afgesloten boekjaar bepalend wordt voor de berekening van het indirecte personeel. De uitleg van de rechter dat de verplichting

om de samenstelling van de personeelsopgave toe te lichten, slechts ziet op het directe personeel en niet op het indirecte personeel, wordt in de praktijk niet gevolgd. Met name bij grotere concessies is het goed mogelijk om de samenstelling van het indirecte personeel toe te lichten zonder dat deze gegevens direct in de richting wijzen van bepaalde personeelsleden. Bij de concessie Leeuwarden ging het echter maar om 13,8 fte dus is dat risico veel groter.

Voor de uitspraak: klik *[hier](#)*

2 Voorzieningenrechter CBB, 10 juli 2001

Casus

De provincie Drenthe heeft in haar concessie bepaald dat het openbaar vervoer moet worden verricht overeenkomstig een door de provincie vastgestelde dienstregeling. In de concessie is tevens de procedure neergelegd die daarbij gevolgd wordt. Overeenkomstig deze procedure is door de provincie een dienstregeling vastgesteld voor de periode 1 juli 2001 tot 1 januari 2003. Een groep bewoners heeft bezwaar gemaakt tegen deze dienstregeling en gelijktijdig om een voorlopige voorziening verzocht bij de president van de het CBB om de dienstregeling, althans de wijzigingen ten opzichte van de voorgaande dienstregeling, op te schorten.

Dictum

Alvorens toe te komen aan een inhoudelijke behandeling van het verzoek, staat de president uitgebreid stil bij de aard van de aangevochten beslissing. Daartoe overweegt de president het volgende.

Allereerst wordt in de uitspraak geconstateerd dat de Wet personenvervoer 2000 (Wp2000), anders dan de oude Wet personenvervoer, geen expliciete bepaling bevat die ziet op de vaststelling van de dienstregeling. Ten tweede wordt gesteld dat artikel 32, tweede lid, sub f, van de Wp2000 weliswaar gebiedt tot het aan de concessie verbinden van voorschriften betreffende de wijziging, openbaarmaking, datum van ingang en geldigheidsduur van de dienstregeling, maar dat deze voorschriften, gelet op een passage in de toelichting op de Wp2000 waarin wordt vermeld dat de vervoerder de dienstregeling bepaalt, niet zover mogen gaan dat de concessieverlener de dienstregeling vaststelt. Tenslotte stelt de president dat in zijn algemeenheid uit de tekst, systematiek noch wetsgeschiedenis, zonder dit overigens nader uit te werken, niet kan worden afgeleid dat de concessieverleners nog langer beschikken over de bevoegdheid om de dienstregeling vast te stellen.

Na geconcludeerd te hebben dat de concessieverleners geen publiekrechtelijke bevoegdheid hebben om de dienstregeling vast te stellen, overweegt de president dat de "vaststelling" een privaatrechtelijke acceptatie is van een door de vervoerder gedaan aanbod in de vorm van een concept voor de dienstregeling. Uitgaande van deze overweging stelt de president dat de "vaststelling" geen besluit is in de zin van de Algemene wet bestuursrecht, hetgeen tot de conclusie leidt dat het verzoek niet-ontvankelijk is. De president komt om deze reden niet meer aan een inhoudelijke beoordeling van het verzoek toe en wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Consequenties

De uitspraak van de president van het CBB betekent dat hij van mening is dat de vaststelling op zich wel geoorloofd is. De beslissing om een dienstregeling vast te

stellen/goed te keuren kan/zal slechts niet als een besluit worden aangemerkt waartegen bezwaar en beroep mogelijk is. *Let op: inmiddels is er een nieuwe uitspraak over de mogelijkheden voor OV-autoriteiten om dienstregeling vast te stellen. Deze uitspraak (CBB 9 oktober 2002) perkt de mogelijkheden tot vaststelling van de dienstregeling veel verder in!*

Voor de uitspraak: klik [hier](#)

3 Hof Amsterdam, 19 oktober 2001

Casus

De BBA was voornemens in te schrijven op een aanbesteding van de provincie Zuid-Holland. De ondernemingsraad (OR) van de BBA was van mening dat voorafgaande aan de aanbesteding aan hen er op grond van de Wet op de ondernemingsraden (WOR) advies gevraagd zou moeten worden omdat in het geval de BBA de aanbesteding zou winnen en dus de concessie zou verkrijgen, dit een belangrijke uitbreiding van de werkzaamheden zou betekenen. De BBA geeft pas na de inschrijving te kennen dat zij geen advies gaat vragen, omdat er naar haar mening slechts sprake is van een normale uitoefening van bedrijfsactiviteiten waarvoor geen advies is benodigd. Vervolgens stapt de OR naar de Ondernemingskamer van het Gerechtshof in Amsterdam. Overigens was toen al bekend dat de BBA de concessie niet gewonnen had.

Dictum

De rechter is van mening dat er weldegelijk sprake is van een belangrijke uitbreiding van de werkzaamheden van de BBA als zij de concessie zou verwerven. Zowel gemeten in omzet (toename van €32,5 min op een omzet van €200 min) als het aantal personeelsleden (van 1100 naar 1270 personen) nemen de activiteiten van de BBA in belangrijke mate toe. Het verweer van de BBA dat het gaat om een normale uitoefening van bedrijfsactiviteiten waarover geen advies gevraagd hoeft te worden, wordt door de rechter niet gevolgd. Naar zijn mening is het uitvoeren van openbaar vervoer de bedrijfsactiviteit van de BBA en niet het meedoen aan aanbestedingen ook al zal dat regelmatig gebeuren.

Doordat de BBA zich met de offerte op essentiële punten heeft vastgelegd jegens de provincie, moet volgens de rechter dit als een adviesplichtig besluit van de BBA worden gezien. De stelling van de BBA dat zij voornemens was om, als zij de aanbesteding had gewonnen, advies te vragen over implementatiemaatregelen en op die manier aan de WOR had kunnen voldoen wordt dan ook door de rechter verworpen. Ook het betoog van de BBA dat een adviesaanvraag voorafgaande aan de indiening van de offerte vanwege de korte doorlooptijd van de aanbesteding en de daarbij in acht te nemen vertrouwelijkheid niet mogelijk is wordt door de rechter van tafel geveegd. Hij is van mening dat ook in een dergelijk geval tussen de BBA en de OR afspraken gemaakt kunnen worden over de te volgen procedure en de termijnen die daarbij gelden.

Consequenties

Voor OV-autoriteiten heeft deze uitspraak geen directe consequenties. Wel moeten OV-autoriteiten zich realiseren dat de vervoerders die willen inschrijven intern nog

advies moeten vragen aan de OR. Dit kost de vervoerders uiteraard tijd, iets waarmee de OV-autoriteiten rekening kunnen houden bij het vaststellen van de inschrijftermijn.

Voor de uitspraak: klik *hier*

4 Voorzieningenrechter Rechtbank Arnhem, 21 maart 2002

Casus

Novio verzorgt het openbaar vervoer in de concessie KAN zuid. Eén van haar buslijnen loopt via de Nijmeegsebaan waarvan de provincie Gelderland wegbeheerder is. Om groot onderhoud aan de Nijmeegsebaan te kunnen uitvoeren was de provincie van plan om al het verkeer, en dus ook het openbaar vervoer, via een andere weg te leiden. Novio kon zich hier niet in vinden omdat daardoor enkele haltes niet meer bediend konden worden en de dienstregeling ernstig ontregeld zou worden: Daarnaast bleek enkele dagen voor aanvang van de werkzaamheden dat de beoogde omleidingroute niet geschikt was voor busverkeer in twee richtingen. Door een versmalling van de weg, mede betaald door de provincie, is de weg niet breed genoeg. Dit betekende dat Novio in allerijl een alternatieve dienstregeling moet opstellen. De extra kosten die dit met zich meebrengt wil Novio op de provincie verhalen.

Dictum

De rechter stelt dat de hoofdregel is dat schade die weggebruikers leiden door wegonderhoud, bijvoorbeeld doordat zij gebruik moeten maken van omleidingroutes, in beginsel is aan te merken als normaal bedrijfsrisico. Slechts in uitzonderlijke gevallen mag worden aangenomen dat de schade zodanig is dat deze niet onder het normale bedrijfsrisico valt. De kosten van de oorspronkelijk beoogde omleiding komen volgens de rechter voor rekening van Novio. Nu pas enkele dagen voor de geplande werkzaamheden duidelijk werd dat de omleidingroute ongeschikt was voor busverkeer en de provincie dit had kunnen weten omdat zij destijds voor de wegversmalling subsidiegeld beschikbaar heeft gesteld ontstaat er een bijzondere situatie. In de ogen van de rechter heeft Novio aannemelijk gemaakt dat zij extra kosten heeft moeten maken om de dienstregeling aan te passen aan de situatie die ontstaan is doordat de omleidingroute niet geschikt is voor openbaar vervoer. Deze extra kosten moeten volgens de rechter worden gecompenseerd.

Consequenties

De uitspraak maakt duidelijk dat een vervoerder bij werkzaamheden aan de weg in principe zelf de kosten moet dragen van een eventuele omleiding. Slechts als de wegbeheerder bij de voorbereiding van de werkzaamheden onvoldoende rekening houdt met de belangen van de vervoerder, moet hij de geleden schade vergoeden.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

5 Voorzieningenrechter CBb, 25 juli 2002

Casus

Voor de aanbesteding van de concessie Drechtsteden/Alblasserwaard/Vijfheerenlanden volgt de provincie Zuid Holland de niet-openbare procedure. Na toetsing aan de selectie-eisen besluit de provincie om, naast drie andere vervoerders waaronder Connexion, Stadsvervoer Nederland (SVN) uit te nodigen om een offerte uit te brengen. SVN is een gezamenlijke onderneming van een drietal gemeentelijke vervoerbedrijven hetgeen voor Connexion reden is om bezwaar te maken tegen de verdere deelname van SVN en naar de voorzieningenrechter te stappen. Connexion is namelijk van mening dat SVN gezien haar aandeelhouders zelf ook een gemeentelijk vervoerbedrijf is dat op grond van artikel 109 van de Wp2000 van deelname uitgesloten moet worden.

Dictum

Allereerst overweegt de rechter dat het besluit om SVN uit te nodigen om een offerte uit te brengen een zelfstandig besluit in de zin van artikel 1.3 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is waartegen bezwaar en beroep mogelijk is. Vervolgens gaat de rechter na of SVN aan de definitie van gemeentelijk vervoerbedrijf voldoet zoals dit in artikel 64 van de Wp2000 is uitgewerkt. Zijn conclusie is dat dit niet zo is omdat geen van de aandeelhouders een meerderheid van de stemmen heeft noch geen der aandeelhouders beslissende zeggenschappen heeft. SVN is dus naar de mening van de rechter terecht tot de volgende ronde toegelaten.

Consequenties

De uitspraak maakt in de eerste plaats duidelijk dat het besluit tijdens een niet-openbare aanbestedingsprocedure een zelfstandig besluit in de zin van de Awb waartegen bezwaar en beroep mogelijk is.

In de tweede plaats wordt duidelijk dat een samenwerkingsverband tussen verschillende gemeentelijke vervoerbedrijven niet per definitie ook weer een gemeentelijk vervoerbedrijf oplevert als de deelnemende partijen er voor zorgen dat geen van hen de beslissende zeggenschap heeft.

Overigens is deze uitspraak voor de wetgever aanleiding geweest om met een voorstel te komen om artikel 64 van de Wp2000 aan te passen. In de Veegwet wordt artikel 64 van de Wp2000 zodanig aangepast dat een constructie als die van SVN in de toekomst niet meer mogelijk is. SVN heeft op deze wijziging gereageerd door de meerderheid van de aandelen bij een onderneming onder te brengen die geen gemeentelijk vervoerbedrijf is. Hierdoor kan SVN aan aanbestedingen mee blijven doen.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

6 Voorzieningenrechter CBb, 12 september 2002

Casus

In het kader van de aanbesteding van de concessie BRU noordwest doet Connexxion NV een aanbidding. Daarbij maakt zij gebruik van de CPV-vergunning van Connexxion openbaar vervoer NV, een dochteronderneming. Na gunning blijkt de BBA de concessie te hebben gewonnen met een, in de ogen van Connexxion, minimale voorsprong. De uitslag van de aanbesteding is voor Connexxion openbaar vervoer NV reden om bezwaar te maken en een voorlopige voorziening te vragen.

Connexxion openbaar vervoer NV voert samengevat twee redenen aan waarom het BRU niet tot de gewraakte uitslag had kunnen komen. In de eerste plaats vindt Connexxion openbaar vervoer NV dat de gevolgde gunningprocedure niet aan de eisen van transparantie en zorgvuldigheid voldoet. Ten tweede is Connexxion openbaar vervoer NV het niet eens met de inhoudelijke beoordeling van de offertes en is zij van mening dat de BBA op enkele punten teveel en Connexxion juist te weinig punten heeft gekregen.

Dictum

De rechter ziet zich in de eerste plaats voor de vraag gesteld of Connexxion openbaar vervoer NV belanghebbende is bij het gunningbesluit van het BRU. De rechter is van mening dat dit niet het geval is omdat Connexxion NV de aanbidding heeft gedaan en ook concessiehouder zou zijn geworden. Connexxion openbaar vervoer NV brengt slechts haar vergunning in. Daardoor zijn de belangen van Connexxion openbaar vervoer NV slechts aan de orde voor zover het haar relatie betreft met Connexxion NV. Het feit dat Connexxion openbaar vervoer NV geen belanghebbende is, is voor de rechter reden om het verzoek om een voorlopige voorziening af te wijzen.

Ondanks deze afwijzing gaat de rechter wel inhoudelijk in op de bezwaren die Connexxion openbaar vervoer NV heeft geuit. Anders dan Connexxion vindt de rechter dat de gevolgde procedure wel transparant en zorgvuldig. De gevolgde systematiek waarin de gunningcriteria en de subgunningcriteria bekend zijn gemaakt in afnemende volgorde van het belang dat daaraan werd gehecht is op zich duidelijk genoeg. Het feit dat bij de uiteindelijke beoordeling gebruik is gemaakt van een gedetailleerd puntentoekenningssysteem waarover de inschrijvers niet konden beschikken doet daar niets aan af. Een dergelijk puntentoekenningssysteem is naar de mening van de rechter slechts een hulpmiddel om tot gunning over te kunnen gaan. In casu werden met dit systeem geen nieuwe gunningcriteria geïntroduceerd.

De inhoudelijke toetsing van de aanbidding van Connexxion NV ten opzichte van de aanbidding van de BBA is naar de mening van de rechter op een correcte manier uitgevoerd. Ook de inhoudelijke bezwaren van Connexxion openbaar vervoer NV zouden, als Connexxion openbaar vervoer NV al belanghebbende geweest zou zijn, geen grond zijn om de voorlopige voorziening toe te wijzen.

Consequenties

Allereerst maakt deze uitspraak duidelijk dat vervoerders en OV-autoriteiten goed moeten opletten op het moment dat een concernonderdeel inschrijft bij een aanbesteding en daarbij gebruik maakt van de diensten of capaciteiten van andere concernonderdelen. Niet in alle gevallen mag worden aangenomen dat concernonderdelen met elkaar vereenzelvigd mogen worden vanwege het feit dat zij tot hetzelfde concern behoren.

In de tweede plaats maakt de uitspraak duidelijk dat het niet noodzakelijk is de gunningprocedure tot in het laatste detail te beschrijven. Het is toegestaan om alleen de (sub)gunningcriteria in het bestek op te nemen en deze in volgorde van afnemend belang te presenteren. De gedetailleerde uitwerking van de wijze waarop de gunningcriteria worden beoordeeld en de daarbij behorende punten toekenning behoeft niet in het bestek te worden opgenomen. Dit wordt door de rechter slechts als een hulpmiddel gezien.

Voor de uitspraak: klik *hier*

7 HvJ EG, 17 september 2002

Casus

Bij de aanbesteding van een deel van het openbaar vervoer per bus heeft de gemeente Helsinki een aantal milieucriteria geformuleerd die bij de gunning een rol speelden. Enkele van deze criteria hadden betrekking op de emissies en het geluidsniveau van de bussen. Uiteindelijk hebben deze milieucriteria de doorslag gegeven bij de keuze voor het eigen vervoerbedrijf. Het bedrijf dat als tweede eindigde, was het met deze uitslag niet eens en is naar de rechter gestapt.

Dit bedrijf voerde aan dat de milieueisen discriminerend waren en de gemeente Helsinki het eigen vervoerbedrijf bevoordeelde omdat deze als enige over bussen beschikte die het maximale aantal punten scoorde. Daarnaast stelde het bedrijf dat milieufactoren die niet rechtstreeks met de exploitatie van openbaar vervoer te maken hadden, geen rol kunnen spelen in het kader van een gunning op grond van de economisch voordeligste aanbieding. Aangezien deze stelling name een nadere uitleg van het Europees recht vroeg, heeft de Finse rechter aan het Hof van Justitie prejudiciële vragen gesteld.

Dictum

Het Hof is van mening dat de Richtlijn Diensten toestaat dat een aanbestedende dienst, wanneer deze de opdracht tot het verrichten van openbaar vervoer wil gunnen aan de inschrijver met de economisch voordeligste aanbieding, rekening mag houden met milieucriteria. Deze criteria moeten wel verband houden met het voorwerp van de opdracht, de aanbestedende dienst geen onvoorwaardelijke vrijheid geven (d.w.z. een objectief onderscheidend vermogen hebben), op de juiste manier bekend zijn gemaakt en zonder discriminatie toegepast kunnen worden.

Daarnaast is het Hof van mening dat milieucriteria ook bij de gunning meegewogen kunnen worden als op de voorhand bekend is dat er slechts weinig ondernemingen aan de milieucriteria kunnen voldoen, zelfs als één van die weinige ondernemingen het eigen vervoerbedrijf is.

Consequenties

Een van de items die op grond van de Wet personenvervoer verplicht in het Programma van Eisen moet worden behandeld, is de afstemming van het openbaar vervoer met het milieubeleid van de OV-autoriteit. Op deze wijze kan zichtbaar gemaakt worden op welke wijze het openbaar vervoer een bijdrage levert aan de milieudoelstellingen die aan het milieubeleid ten grondslag liggen. Als vervolgens wordt aanbesteed moeten daarbij de spelregels uit de Richtlijn Diensten worden gevolgd. De uitspraak van het Hof van Justitie maakt nog eens duidelijk dat - als binnen de genoemde voor-

waarden wordt gebleven - milieucriteria een rol kunnen spelen bij de aanbesteding en de uiteindelijke gunning van de concessie.

Voor de uitspraak: klik *hier*

8 CBb, 9 oktober 2002

Casus

Aanleiding voor de uitspraak was een bezwaarschrift van een ziekenhuis in Deventer tegen een door de provincie Overijssel vastgestelde dienstregeling. Deze dienstregeling was vastgesteld op basis van de concessie die voor het betreffende vervoer is afgegeven.

De provincie verklaarde het ziekenhuis niet-ontvankelijk, omdat zij van mening was dat het ziekenhuis in casu geen belanghebbende in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) zou zijn. Het ziekenhuis is tegen dit besluit in beroep gegaan bij het CBB.

Dictum

Het CBB concludeert op basis van de statuten van het ziekenhuis dat het ziekenhuis zich "(...) naast andere doelen ook ten doel stelt zorg te dragen voor de bereikbaarheid van haar patiënten. Omdat openbaar vervoer hiertoe van belang is, valt het bestreden besluit binnen de statutaire doelstelling van appellante (d.w.z. het ziekenhuis)."

De rechter verklaart het ziekenhuis dus wél ontvankelijk en vernietigt daarom het besluit waartegen beroep is aangetekend.

Het CBB besluit vervolgens om zelf in de zaak te voorzien. De rechter trekt de conclusie dat gezien de wet en de toelichting daarop, de wetgever bedoeld heeft de bevoegdheid tot vaststelling van de dienstregeling bij de vervoerder te leggen en dat de OV-autoriteit deze bevoegdheid niet met concessievoorschriften aan zich kan trekken. De rechter concludeert vervolgens dat "(...) verweerders (de provincie Overijssel) de bevoegdheid ontberen om de dienstregeling vast te stellen, c.q. goed te keuren.

De op grondslag van deze voorschriften in de concessiebeschikking rustende vaststelling, c.q. goedkeuring van de dienstregeling is ook hierom voor vernietiging vatbaar. Verweerder kan zich immers niet via de omweg van een concessiebeschikking bevoegdheden toe-eigenen waarvoor geen wettelijke grondslag valt aan te wijzen."

Op basis van deze conclusie vernietigt het CBB het besluit tot vaststelling van de dienstregeling en bepaalt dat de provincie geen nieuw vaststellingsbesluit mag nemen.

Consequenties

De uitspraak van het CBB heeft zo op het oog twee consequenties.

Allereerst is het niet meer mogelijk dat OV-autoriteiten op basis van concessievoorschriften de dienstregeling vooraf vaststellen of goedkeuren. De vervoerder is de enige die deze bevoegdheden toekomt. In de tweede plaats zet de uitspraak eventuele belanghebbenden buitenspel. Aangezien de OV-autoriteit geen goedkeurings- of

vaststellingsbesluit meer mag nemen, is de weg van bezwaar en beroep tegen een concrete dienstregeling afgesloten. De vaststelling/goedkeuring door de vervoerders is immers geen besluit in de zin van de Awb, zie ook de uitspraak van het CBb van 5 maart 2003.

Voor de uitspraak: klik *hier*

9 Voorzieningenrechter Rechtbank Arnhem, 23 december 2002

Casus

Na de aanbestedingen voor de concessies Drechtsteden-Alblasserwaard-Vijfheerenlanden (DAV-gebied) en Rivierenland neemt Arriva het voor deze concessies werkzame personeel van Connexxion over. Arriva stelt zich daarbij op het standpunt dat zij vrij is om de standplaats van het personeel te wijzigen en om individuele verlofrechten te negeren omdat zij van mening is dat dit geen rechten zijn die terug te voeren zijn op een CAO of bedrijfsregeling en dus onder de reikwijdte van artikel 38 Wp2000 vallen en derhalve door Arriva zouden moeten worden overgenomen.

De vakbonden zijn het niet eens met deze redenering en spannen een kort geding en stellen zich op het standpunt dat dit rechten zijn die wellicht niet direct in de CAO of bedrijfsregeling zijn opgenomen maar hier wel toe te herleiden zijn. Naar hun mening moet Arriva deze rechten accepteren en gaan zij van rechtswege mee over.

Dictum

De rechter is van mening dat de zienswijze van de bonden juist is. De CAO of bedrijfsregeling wijst weliswaar geen standplaats aan voor individuele werknemers of bepaalt ook niet de individuele verlofrechten maar bevatten wel procedures over de wijze waarop de standplaats wordt bepaald en hoe individuele verlofrechten kunnen worden opgespaard. Naar de mening van de rechter betekent dit dan ook dat deze rechten onder de reikwijdte van artikel 38 Wp2000 vallen. Daarbij overweegt de rechter dat de arbeidsovereenkomst van rechtswege overgaat en dat wanneer Arriva voornemens is de standplaats aan te passen zij de daarvoor geldende procedures uit CAO of bedrijfsregeling moet toepassen.

Consequenties

Voor OV-autoriteiten heeft deze uitspraak geen directe consequenties. Voor vervoerders betekent de uitspraak dat zij minder mogelijkheden hebben dan zij wellicht dachten om de personeelsinzet naar eigen goeddunken te plannen. Dit kan wellicht een weerslag hebben op de totale personeelskosten.

Voor de uitspraak: klik [hier](#)

.....

.....

.....

Casus

Een inwonster van Helmond (appellante) heeft bezwaar gemaakt tegen de concessie waarin het openbaar vervoer in de gemeente is vastgelegd. Naar haar mening is de basiskwaliteit van het openbaar vervoer die in de concessie is vastgelegd onvoldoende. Daar zij van mening is dat zij afhankelijk is van het openbaar vervoer in de gemeente Helmond maakt zij bezwaar tegen de concessie.

Dictum

De rechter toetst eerst of appellante een belanghebbende bij het besluit is. De rechter komt tot de conclusie dat zij dit niet is. De rechter overweegt dat het concessiebesluit gericht is tot de vervoerder en voor hem de rechten en plichten richting de concessieverlener vastlegt. Bij een dergelijk besluit kan minder snel worden aangenomen dat de belangen van individuele gebruikers van openbaar vervoer daarbij direct betrokken zijn. Nu appellante heeft aangegeven niet afhankelijk te zijn van een specifieke buslijn naar een voor haar van bijzonder belang zijnde bestemming, onderscheidt zij zich niet van de overige gebruikers van het openbaar vervoer in de gemeente Helmond. De rechter verklaart het beroep dan ook niet-ontvankelijk.

Consequenties

Deze uitspraak maakt duidelijk dat individuele gebruikers van het openbaar vervoer slechts bij uitzondering belanghebbend zijn bij een concessiebesluit.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

11 Voorzieningenrechter CBb, 5 maart 2003

Casus

Een inwoner van Amersfoort is het niet eens met de nieuwe dienstregeling in de gemeente. Naar aanleiding van de vaststelling van een aantal nieuwe bushaltes heeft hij dan ook bezwaar gemaakt tegen de dienstregeling en het CBB om een voorlopige voorziening gevraagd.

Dictum

De rechter constateert dat de verzoeker niet tegen het - niet op de Wp2000 berustende - besluit inhoudende de vaststelling van de locatie van de bushaltes bezwaar maakt maar nadrukkelijk bezwaar maakt tegen de dienstregeling. De rechter overweegt vervolgens dat deze dienstregeling onder de \Vp2000 door de vervoerder wordt vastgesteld en niet door de gemeente. Nu de vervoerder de dienstregeling vaststelt en dit geen bestuursorgaan is in de zin van de Algemene wet bestuursrecht, kan hiertegen geen bezwaar meer worden gemaakt.

Consequenties

Deze uitspraak maakt duidelijk dat er geen bezwaar meer gemaakt kan worden tegen de vaststelling van de dienstregeling omdat deze vaststelling anders dan in het verleden niet meer door een bestuursorgaan geschiedt maar door de vervoerder.

Voor de uitspraak: klik *hier*

.....

.....

.....

12 CBb, 9 juli 2003

Casus

De gemeente Purmerend is het niet eens met bepaalde onderdelen uit de concessie Waterland, waarbinnen de gemeente valt, die door het ROA aan Connexxion is verleend. De gemeente is het niet eens met de wijze waarop zij bij de voorbereiding van het besluit is betrokken en is het daarnaast niet eens met de inhoudelijke keuzes die door het ROA zijn gemaakt. Zij tekent daarom bezwaar aan tegen de concessie. Dit bezwaar wordt door het ROA met inhoudelijke argumenten weersproken, waarna de gemeente naar het CBB stapt.

Dictum

De rechter stelt dat de beroepsprocedure uit de Wp2000 niet bedoeld of geschikt is om gemeentebesturen, die in het bestuur van een kaderwetgebied zitting hebben, de gelegenheid te bieden de uitwisseling van argumenten met het bestuur over het openbaar vervoerbeleid op andere wijze voort te zetten. Het CBB kan niet de opportuniteit en wenselijkheid van de verschillende beleidskeuzes beoordelen maar kan slechts toetsen of het genomen besluit vanwege schending van een geschreven of ongeschreven rechtsregel of -beginsel voor vernietiging in aanmerking komt. Nu de gemeente slechts inhoudelijke argumenten heeft aangevoerd maar niet heeft aangegeven op welke wijze het recht met het concessiebesluit is geschonden, wijst de rechter de vordering van de gemeente af.

Consequenties

Geen directe consequenties. De uitspraak verduidelijkt wel de positie van gemeenten binnen een kaderwetgebied.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

Casus

Het geding betreft de toekenning door de bevoegde autoriteit van vergunningen aan het bedrijf Altmark Trans voor het lijnvervoer met bussen in het Landkreis Stendal. Bij hetzelfde besluit heeft de autoriteit de aanvraag van Nahverkehrsgesellschaft afgewezen. Nahverkehrsgesellschaft heeft vervolgens bezwaar aangetekend en gesteld dat Altmark Trans op grond van de destijds vigerende Duitse wetgeving niet in aanmerking had mogen komen voor de vergunningen. In tweede instantie is Nahverkehrsgesellschaft in het gelijk gesteld waarbij het Oberverwaltungsgericht onder meer overwoog dat de subsidies die Altmark Trans voor de exploitatie van de vergunningen ontving niet in overeenstemming waren met verordening 1191/69.

Altmark Trans heeft vervolgens tegen de uitspraak van het Oberverwaltungsgericht beroep tot Revision ingesteld bij het Bundesverwaltungsgericht. Het Bundesverwaltungsgericht heeft vervolgens de volgende prejudiciële vraag gesteld: “Beletten de artikelen 77 (thans 73) en 92 (thans 87) van het EG-verdrag, juncto de verordening 1191/69, in de versie van verordening (EEG) 1893/91 (verder: de Verordening), de toepassing van een nationale regeling op grond waarvan vergunningen voor lijndiensten in het openbaar stads- voorstads- en streekvervoer kunnen worden verleend voor lijndiensten die noodgedwongen op overheidssubsidies zijn aangewezen, zonder dat het bepaalde in de afdelingen II, III en IV van de genoemde Verordening in acht worden genomen?”

Dictum

Het Hof van Justitie onderzoekt eerst of het openbaar vervoer waarvoor het Landeskreis vergunning heeft verleend onder de reikwijdte van de Verordening valt. Deze vraag is relevant omdat de Verordening toestaat dat bepaalde vormen van openbaar vervoer van de werksfeer van de Verordening worden uitgesloten. De Duitse wetgever heeft deze mogelijkheid daadwerkelijk gebruikt van deze mogelijkheid voor openbaar vervoer op basis van zelffinanciering. Het Hof constateert echter dat zelffinanciering niet uitsluit dat de vervoerder overheidssubsidies ontvangt. Hierdoor kan onduidelijkheid bestaan of gesubsidieerd openbaar vervoer onder de werking van de Verordening valt of juist niet. Deze onduidelijkheid kan betekenen dat het rechtszekerheidsbeginsel in gevaar komt, omdat niet duidelijk en nauwkeurig is bepaald welk openbaar vervoer wél en welk openbaar vervoer niet onder de werking van de Verordening valt. Het is aan de Duitse rechter om te oordelen of het rechtszekerheidsbeginsel al dan niet is geschonden.

Het Hof stelt vervolgens dat wanneer de Duitse rechter oordeelt dat het rechtszekerheidsbeginsel niet is nageleefd, er moet worden aangenomen dat de Verordening volledig van toepassing is. De toekenning en hoogte van de subsidies moet dan worden getoetst aan de spelregels uit de Verordening. Als de Duitse rechter van mening is dat wél voldoende duidelijk is welk openbaar vervoer van de werking van de Verordening

is uitgezonderd en hiervoor subsidies worden verstrekt, moet worden gezien of deze subsidies zijn verleend in overeenstemming met de verdragsbepalingen rond staatssteun.

Uit de vaste jurisprudentie van het Hof volgt dat wanneer een overheidsmaatregel te beschouwen is als een reële subsidie aan een onderneming voor het uitvoeren van een openbare dienstverplichting, deze onderneming daardoor geen financieel voordeel ontvangt en daardoor niet in een gunstiger mededingingspositie worden gebracht zodat zo'n maatregel niet als verboden staatssteun wordt aangemerkt. Dit geldt ook voor subsidies voor de uitvoering van openbare dienstverplichtingen in het stads- en streekvervoer. Hierbij moet wel aan een aantal voorwaarden zijn voldaan:

1. De begunstigde onderneming moet daadwerkelijk belast zijn geweest met de uitvoering van de openbare dienstverplichting en die verplichtingen moeten duidelijk afgebakend zijn.
2. De parameters aan de hand waarvan de subsidie wordt berekend moeten vooraf objectief en doorzichtig zijn vastgesteld.
3. De subsidie mag niet hoger zijn dan nodig om de openbare dienstverplichtingen te dekken, rekening houdend met de opbrengsten en een redelijke winst.
4. Als de uitvoering van de openbare dienstverplichtingen niet is aanbesteed, moet de noodzakelijke subsidie worden vastgesteld aan de hand van de kosten die een gemiddelde, goed beheerde onderneming zou hebben gemaakt om de openbare dienstverplichtingen uit te voeren, daarbij rekening houdend met de opbrengsten en een redelijke winst uit de uitoefening van deze verplichtingen.

Een subsidie moet aan deze voorwaarden voldoen voor zover deze subsidie niet onder de Verordening valt. In dat geval is de subsidie verenigbaar met het Europees recht.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

14 Voorzieningenrechter Rechtbank Almelo, 8 augustus 2003

Casus

De Gemeente Dinkelland heeft een aantal vervoersbedrijven aangeschreven teneinde een offerte uit te brengen voor het verrichten van leerlingenvervoer in haar gemeente. Eén van die vervoersbedrijven, Heisterkamp c.s., dient een offerte in. De opdracht wordt echter gegund aan een andere partij, hoewel die prijs had geoffreerd die 25 % hoger lag dan die van Heisterkamp c.s. Heisterkamp c.s. stellen onder meer dat de gemeente in strijd heeft gehandeld met de EG-Richtlijn Diensten 92/50/EG.

Dictum

Nu is gebleken dat de waarde van de opdracht het drempelbedrag uit Richtlijn 92/50 overschrijdt, had die opdracht volgens de regels van die richtlijn aanbesteed moeten worden. Belangrijkste overweging van de voorzieningenrechter is dat de nationale rechter geen ruimte heeft om in dit kader een belangenafweging te maken. Door de rangorde tussen gemeenschapsrecht en nationaal recht is het de nationale rechter niet toegestaan af te wijken van communautaire bepalingen.

Consequenties

Bij de toepassing van de Europese aanbestedingsregels lijkt geen ruimte te zijn voor een belangenafweging.

Voor de uitspraak: klik *hier*

.....

.....

.....

15 CBb, 27 augustus 2003

Casus

In het kader van de aanbesteding van de concessie Noord-Holland noord heeft Arriva een aanbieding gedaan. De provincie Noord Holland heeft deze aanbieding bij de gunning buiten beschouwing gelaten. De provincie constateerde namelijk dat Arriva, in afwijking van hetgeen in het bestek stond vermeld, van een te laag aantal personeelsleden is uitgegaan.

Arriva heeft tegen deze beslissing bezwaar gemaakt. In het besluit op dit bezwaarschrift stelt de provincie zich op het standpunt dat de beslissing waartegen Arriva bezwaar maakt, een beslissing is ter voorbereiding van het uiteindelijke concessiebesluit. Naar de mening van de provincie heeft de beslissing om de aanbieding van Arriva verder niet te beoordelen dan ook geen zelfstandig rechtsgevolg en moet Arriva bezwaar maken tegen het besluit tot concessieverlening. De provincie verklaart Arriva niet-ontvankelijk in haar bezwaar. Arriva gaat hiertegen in beroep.

Dictum

De rechter is het niet eens met de zienswijze van de provincie. Hij is van mening dat de beslissing van de provincie Arriva weldegelijk rechtstreeks in haar belang treft en zelfstandig rechtsgevolgen teweegbrengt. Door de beslissing van de provincie is voor Arriva de aanbestedingsprocedure voorbij. Zelf in het geval dat Arriva de verleende concessie met succes aanvecht, kan zij de concessie nooit verwerven omdat haar aanbieding nooit beoordeeld is. Kortom, de rechter vernietigt het besluit van de provincie en verwijst de zaak terug naar de provincie die het bezwaar inhoudelijk moet beoordelen en een nieuw besluit moet nemen.

Consequenties

Deze uitspraak maakt duidelijk dat niet alle beslissingen die in de loop van een aanbestedingstraject worden genomen als voorbereiding van het besluit tot concessieverlening kunnen worden gezien. Dit betekent dat van iedere beslissing die in het kader van de aanbesteding wordt genomen moet worden beoordeeld of deze zelfstandig rechtsgevolgen met zich meebrengt. Indien geconcludeerd wordt dat dit het geval is moet het mogelijk zijn om bezwaar te maken.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

16 Voorzieningenrechter CBb, 1 oktober 2003

Casus

Bij de aanbesteding van de concessie Salland doet Novio expresse BV een aanbieding. Deze aanbieding wordt door de provincie Overijssel terzijde gelegd omdat naar de mening van de provincie niet aan de eis van financiële draagkracht wordt voldaan. De concessie gaat vervolgens naar Connexxion.

Novio Expresse BV is het niet eens met de afwijzing en maakt bezwaar tegen de beslissing om de aanbieding terzijde te leggen. Ook wordt bezwaar gemaakt tegen de concessie. Tevens wordt naar het CBB gegaan met het verzoek om de concessie op te schorten en een voorlopige voorziening te treffen. Novio expresse voert aan dat de berekening van de financiële draagkracht van haar onderneming niet correct is uitgevoerd.

Dictum

Net als bij de uitspraak van het CBb van 27 augustus 2003 komt de rechter tot de conclusie dat de beslissing om de aanbieding van Novio expresse BV terzijde te leggen een besluit is waartegen bezwaar en beroep mogelijk is. De rechter volgt echter de zienswijze van Novio expresse BV, dat de berekening van de financiële draagkracht niet goed is uitgevoerd, niet en wijst het verzoek derhalve af.

Consequenties

Zie de uitspraak van het CBb van 27 augustus 2003.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

17 Voorzieningenrechter Rechtbank Leeuwarden, 8 oktober 2003

Casus

Voor de aanbesteding van een concessie van de GGD-overheden (de provincie Groningen, de gemeente Groningen en de provincie Drenthe) heeft Arriva opgave gedaan van het personeel dat ten behoeve van deze concessie werkzaam is. Connexion is het met deze opgave om een twee redenen niet eens.

Ten eerste stelt Connexion dat in de opgave ook indirect personeel is opgenomen dat weliswaar in dienst is van vennootschappen binnen het Arriva-concern, maar niet in dienst is van de daadwerkelijke concessiehouder namelijk Arriva personenvervoer Nederland BV. Naar de mening van Connexion moet de Wp2000 zo worden uitgelegd dat slechts (indirect) personeel dat in dienst is van de concessiehouder voor overgang in aanmerking komt. Connexion wil dat in de opgave zichtbaar wordt gemaakt welke personeelsleden in dienst zijn van de concessiehouder en welke in dienst zijn van andere vennootschappen binnen het concern.

In de tweede plaats is Connexion van mening dat in de berekening van het aantal indirecte personeelsleden ten onrechte geen rekening is gehouden met de concessies die Arriva inmiddels heeft verworven. De omzet van deze concessies is nog niet terug te vinden in het boekjaar dat de grondslag vormde voor de berekening van het indirecte personeel maar deze omzet moet naar de mening wel meegenomen worden in de tweede opgave die Arriva moet doen, namelijk de opgave naar stand van zaken op het moment van concessieovergang.

Dictum

De rechter volgt Connexion niet dat alleen personeel dat in dienst is van de daadwerkelijke concessiehouder voor overgang in aanmerking komt. Hij stelt dat uit de parlementaire geschiedenis bij de wet niet blijkt dat de wetgever zich heeft gerealiseerd dat vervoerders hun activiteiten in concernverband organiseren en dat daarom niet blijkt dat de wetgever er bewust voor gekozen heeft om werknemers die bij andere concernonderdelen werkzaam zijn dan de daadwerkelijke concessiehouder niet voor overgang in aanmerking komen. Hij wijst daarbij op de conclusies van de commissie Laan waaruit anders blijkt en welke de grondslag zijn van de huidige wettelijke regeling. De rechter is het wel eens met Connexion dat het voor andere vervoerders lastig kan zijn de concernstructuur van de zittende vervoerder te doorgronden en dat een concernstructuur misbruikt kan worden om de omvang van het personeel dat daadwerkelijk voor de concessie werkzaam is te versluieren. In die zin kan dit voor de zittende vervoerder een concurrentievoordeel opleveren. Aan de andere kant mag het belang dat de Wp2000 beoogt te beschermen, namelijk de belangen van het personeel dat werkzaam is voor de concessie, niet uit het oog verloren worden. In zijn afweging laat de rechter dit laatste belang prevaleren en bepaalt dus dat ook personeel dat in dienst is van andere concernonderdelen dan de daadwerkelijke concessiehouder over gaat.

Controle door de onafhankelijke deskundige kan volgens de rechter waarborgen dat de concurrentieverhoudingen niet in de knel komen.

De rechter stelt Connexxion wel in het gelijk dat voor de bepaling van het indirecte personeel ook de omzet meegenomen moet worden van concessies die door Arriva zijn verworven maar waarvan de omzet nog niet zichtbaar is in het boekjaar dat als grondslag heeft gediend voor de berekening van het aantal indirecte personeelsleden.

Consequenties

Anders dan de letterlijke tekst van de wet wellicht doet vermoeden, moet op grond van deze uitspraak al het indirecte personeel overgenomen worden dat voor de concessie werkzaam is, ongeacht bij welk onderdeel van het concern waartoe de daadwerkelijke concessiehouder behoort, zij in dienst zijn. De onafhankelijke deskundige zal moeten beoordelen of de opgave die de zittende vervoerder doet correct is en daarbij opletten of de concernstructuur niet “misbruikt” wordt om het aantal indirecte personeelsleden dat voor overgang in aanmerking de hoogte in te drijven. Het is aan de OV-autoriteiten om de onafhankelijke deskundige hierop te attenderen.

Indien het laatst afgesloten boekjaar gebruikt wordt om het aantal indirecte personeelsleden te bepalen dat voor overgang in aanmerking komt, moeten ontwikkelingen die daarna hebben plaatsgevonden en de omzet beïnvloeden - bijvoorbeeld omzet uit concessies die na afsluiting van het boekjaar zijn verworven en waarvan de resultaten in het lopende boekjaar zichtbaar worden - gewoon worden meegenomen. Ook nu de Concessiewet aangepast wordt, zodat ook de wetgever het laatst afgesloten boekjaar als uitgangspunt neemt, is aan te nemen dat ontwikkelingen nadien een rol kunnen spelen bij de berekening van het aantal indirecte personeelsleden.

Voor de uitspraak: klik [hier](#)

18 Voorzieningenrechter Rechtbank Haarlem, 9 maart 2004

Casus

Bij een openbare aanbestedingsprocedure van de Provincie Gelderland en de Gemeente Apeldoorn voor concessies ten aanzien van openbaar vervoer op de Veluwe, is aan de bestekhouders een personeelsopgave van de huidige concessiehouder Connexion gestuurd. Kern van het geschil is de vraag of de verklaring die Connexion hierbij ex artikel 39 lid 1 WP 2000 heeft verstrekt, een getrouwe en overeenkomstig de wettelijke maatstaven opgestelde opgave is van het personeel dat bij een overgang van de concessies ingevolge de artikelen 37 en 38 van de WP 2000 mee overgaat naar de nieuwe concessiehouder.

Dictum

De rechtbank verwerpt het standpunt dat bedoelde opgave ook voor de mogelijke inschrijvers in alle opzichten onderbouwd en controleerbaar moet zijn. Artikel 39 lid 2 van de WP 2000, dat bepaalt dat de personeelsopgave vergezeld moet gaan van een deskundigenverklaring, is het resultaat van een door de wetgever gemaakte afweging tussen het belang van de concessiehouder bij de bescherming van zijn bedrijfsinformatie en het belang van mogelijke inschrijvers bij de juistheid van de opgave. Ook de overige bezwaren van de eiser (Arriva) tegen de personeelsopgave falen.

Consequenties

Uit deze uitspraak komt naar voren dat de wetgever door het introduceren van de onafhankelijke deskundige een waarborg heeft ingebouwd ten aanzien van de inhoudelijke juistheid van de opgave, aangezien deze is gebaseerd op inzage en onderzoek van bedrijfsinformatie van de zittende concessiehouder door een onafhankelijke deskundige. Er lijkt derhalve geen plaats meer te zijn voor een afweging van de betrokken belangen zoals de algemene beginselen van aanbestedingsrecht. Inschrijvers dienen derhalve in beginsel uit te gaan van de personeelsopgave bij de offerteaanvraag. Tevens behoeft de personeelsopgave niet voor ieder inschrijver in alle opzichten onderbouwd en controleerbaar te zijn, dit mede in verband met de bescherming van bedrijfsinformatie in een (overigens) kleine markt.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

19 Voorzieningenrechter CBb, 17 maart 2005

Essentie

De Minister van Verkeer en Waterstaat heeft NoordNed en NS Reizigers BV ("NS") uitgenodigd om een aanbieding te doen op de aanbesteding van de vervoersconcessie voor het traject Dordrecht-Geldermalsen. Beide partijen hebben een aanbieding gedaan, die naar het oordeel van de minister beiden niet besteksconform waren. Bij NoordNed was dit omdat in haar offerte het aantal ritten was uitgebreid en bij NS omdat zij een gedeeltelijke inzet van bussen aanbood zonder daarover vooraf met de minister overleg te voeren. Op verzoek van de minister hebben beide partijen hun aanbieding aangepast, waarna de minister bekend heeft gemaakt voornemens te zijn aan NS - als goedkoopste bieder - te gunnen. NoordNed stelt in het onderhavige kort geding dat haar aanbieding van meet af aan voldeed aan de eisen van de minister en dat de concessie daarom aan haar had moeten worden gegund. NS had volgens NoordNed niet in de gelegenheid gesteld mogen worden haar aanbieding aan te passen.

Dictum

Het CBb stelt vast dat beide aanbiedingen niet conform de eisen van de minister waren. Door beide partijen in de gelegenheid te stellen de niet besteksconforme aanbiedingen aan te passen, heeft de minister partijen op gelijke wijze behandeld. De stelling van NoordNed dat haar aanbieding minder afweek van de eisen van het bestek en daardoor gemakkelijker geheel in overeenstemming daarmee te brengen was dan de aanbieding van NS, doet er niet aan af dat ook haar aanbieding op het punt van het voorzieningenniveau in in aanmerking te nemen mate niet voldeed aan de eisen van het bestek. Ook de verwijzing door NoordNed naar jurisprudentie, waaruit zou blijken dat in dit geval de aanbieding van NS terzijde had moeten worden gelegd, kan haar niet baten, nu volgens diezelfde jurisprudentie ook haar eigen aanbieding niet voldeed aan het bestek. Het betoog van NoordNed dat tevens uit jurisprudentie blijkt dat preciseringen van een aanbieding moeten worden gevraagd, gaat in dit geval niet op, nu hier niet een precisering, maar slechts een veranderde dienstregeling ertoe kon leiden dat de aanbieding van NoordNed in overeenstemming met het vereiste voorzieningenniveau werd gebracht. Evenmin heeft de minister (verder) afbreuk gedaan aan de beginselen van gelijkheid, transparantie en objectiviteit.

Consequenties

Het feit dat de ene niet-besteksconforme aanbieding minder afwijkt van het bestek dan een andere niet-besteksconforme aanbieding, doet niets af aan het feit dat beide aanbiedingen niet aan de eisen van het bestek voldoen. Beide partijen mogen daarom in de gelegenheid worden gesteld hun aanbieding aan te passen. >>>

Voor de uitspraak: klik *hier*

20 Voorzieningenrechter CBb, 3 mei 2005

Casus

Geschil over het voornemen tot gunning in een aanbesteding van de Provincie Overijssel inzake collectief vraagafhankelijk vervoer in de regio Salland. Novio Net stelt dat haar aanbieding ten onrechte niet op de eerste plaats is geëindigd. De relevantie van deze zaak zit niet zozeer in de inhoudelijke beoordeling van het geschil, maar veeleer in de vraag of de bestuursrechter bevoegd is van het geschil kennis te nemen.

Dictum

De bestuursrechter verklaart zich - via een wat aparte redenering - bevoegd om van het geschil kennis te nemen. De uitvoerder van het collectief vraagafhankelijk vervoer zal van de provincie een exploitatiebijdrage ontvangen, die kan worden aangemerkt als een subsidie. Het voornemen tot gunning, waarbij aan Novio Net te kennen is gegeven dat aan haar niet zal worden gegund, kan daarom tevens worden aangemerkt als een weigering een subsidie te verlenen. Een dergelijke weigering is een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht, met als gevolg de bevoegdheid van de bestuursrechter. De rechter wijst de vordering van Novio Net overigens af.

Consequenties

Deze uitspraak van het CBb betekent dat bij CVV-aanbestedingen wellicht een bestuursrechtelijke weg openstaat. Niet in elk aanbestedingsgeschil zal echter (tevens) sprake zijn van een weigering subsidie te verlenen.

Voor de uitspraak: klik *hier*

.....

.....

.....

21 Voorzieningenrechter Rechtbank 's-Gravenhage, 15 juni 2005

Casus

Geschil met betrekking tot een aanbesteding van Staat inzake bovenregionaal gehandicaptenvervoer, waarvan gehandicapten tot een bepaald maximumaantal kilometers - het zogeheten persoonlijke kilometer budget ("pkb") - gebruik kunnen maken. De aanbesteding wordt gegund aan Transvision, die heeft ingeschreven met het Valys-systeem, dat op 1 april 2004 van start is gegaan. Door een - met het oog op de uitbreiding van het gebruik van bovenregionaal gehandicaptenvervoer - bij amendement doorgevoerde forse verhoging van de begroting van het Ministerie van VWS worden de pkb's per 1 maart 2005 aanzienlijk verhoogd. Connexion stelt voor de rechter dat dit een (ontoelaatbare) wezenlijke wijziging van de opdracht betekent en dat de opdracht derhalve opnieuw moet worden aanbesteed.

Dictum

De Rechtbank wijst de vordering van Connexion toe. Zij overweegt daartoe dat de combinatie van de verhogingen van het budget en van de pkb's inderdaad een wezenlijke wijziging van de opdracht vormen. Dit is ook het geval indien de verhoogde pkb's niet zouden leiden tot een overschrijding van het oorspronkelijke budget. De rechtbank overweegt verder dat de verruiming van de begroting niet als onvoorziene omstandigheid kan worden beschouwd. Meningsverschillen tussen de Tweede Kamer en bewindslieden zijn niet ongebruikelijk en dus niet onvoorzienbaar. Ook de in het bestek opgenomen bepalingen over meerwerk en aanpassing van pkb's kunnen een dermate grote verhoging van pkb's niet rechtvaardigen.

Consequenties

Deze uitspraak leert dat een aanbestedende dienst bij de wijziging van (bepaalde aspecten van) een opdracht terughoudend te werk moet gaan. Opvallend is overigens dat de minister van VWS de Tweede Kamer al had bericht dat het geheel loslaten van de pkb-limitering een wezenlijke wijziging van de opdracht zou vormen. De gekozen verhogingen achtte de minister - naar het oordeel van het CBB dus ten onrechte - wel toelaatbaar.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

22 Voorzieningenrechter Rechtbank 's-Hertogenbosch, 17 augustus 2005

Casus

In geschil is de Europese aanbesteding voor het verrichten van openbaar vervoer in de provincie Noord-Brabant. Onder inschrijvers bevinden zich BBA, Connexion en Arriva c.s. BBA schrijft op alle percelen in, maar krijgt er geen enkele toegewezen. BBA vordert in kort geding de intrekking van het voornemen tot gunning en over te gaan tot een nieuwe Europese aanbestedingsprocedure.

Dictum

De Provincie veronderstelt ten onrechte dat toepassing van het gehanteerde civielrechtelijke systeem bij de aanbesteding van OV-concessies, waarbij de Provincie eerst een voornemen tot gunning bekendmaakt alvorens een concessiebeschikking te nemen, meebrengt dat de civiele rechter bevoegd wordt om van eventuele aanbestedingsgeschillen kennis te nemen. Zolang de concessieverlening geen formele rechtskracht heeft verkregen, ontstaat bij een administratiefrechtelijke concessieverlening geen onomkeerbare situatie. Niet ieder in de voorfase medegedeeld voornemen moet appellabel zijn. De vraag of tegen een mededeling van voornemen tot gunning op grond van artikel 6:3 Awb al dan niet beroep openstaat, staat ingevolge artikel 105 Wp 2000 uitsluitend ter beoordeling van het CBb. BBA is dan ook niet-ontvankelijk in haar vordering.

Consequenties

Op grond van artikel 105 Wp 2000 is het CBb bij uitsluiting bevoegd om te oordelen over de vraag of tegen een mededeling van een concessievoornemen op grond van artikel 6:3 Awb al dan niet beroep openstaat.

Voor de uitspraak: klik *hier*

.....

.....

.....

Casus

In een aanbesteding van de Provincie Noord-Holland met betrekking tot een concessie voor het verrichten van openbaar vervoer en collectief vraagafhankelijk vervoer in de regio Noord-Holland Noord, komt Arriva op tegen de verlening van de concessie aan de winnende inschrijver Connexxion. Kern van het geschil is de vraag of de provincie de inschrijving van Arriva buiten beschouwing heeft mogen laten, omdat zij in haar aanbieding had aangegeven niet meer dan 345 fte personeel in te willen zetten, terwijl het bestek minimaal 461,27 fte eiste.

Dictum

Het CBb bepaalt dat de provincie in redelijkheid kon oordelen dat Arriva een aanbod had gedaan dat niet conform het bestek was. Zij verwijst daarbij naar de (eveneens in deze bundel opgenomen) uitspraak van de Rechtbank Haarlem van 9 maart 2004 (Gelderland/Connexxion), waarin reeds werd uitgemaakt dat bij een personeelsopgave in de zin van artikel 39 lid 2 van de Wet Personenvervoer 2000, de gegevens zoals die zijn neergelegd in de - in overeenstemming met dat artikel opgemaakte - accountantsverklaring in beginsel als vaststaand is aan te merken.

Consequenties

Het CBb bevestigt het eerder al door de Rechtbank Haarlem ingenomen standpunt dat het wettelijke systeem, gelet op het doel en de strekking van artikel 39 lid 2 van de Wet Personenvervoer 2000, in beginsel in de weg staat aan een narekenrecht voor potentiële inschrijvers.

Voor de uitspraak: klik [hier](#)

.....

.....

.....

24 Voorzieningenrechter Rechtbank 's-Hertogenbosch, 11 oktober

Casus

Novio Net heeft ingeschreven op de Europese openbare aanbesteding van de Taxihopper (CVV/regiotaxi) door de Gemeenschappelijke Regeling Kleinschalig Collectief Vervoer Brabant Noord-Oost (hierna: de GR). Novio Net wordt uitgesloten van verdere deelname aan het aanbestedingsproces, omdat haar aanbieding niet op alle onderdelen voldoet aan de in het bestek opgenomen geschiktheidscriteria: Novio Net beschikt zelf niet over de vereiste taxivergunning en heeft ook nagelaten terzake de nodige documenten over te leggen van haar onderaannemers.

Novio Net voert onder meer aan (i) dat de GR niet bevoegd is als aanbestedende dienst op te treden, (ii) dat Novio Net voldoet aan de in het bestek geformuleerde geschiktheidseisen, (iii) dat de gestelde geschiktheidseisen in strijd zijn met het aanbestedingsrecht, en (iv) dat Novio Net in de gelegenheid gesteld had moeten worden om de ontbrekende gegevens aan te vullen.

Dictum

Ad (i): De aanbesteding is rechtsgeldig ingesteld en de aanbestedende dienst is bevoegd om als aanbestedende dienst op te treden.

Ad (ii): Novio Net voldoet zonder onderaannemers niet aan de in het bestek geformuleerde geschiktheidseisen en diende daarom – zoals voorgeschreven in het bestek - per onderaannemer de gevraagde bewijzen over te leggen. Zij heeft dit nagelaten. Daarbij komt dat Novio Net bij eventuele onduidelijkheden vragen had kunnen stellen op de informatiebijeenkomst, maar dit niet heeft gedaan.

Ad (iii): Niet onredelijk is het de geschiktheidseisen van toepassing te verklaren op de door Novio Net in te schakelen onderaannemers.

Ad (iv): Nu het niet aanleveren van dergelijke gegevens niet kan worden aangemerkt als een onvolkomenheid van geringe aard, is het terecht dat Novio Net niet in de gelegenheid wordt gesteld deze gegevens aan te vullen. De vorderingen van Novio Net worden afgewezen.

Consequenties

De aanbestedende dienst mag van een hoofdaannemer verlangen dat de in het bestek gevraagde bewijzen ter toetsing van de gestelde geschiktheidseisen per onderaannemer dienen te worden overgelegd.

Voor de uitspraak: klik [hier](#)

.....

.....

.....

25 Voorzieningenrechter CBb, 17 oktober 2005

Casus

Aanleiding van het geschil vormt het voornemen van de Provincie Noord-Brabant tot gunning voor de concessie van het openbaar vervoer in een tweetal percelen aan Connexxion. Verzoekster, BBA, stelt zich op het standpunt dat volgens het rekenmodel van de provincie haar inschrijving de economisch voordeligste aanbieding is. De provincie heeft de inschrijving van BBA terzijde gelegd omdat de door BBA opgegeven prijs voor 2006 het door de provincie vastgestelde maximumbedrag overschreed. De provincie heeft zich in paragraaf 12.1 van het bestek wel het recht voorbehouden om niet tot gunning over te gaan indien de financiële omvang van de inschrijving beneden een minimumniveau en boven een maximumniveau zou liggen, maar het bestek vermeldt die niveaus niet. Naar achteraf is gebleken is hierbij vastgehouden aan het budget van de provincie.

Dictum

De voorzieningenrechter stelt BBA in het gelijk. Een behoorlijk geïnformeerde en normaal oplettende inschrijver kon uit het bestek niet afleiden dat het budget van de provincie een van de elementen was waarvan afhing of de bedoelde paragraaf toegepast zou worden. Die paragraaf vermeldt dat budget immers niet. Dit geldt te meer voor de marktconformiteit van tarieven per dienstregelingsuur dat door de provincie werd genoemd als element dat van belang was bij de toepassing van paragraaf 12.1. Inschrijvers konden nergens uit afleiden dat dit een rol van betekenis speelde. Dit alles wringt des te meer, aldus de voorzieningenrechter, door de opmerking van de provincie dat zij paragraaf 12.1 niet zou hebben toegepast als de inschrijving van verzoekster de bovengrens slechts weinig zou hebben overschreden.

Consequenties

De uitspraak bevestigt dat een behoorlijk geïnformeerde en normaal oplettende inschrijver uit het bestek moet kunnen afleiden waar hij aan toe is. Is daaraan niet voldaan, dan vormt dit een schending van het transparantiebeginsel.

Voor de uitspraak: klik [hier](#)

.....

.....

.....

26 Sector kanton Rechtbank Leeuwarden, 27 oktober 2005

Casus

In het kader van de overgang van de concessie IJsselmond naar Connexxion heeft Arriva bekeken hoeveel directe en indirecte werknemers over zouden moeten gaan naar Connexxion. De uitkomst daarvan is dat er 68 directe (buschauffeurs) en 14 indirecte werknemers overgaan naar Connexxion. Het aantal van 14 is berekend aan de hand van het verlies in omzet voor Arriva als gevolg van het verlies van de concessie IJsselmond, afgezet tegen de omzet van het laatst afgesloten boekjaar. Als gevolg hiervan, heeft Arriva A en B medegedeeld dat hun arbeidsovereenkomst van rechtswege zou overgaan op Connexxion. Als gevolg van een door Connexxion aan Arriva verloren concessie zouden de arbeidsovereenkomsten van A en B echter - na een periode van ruim drie maanden - van rechtswege terug overgaan op Arriva. A en B worden daarbij aangemerkt als 'niet-herleidbare indirecten' in de zin van de Wet Personenvervoer 2000. A en B vorderen in kort geding wedertewerkstelling in de laatstelijk door hen bij Arriva beklede functies. Het geding spitst zich voor de rechter toe op de vraag of Arriva op een juiste wijze uitvoering heeft gegeven aan artikel 37 van de Wet Personenvervoer 2000 door A en B als door Connexxion over te indirecten aan te wijzen.

Dictum

A en B worden beiden als indirect personeel aangemerkt, aangezien ten minste een deel van hun werkzaamheden betrekking heeft gehad op het overgegangene concessiegebied. Artikel 37 lid 4 van de Wet Personenvervoer 2000 bepaalt dat indien een arbeidsplaats niet herleidbaar is tot een individu bij de selectie van de werknemers die overgaan naar de nieuwe concessiehouder moet worden aangesloten bij de regels die gelden voor ontslag wegens bedrijfseconomische omstandigheden waarop het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945 van toepassing is. Met name gaat het dan om de anciënniteits- en afspiegelingsregels uit het Ontslagbesluit. In het onderhavige geval concentreert het debat zich louter op de vraag of het anciënniteitsbeginsel juist is toegepast ten aanzien van A en B. Op grond van het Ontslagbesluit worden per categorie uitwisselbare functies van de bedrijfsvestiging de werknemers met het kortste dienstverband (de minste anciënniteit) het eerst voor ontslag in aanmerking gebracht. A en B hebben onvoldoende aannemelijk kunnen maken dat het anciënniteitsbeginsel in dit geval onjuist is toegepast. Daarmee heeft Arriva op juiste wijze toepassing gegeven aan artikel 37 van de Wet Personenvervoer 2000.

Consequenties

Bij het selecteren van het indirecte personeel dat bij de overgang van een concessie mee zal overgaan naar de nieuwe concessiehouder moeten de regels van het Ontslagbesluit worden toegepast. >>>

Voor de uitspraak: klik *hier*

27 Voorzieningenrechter CBb, 31 maart 2006

Casus

Het geschil betreft de aanbesteding van de concessie voor het openbaar vervoer in de provincie Noord-Brabant. De concessie is verdeeld in vijf (geografisch bepaalde) percelen. Nadat het gunningsbesluit van de provincie voor twee van deze percelen door de voorzieningenrechter CBb is geschorst wegens een gebrek aan transparantie (zie de uitspraak van 17 oktober 2005 elders in deze bundel), besluit de provincie de aanbesteding in zijn geheel in te trekken. De Combinatie Arriva Touring B.V en Taxicentrale Renesse V.O.F. en Arriva Personenvervoer Nederland B.V. maken hiertegen bezwaar.

Dictum

Niet in alle gevallen dient een aangevangen aanbestedingsprocedure met een gunning te worden afgesloten. Indien een aanbestedende dienst een besluit neemt met als strekking dat een aangevangen aanbestedingsprocedure wordt beëindigd, dienen de redenen daarvoor te worden neergelegd in dat besluit, op grond waarvan vervolgens in rechte kan worden beoordeeld of het besluit berust op een deugdelijke motivering. In casu is de gegeven motivering, naar voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter, voldoende deugdelijk. De provincie mag uit de eerdere uitspraak van de voorzieningenrechter ten aanzien van twee percelen opmaken dat het geconstateerde tekort aan transparantie ook ten aanzien van de overige percelen de onrechtmatigheid van de aanbesteding tot gevolg heeft. Het betoog van verzoeksters dat zij erop mogen vertrouwen dat de concessies aan hen zouden worden verleend, treft geen doel. Door de mogelijkheid van afgevallen inschrijvers om bezwaar aan te tekenen kan reeds worden afgeleid dat de combinatie en Arriva Personenvervoer Nederland B.V. er niet op konden vertrouwen dat de concessies reeds waren toegezegd.

Consequenties

Niet in alle gevallen dient een aangevangen aanbestedingsprocedure met een gunning te worden afgesloten. Een besluit tot intrekking dient echter altijd te zijn voorzien van een deugdelijke motivering. De kennelijke onrechtmatigheid van de aanbesteding – die in casu blijkt uit de schorsing van de aanbesteding ten aanzien van andere percelen – volstaat daarbij.

Voor de uitspraak: klik *hier*

.....

.....

.....

28 Sector kanton Rechtbank Leeuwarden, 8 juni 2006

Casus

Arriva Touring BV en Taxicentrale Renesse V.O.F. en Arriva Personenvervoer Nederland B.V. hebben een geschil met Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant. Een werknemer heeft een kort geding aanhangig gemaakt tegen Arriva Personenvervoer BV en Connexxion Openbaar Vervoer NV ten aanzien van de overgang van de vervoerconcessie van de ene naar de andere vervoerder en de gevolgen daarvan voor het personeel. De vraag die voorligt, is of Connexxion in het kader van de overgang van de concessie Waterland naar Arriva jegens één van de werknemers op een juiste wijze toepassing heeft gegeven aan het bepaalde in artikel 37 van de Wp 2000.

Dictum

Door de overgang van een concessie gaan van rechtswege de rechten en verplichtingen over op de nieuwe concessiehouder die op dat tijdstip voor de voormalige concessiehouder voortvloeien uit de privaatrechtelijke (of publiekrechtelijke) rechtsverhouding. Dit geldt enkel voor dat personeel dat daadwerkelijk direct dan wel indirect werkzaam is geweest ten behoeve van de betreffende concessie. Nu de werknemer niet daadwerkelijk - geheel of gedeeltelijk - werkzaam is geweest bij Connexxion ten behoeve van de concessie Waterland, was Connexxion niet gerechtigd om hem aan te wijzen voor overgang naar Arriva vanwege de overgang naar de concessie Waterland. Derhalve heeft er geen rechtsgeldige overgang van de werknemer naar Arriva plaatsgevonden, zodat de werknemer sinds 11 december 2005 in dienst van Connexxion is gebleven. Het feit dat Connexxion geen andere passende functie voor de werknemer beschikbaar had, mag gelet op artikel 37 van de Wp 2000 geen selectie criterium zijn bij het selecteren van de voor overgang in aanmerking komende werknemers.

Consequenties

Bij de overgang van een concessie gaan van rechtswege de rechten en verplichtingen over op de nieuwe concessiehouder. Gekeken moet worden of de werknemer daadwerkelijk direct dan wel indirect werkzaam is geweest ten behoeve van de betreffende concessie. De vraag of de vervoerder wel of geen andere passende functie beschikbaar had, mag geen selectie criterium zijn op grond van de Wp 2000.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

29 Voorzieningenrechter Rechtbank Leeuwarden, 28 juni 2006 (zie ook nr. 7)

Casus

Arriva is concessiehouder voor het verrichten van openbaar vervoer op Schiermonnikoog per bus en/of auto. Arriva stelt dat zij het exclusieve recht heeft om op Schiermonnikoog openbaar vervoer te verrichten en dat de gedaagde – die op Schiermonnikoog ook een vervoerbedrijf uitoefent – niet bevoegd is openbaar vervoer per bus te verrichten. Centraal staat de vraag of er sprake is van openbaar vervoer in de zin van de Wp 2000.

Dictum

De Wp 2000 definieert openbaar vervoer als voor ieder openstaand vervoer volgens een dienstregeling met (voor zover hier relevant) een auto of bus. Besloten busvervoer wordt omschreven als personenvervoer per bus, anders dan openbaar busvervoer. Er is geen sprake van besloten busvervoer. Iedereen kan zich bij de chauffeur melden en vervolgens ook eventueel naar grotere bussen wordt geleid. Omdat de route en de tijden van vervoer in hoofdzaak worden bepaald door de specifieke (geografische) situatie, is het niet vreemd dat er geen specifieke dienstregeling wordt opgesteld. Deze route en tijden worden aangepast aan de aankomst- en vaartijden van de veerdienst en de via het beperkte wegennet gekozen route. Een dienstregeling zou daarom nauwelijks toegevoegde waarde hebben. Er is derhalve wel sprake van openbaar vervoer. Het wordt de vervoerder verboden om van en naar de veerboot voor ieder toegankelijk personenvervoer aan te bieden met bussen waarmee meer dan acht personen kunnen worden vervoerd.

Consequenties

In onderstaande uitspraak wordt de definitie van openbaar vervoer nader toegelicht. Openbaar vervoer hoeft niet in alle gevallen volgens een dienstregeling te worden verricht, om niettemin als openbaar vervoer aangemerkt te worden. Eén en ander is afhankelijk van onder meer de specifieke geografische kenmerken van het gebied waarbinnen het vervoer wordt verricht.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

30 Rechtbank Haarlem, 14 juli 2006

Casus

De Provincie Noord-Holland heeft een openbare aanbesteding uitgeschreven inzake het uitvoeren van een hogesnelheidsveerdienst op het Noordzeekanaal tussen Velsen en Amsterdam. Op deze aanbesteding schrijven Rederij Naco en BBA in. BBA biedt ten aanzien van de subgunningscriteria Streefwaarden: Reizigersopbrengsten, Betrouwbaarheid en Klanttevredenheid de hoogst mogelijke streefwaarden aan. De Provincie is voornemens de opdracht te gunnen aan BBA. Naco is van oordeel dat BBA een ongeschikte inschrijving heeft gedaan in de zin van het Europees aanbestedingsrecht, omdat op voorhand kan worden vastgesteld dat de dat de aangeboden streefwaarden bij lange na niet kunnen worden waargemaakt.

Dictum

De aanbestedingsprocedure gaat uit van de gedachte dat een inschrijving in die zin reëel dient te zijn, dat daaraan de pretentie ten grondslag ligt, dat zij in geval van gunning zal worden waargemaakt. BBA heeft een inschrijving gedaan waarvan zij zelf inziet dat daarin een aanbod wordt gedaan dat niet kan worden waargemaakt. De realiseerbaarheid van de inschrijving is geheel losgelaten, teneinde binnen de door de Provincie vastgelegde beoordelingssystematiek het maximale aantal punten te behalen. De inschrijving heeft daarmee niet langer te gelden als een uitdrukking van de daadwerkelijke ambitie van BBA. In zoverre heeft de inschrijving geen reële betekenis meer en is een vergelijking van de beide binnengekomen inschrijvingen op genoemd onderdeel zinledig. Op grond hiervan is de inschrijving van BBA onrechtmatig. Strikt genomen brengt dit met zich dat de inschrijving van BBA bij de gunning buiten beschouwing moet blijven.

De door BBA ingediende inschrijving moet echter worden geacht mede te zijn uitgelokt door de beoordelingssystematiek en de gunningscriteria die door de Provincie zijn gesteld. Om die reden dient de Provincie beide partijen in de gelegenheid te stellen hun inschrijvingen in het licht van de overwegingen in dit vonnis op het onderdeel "streefwaarden" aan te passen, waarbij zij vooraf de grenzen dient aan te geven waarboven de ontvangen inschrijvingen irreëel zijn. Daarbij dient de Provincie het bepaalde in artikel 30, lid 3, 4 en 5 BAO als richtsnoer te nemen.

Consequenties

Een inschrijving bij een aanbesteding dient op een dusdanige wijze vormgegeven worden, dat aannemelijk is dat zij in geval van gunning kan worden waargemaakt. Wanneer hiervan geen sprake is, dient de inschrijving als onrechtmatig te worden aangemerkt. Niet in alle gevallen dient de onrechtmatige inschrijving buiten beschou-

wing te blijven; dit is mede afhankelijk van de beoordelingssystematiek en de gunningscriteria zoals deze door de opdrachtgever zijn vastgesteld.

Voor de uitspraak: klik *hier*

31 Gerechtshof Leeuwarden, 20 september 2006 (zie ook nr. 5)

Casus

Arriva is concessiehouder voor het verrichten van openbaar vervoer op Schiermonnikoog per bus en/of auto. Een taxibedrijf biedt op Schiermonnikoog ook personenvervoer aan. Centraal staat de vraag of het door het taxibedrijf aangeboden personenvervoer moet worden aangemerkt als openbaar vervoer in de zin van artikel 1 onder h van de Wp 2000. In dat geval zou dit vervoer strijdig zijn met de Wp 2000, omdat het taxibedrijf geen OV-concessie heeft. Volgens de voorzieningenrechter van de rechtbank Leeuwarden is inderdaad sprake van openbaar vervoer. Het taxibedrijf komt hiertegen in hoger beroep.

Dictum

Het enkele feit dat het taxibedrijf busvervoer aanbiedt dat voor een ieder toegankelijk is, maakt nog niet dat sprake is van openbaar vervoer. Daarvoor is tevens nodig dat dit vervoer krachtens dienstregeling geschiedt. Een dienstregeling is in artikel 1 onder g van de Wp 2000 gedefinieerd als een voor een ieder kenbaar schema van reismogelijkheden waarin zijn aangeduid de halteplaatsen waartussen en tijdstippen waarop openbaar vervoer wordt verricht, zo nodig onder de vermelding of de halteplaatsen of de tijdstippen door de reiziger kunnen worden beïnvloed. Het Hof oordeelt dat hiervan sprake is voor wat betreft het vervoer van personen *vanaf* de pier. De tijden waarop deze bussen rijden zijn afhankelijk van het vaarschema van de boten en op de bussen staan een aantal bestemmingen opgesomd die deze bussen desgevraagd aandoen. Dat niet alle bestemmingen daadwerkelijk aangedaan worden, is gelet op de hiervoor weergegeven definitie van een dienstregeling niet van belang. Dit is anders voor het vervoer *naar* de pier. Ook omdat de terugreis vroegtijdig gereserveerd dient te worden, kan onvoldoende worden gesteld dat ook dit vervoer volgens dienstregeling plaatsvindt. Het taxibedrijf wordt verboden om bij aankomst van de veerboot op Schiermonnikoog nabij de pier personenvervoer aan te bieden met bussen waarmee meer dan 8 personen kunnen worden vervoerd, voor zover dat niet wordt verricht als - voor de passagiers direct kenbaar - besloten busvervoer.

Consequenties

Door het Gerechtshof wordt de definitie van openbaar vervoer alsnog gekoppeld aan het al dan niet krachtens dienstregeling verrichten van dat vervoer. Hiermee wordt het verbod beperkter geformuleerd dan de voorzieningenrechter eerder heeft gedaan. Belangrijk hierbij is dat niet het vervoer in zijn geheel wordt beoordeeld; gekeken wordt naar de specifieke routes die worden gereden. Deze uitspraak impliceert dat binnen een vervoersvorm per situatie moet worden beoordeeld of er wel of niet sprake is van openbaar vervoer. >>>

Voor de uitspraak: klik *hier*

32 Voorzieningenrechter CBb, 21 september 2006

Casus

Connexxion en Arriva schrijven in op de openbare aanbesteding van de concessie voor het openbaar vervoer in het noorden en zuidwesten van Fryslân. De Provincie is voornemens de concessie te gunnen aan Connexxion. Arriva stelt zich op het standpunt dat de offerte van Connexxion niet voldoet aan de eisen van het bestek, omdat Connexxion een te hoge omrijfactor hanteert en niet voorziet in displays op alle voorgeschreven haltes.

Dictum

Niet is gebleken dat er reden is aan te nemen dat Connexxion niet aan de eisen van het bestek voldoet. Ook kan niet worden aangenomen dat offertes onvergelykbaar worden als inschrijvers verschillende zogenaamde omrijfactoren hanteren of dat de omrijfactor die Connexxion hanteert door Connexxion te hoog is. Om die reden ziet de voorzieningenrechter onvoldoende grond voor het treffen van een voorlopige voorziening. Dientengevolge wordt het verzoek om voorlopige voorziening afgewezen.

Consequenties

Deze uitspraak geeft uitleg aan de wijze waarop de eisen in het bestek gestalte dienen te krijgen in de inschrijving. Aangegeven wordt dat het hanteren van verschillende factoren niet in weg hoeft te staan aan een objectieve vergelijking volgens de maatstaven zoals die in het bestek zijn vastgelegd.

Voor de uitspraak: klik *hier*

.....

.....

.....

Casus

De Provincie Zeeland heeft aan Connexion verschillende concessies verleend voor openbaar busvervoer in de gebieden Schouwen-Duiveland, Zeeuws-Vlaanderen en Midden-Zeeland. Connexion ontvangt hiervoor een exploitatiebijdrage van de Provincie. De Provincie ontvangt op haar beurt een rijksbijdrage van de Minister van Verkeer en Waterstaat. Het geschil betreft de hoogte van de door de Provincie vastgestelde exploitatiebijdrage over het jaar 2003. Meer in het bijzonder is de vraag of de Provincie in redelijkheid zijn beslissing heeft kunnen handhaven om aan de vaststelling van de exploitatiebijdrage 2003 de door de Minister gehanteerde taakstellende vervoeropbrengsten 2003 ten grondslag te leggen.

Dictum

Artikel 22 van de Wet personenvervoer 2000 geeft een algemene bevoegdheid tot het verlenen van een exploitatiebijdrage aan concessiehouders. Deze bepaling geeft de Provincie beoordelings- en beleidsruimte bij de beslissing of en op welke wijze een exploitatiebijdrage wordt verleend. Het feit dat de Minister van Verkeer en Waterstaat voor de vaststelling van de rijksbijdrage en de verdeling van de opbrengsten gebruik heeft gemaakt van niet-geactualiseerde sleutels, kan niet betekenen dat de Provincie verplicht is de belangen van appellante te behartigen en andere sleutels te hantieren. Het nadelige gevolg van de buiten de invloedssfeer van beide partijen liggende omstandigheden behoeft niet voor rekening te komen van de Provincie. Het beroep wordt daarom ongegrond verklaard.

Consequenties

Uit deze uitspraak vloeit voort dat de concessieverlener beoordelings- en beleidsruimte heeft bij de beslissing of en op welke wijze hij een exploitatiebijdrage verleent. Eventuele nadelige gevolgen van buitenaf kunnen niet voor rekening komen van de concessieverlener.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

Casus

De provincie Limburg besluit Hermes goedkeuring te verlenen voor het hanteren van afwijkende tarieven. Stadsbus Groep Maastricht en Limex maken hiertegen bezwaar, maar zij worden door de provincie niet-ontvankelijk verklaard, omdat zij geen belanghebbenden zouden zijn.

Dictum

Onder belanghebbende wordt op grond van het eerste lid van artikel 1:2 Awb verstaan “degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken”. Het College overweegt dat Stadsbus Groep Maastricht en Limex een eigen, objectief bepaalbaar en actueel, individualiseerbaar en rechtstreeks belang hebben. Zij zijn daarom belanghebbenden in de zin van de Awb; het beroep van Stadsbus Groep Maastricht en Limex is gegrond.

Consequenties

Uit deze uitspraak valt op te maken dat de publiekrechtelijke aard van de goedkeuring met zich brengt dat belangen van anderen betrokken kunnen zijn. Directe betrokkenheid bij de rechtsverhouding die aan de besluitvorming ten grondslag ligt is daarvoor geen vereiste. Ook het gegeven dat een rechtsgrondslag betrekking heeft op een exclusief recht, maakt niet dat een derde geen belanghebbende kan zijn.

Voor de uitspraak: klik *hier*

.....

.....

.....

Casus

De provincie Limburg heeft aan Stadsbus Groep Maastricht N.V. een concessie verleend voor het verrichten van openbaar busvervoer in de regio Maastricht. Aan Hermes Openbaar Vervoer B.V. wordt goedkeuring gegeven voor het gratis verstrekken van 10.000 dagkaarten en het invoeren van een dalurenkaartje op alle Hermeslijnen in de provincie Limburg. Omdat dit gevolgen kan hebben voor de verdeling van opbrengsten op basis van het WROOV-systeem, verzoekt Stadsbus Groep Maastricht de provincie om de financiële gevolgen hiervan in kaart te brengen en door te berekenen. De provincie wijst dit verzoek af. Stadsbus Groep Maastricht maakt hiertegen bezwaar. De provincie verklaart Stadsbus Groep Maastricht niet-ontvankelijk in haar bezwaar, omdat de afwijzing van het verzoek niet kan worden aangemerkt als een besluit als bedoeld in artikel 1:3, eerste lid, Awb.

Dictum

De nationale vervoerbewijzen en de daarvoor geldende tarieven en voorwaarden worden geregeld in, en op basis van, artikel 30 van de Wp 2000. Voor de verdeling van de opbrengsten van de nationale vervoerbewijzen tussen de vervoerders bestaat echter geen wettelijke regeling. Deze wordt geregeld op basis van het WROOV-systeem, dat berust op overeenkomsten tussen, onder meer, overheden en vervoerders.

De vervoeropbrengsten zijn privaatrechtelijk van aard, want zij komen voort uit de als privaatrechtelijk aan te merken vervoerovereenkomsten tussen de reiziger en de vervoerder. De verdeling van deze opbrengsten is naar zijn aard eveneens privaatrechtelijk. De beslissing om geen gebruik te maken van de hem toekomende bevoegdheden inzake onderhoud aan het WROOV-systeem, kan om die reden niet worden beschouwd als een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, Awb aangezien de beslissing een publiekrechtelijk karakter ontbeert.

Consequenties

Uit deze uitspraak blijkt dat informatie omtrent vervoersopbrengsten, of de verdeling van vervoersopbrengsten privaatrechtelijk van aard is. Beslissingen genomen door de opdrachtgever in dit verband ontberen een publiekrechtelijk karakter en kunnen als gevolg hiervan niet worden aangemerkt als een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, Awb.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

36 Gerechtshof Amsterdam, 30 november 2006

Casus

Hoger beroep van de als 30 opgenomen uitspraak. Zie aldaar voor de casus.

Dictum

Naco behoefde niet te verwachten dat de Provincie het irreële aanbod van BBA zou aanvaarden. Ook heeft de Provincie niet duidelijk gemaakt dat, respectievelijk op welke grond, Naco met het loslaten van ieder realiteitsgehalte bij de beoordeling van het onderwerp 'Streefwaarden' rekening moest houden. De Provincie heeft aldus in strijd gehandeld met het transparantiebeginsel en derhalve in strijd met de regels van redelijkheid en billijkheid die een inschrijvingsprocedure beheersen. Het Hof verbiedt de Provincie de opdracht te gunnen voordat heraanbesteding heeft plaatsgevonden.

Consequenties

Het aanvaarden door een aanbestedende dienst van een irreële inschrijving kan in strijd zijn met het transparantiebeginsel, omdat andere inschrijvers niet hoeven te verwachten dat de aanbestedende dienst een dergelijk aanbod zal aanvaarden.

Voor de uitspraak: klik *hier*

.....

.....

.....

37 Voorzieningenrechter CBb, 14 december 2006

Casus

In het kader van een door de provincie Overijssel en een aantal gemeenten gehouden CVV-aanbesteding, rijst de vraag of het CBb bevoegd is om in deze procedure een inhoudelijk oordeel te geven over het voorliggende verzoek.

Dictum

De op basis van de te gunnen overeenkomst te verstrekken exploitatiebijdrage moet namelijk als subsidie worden aangemerkt. De beslissing dat de betreffende opdracht niet aan verzoekster zou worden gegund houdt daarom niet alleen een (privaatrechtelijke) weigering in om met verzoekster een overeenkomst te sluiten, maar tevens een publiekrechtelijke weigering om verzoekster een subsidie te verlenen. De bestreden beslissing omvat derhalve mede een besluit. Het CBb is dan ook bevoegd over het voorliggende verzoek een inhoudelijk oordeel te geven.

Consequenties

Het CBb is bevoegd te oordelen ten aanzien van de weigering om met een inschrijver een overeenkomst te sluiten, wanneer die beslissing tevens kan worden aangemerkt als een publiekrechtelijke weigering om die inschrijver een subsidie te verlenen.

Voor de uitspraak: klik *hier*

.....

.....

.....

38 Rechtbank Den Haag, 19 december 2006

Casus

De Staat heeft een Europese openbare aanbesteding uitgeschreven voor de opdracht 'Dienstverlening Bovenregionaal Vervoer Gehandicapten'. Vier ondernemingen schrijven op deze aanbesteding in, waaronder Transvision en Connexion. De Staat is voornemens de opdracht te gunnen aan Connexion. Transvision vordert de Staat te verbieden om tot definitieve gunning van de opdracht aan Connexion over te gaan of tot definitieve gunning aan enig ander dan aan Transvision. De openbare aanbesteding zou zijn verricht in strijd met de algemene beginselen in het aanbestedingsrecht nu de beoordelingssystematiek niet transparant is, de wijze waarop is beoordeeld niet objectief is en Connexion is bevoordeeld zodat tevens sprake is van strijd met het gelijkheidsbeginsel.

Dictum

De aanbestedende dienst heeft de vrijheid te kiezen voor een bepaalde systematiek. In deze aanbesteding heeft de Staat gekozen voor een systeem met staffels. Dit heeft zij op heldere en eenduidige wijze opgenomen en uitgewerkt in het bestek. De aangeboden prijzen zijn daarmee op zichzelf onderling vergelijkbaar. Doordat bovendien iedere aanbieder te maken heeft met dezelfde onzekerheden en de uitgaven binnen een bepaalde marge worden begroot, kan niet worden gezegd dat de berekeningssystematiek op zichzelf niet transparant is. Ook de door de Staat gehanteerde verhouding tussen prijs en kwaliteit leidt niet tot strijd met het transparantiebeginsel. Daarnaast is geen sprake van een gebrek aan objectiviteit; de prijzen die door Connexion zijn geboden zijn niet zo abnormaal laag dat de Staat moet vrezen voor een juiste uitvoering van de opdracht en nader onderzoek had moeten doen. Verder is niet gebleken dat de beoordeling in strijd is geweest met het gelijkheidsbeginsel nu helder is dat het oordeel van de Staat tot stand is gekomen op basis van het totaalbeeld dat de beoordelingscommissie had van de aangeboden kwaliteit per criterium. Deze beoordeling is ook niet onvoldoende objectief tot stand gekomen. De stellingen van Transvision worden verworpen.

Consequenties

In deze uitspraak wordt een nadere toelichting gegeven over de toepassing van de algemene beginselen in het aanbestedingsrecht. Onzekerheden welke voortvloeien uit de aanbesteding zelf zijn niet in alle gevallen aan te merken als een gebrek aan transparantie.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

Casus

Kern van het geschil is de vraag of bij het toekennen van de concessie De Meierij/Brabant Oost aan Arriva sprake is van een overgang van de onderneming en, voor zover dat het geval is, of de zittende Ondernemingsraad De Meierij/Brabant Oost met de onderneming mee is overgegaan en aldus in functie is gebleven.

Dictum

Het personeel dat werkzaam was bij de vorige concessiehouder is door Arriva op grond van de Wp 2000 verplicht overgenomen. Omdat de bussen en andere materiële activa niet zijn overgenomen is er evenwel geen sprake van overgang van een onderneming als bedoeld in artikelen 7:662 en 7:663 BW of artikel 1, lid 1, van Richtlijn 98/50. Ook is niet aannemelijk dat de concessies De Meierij/Brabant Oost als eenheid zijn blijven bestaan, waardoor een beroep op artikel 5, lid 1, van de Richtlijn niet mogelijk is. Artikel 4, tweede lid, van de WOR is hierbij niet de aangewezen rechtsregel, nu veeleer gekeken moet worden naar artikel 7:662 en 7:663 BW en Richtlijn 98/50. Tot slot blijkt dat Arriva door de instelling van de verkiezingen voor de vestigingscommissies voldoet aan de norm dat personeelsleden die overgaan naar een andere onderneming mogen verwachten dat zij binnen die nieuwe onderneming hun stem kunnen laten horen en voor hun belangen kunnen opkomen.

Consequenties

In deze uitspraak wordt een toelichting gegeven op de wijze waarop met de overgang van personeel moet worden overgegaan en meer in het bijzonder de overgang van de Ondernemingsraad. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is bij de overgang van een concessie op een nieuwe concessiehouder geen sprake van overgang van een onderneming als bedoeld in artikelen 7:662 en 7:663 BW.

Voor de uitspraak: klik *hier*

.....

.....

.....

40 Voorzieningenrechter Rechtbank Haarlem, 25 mei 2007

Casus

Aanbestedingsgeschil over de veerdienst tussen Velsen en Amsterdam. Op deze aanbesteding hebben Veolia en Connexxion ingeschreven. Provincie Noord-Holland bericht aan Connexxion dat de opdracht onder opschortende voorwaarden zal worden gegund aan Veolia. Later blijkt dat de aanbestedingsprocedure onrechtmatig was en er een heraanbesteding dient plaats te vinden. Bij de heraanbesteding schrijft Veolia niet tijdig in. Veolia stelt dat het voor anderen dan de zittende inschrijver niet mogelijk is om aan vaartuigen te komen die voldoen aan de vereisten gesteld door de aanbestedende dienst.

Dictum

Niet gezegd kan worden dat het objectief onmogelijk is om tijdig gebruikte vaartuigen in te zetten. Veolia had de mogelijkheden beter kunnen onderzoeken en meer kunnen doen om zich tijdig van het nodige materiaal te verzekeren door eerder te onderzoeken dat op dit punt een probleem zou kunnen rijzen. Veolia heeft derhalve niet aannemelijk kunnen maken dat het onmogelijk was om met maximale inspanning en creativiteit geschikte schepen inzetbaar te hebben en heeft evenmin voldoende tijdig aan Provincie Noord-Holland laten weten dat zij er niet klaar voor was.

Aannemelijk is dat ook bij het ontbreken van een inschrijving van Veolia bij de onderhavige aanbidding nog steeds sprake is geweest van prijsvorming onder mededinging, omdat Connexxion onweersproken heeft aangevoerd dat zij haar inschrijving heeft opgesteld in de veronderstelling dat zij met Veolia zou concurreren. De voordeuren worden als gevolg hiervan afgewezen.

Consequenties

In deze uitspraak wordt onder meer ingegaan op de gevolgen voor de eerlijke mededinging wanneer in de eisen niet of maar beperkt rekening wordt gehouden met de omstandigheid dat de ene inschrijver beter is toegerust dan de ander om een winnende inschrijving in te zenden.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

41 Voorzieningenrechter CBb, 22 juni 2007

Casus

Connexxion is houder van de concessie Noord-Holland Noord. Vanaf 2005 heeft de provincie in het kader van het zogenoemde project “bereikbaarheid kust Noord Holland” een zogenoemde kustbus tussen Petten en Den Helder voorzien. Dit vervoer is als meerwerk als bedoeld in de onderhavige concessie opgedragen aan Connexxion.

Vervolgens wordt Stichting De Kustbus opgericht; deze Stichting krijgt van de provincie een incidentele tekortsubsidie voor het laten rijden van de kustbus tussen Petten en Den Helder. Connexxion heeft aan de Stichting een offerte uitgebracht voor het verrichten van de kustbus, maar de Stichting wijst deze offerte af. Op verzoek van de Stichting verleent de provincie vervolgens aan vervoerbedrijf Rasch een ontheffing om tussen Petten en Den Helder openbaar vervoer te verrichten. Connexxion meent dat hiermee inbreuk wordt gemaakt op haar concessierechten.

Dictum

De kustbus moet worden gezien als door de provincie gesubsidieerd vervoer. Ook legt de kustbusdienst naar het oordeel van de voorzieningenrechter relevante delen van een traject af dat ook door verzoeksters als concessiehouder wordt verzorgd, c.q. daarmee parallel loopt. Aannemelijk is dan ook dat Connexxion, ten gevolge van de verleende ontheffing, in haar concessiegebied zal worden geconfronteerd met een - via de verlengde arm van de provincie - gesubsidieerde onderneming die als concurrent moet worden bestempeld. Doordat Rasch daarbij een aantrekkelijke tariefstelling hanteert wordt aangenomen dat Connexxion een aanzienlijk aantal reizigers op bepaalde lijnen in dat gebied aan haar voorbij zal zien gaan en derhalve zal worden benadeeld. Deze situatie wordt onverenigbaar met het exclusieve recht van de concessie geacht. Een ontheffing had in redelijkheid dan ook niet mogen worden verleend.

Consequenties

Deze uitspraak geeft een nadere invulling aan het exclusieve karakter van een concessie en de verplichtingen welke hieruit voortvloeien jegens de concessieverlener en derden.

Voor de uitspraak: klik [hier](#)

.....

.....

.....

Casus

Aan Arriva is een concessie verleend voor het exploiteren van openbaar vervoer per auto of bus in de provincie Groningen voor de periode van 1 januari 2002 tot 1 juni 2004. In de concessie is voorzien in de mogelijkheid van verlening van subsidie aan de concessiehouder als bijdrage in de kosten van het op grond van de concessie te verrichten openbaar vervoer. Daartoe stelt Arriva een plan van aanpak ter verbetering van de toegankelijkheid van het openbaar vervoer op. Arriva heeft twaalf nieuwe lagevloerbussen aangeschaft. Het voorstel van Arriva om de meerkosten van een lage vloerbus in één keer te vergoeden, wordt door de provincie afgewezen. De provincie beperkt de bijdrage tot de jaarlijkse afschrijving van de extra kosten en stelt zich op het standpunt dat Arriva geen recht meer heeft op een bijdrage na 1 juni 2004.

Dictum

Arriva kon uit het besluit van Gedeputeerde Staten van Groningen, al dan niet bezien in samenhang met de feiten en omstandigheden van het geval, niet de gerechtvaardigde verwachting ontlenen dat de bij dat besluit verleende subsidie voor de afschrijving van de extra kosten bij de aanschaf van lage vloerbussen in de jaren 2002 en 2003 gedurende een met de volledige afschrijvingstermijn overeenkomende periode ook na 1 juni 2004 jaarlijks zou worden uitbetaald.

Consequenties

Indien een bijdrage wordt verleend in de kosten van het op grond van de concessie te verrichten openbaar vervoer, kan de hoogte van die bijdrage beperkt worden tot de jaarlijkse afschrijving van de extra kosten gedurende de looptijd van de concessie.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

43 Kort geding sector kanton Rechtbank Leeuwarden, 14 september 2007

Casus

Een werknemer is ongeveer 27 jaar in dienst geweest bij Arriva Openbaar Vervoer N.V. (hierna: Arriva). Uit een brief van Arriva blijkt dat de werknemer met ingang van 1 januari 2006 voor 50% ingezet wordt als controleur. In het kader van de overgang van een vervoersconcessie van Arriva naar Connexion, is de werknemer met ingang van 10 december 2006 in dienst getreden van Connexion. Uit de vastlegging van het overleg tussen de oude en de nieuwe concessiehouder en de betrokken vakorganisaties op grond van artikel 40 Wet personenvervoer 2000 blijkt niet dat de werknemer een combifunctie had maar staat vermeld dat de werknemer buschauffeur is. De werknemer is door Connexion tewerk gesteld als buschauffeur en niet (mede) als controleur en vordert dat Connexion hem tewerk stelt in zijn combifunctie.

Dictum

De vordering van de werknemer is alleen toewijsbaar indien voldoende aannemelijk is dat de bodemrechter tot het oordeel zal komen dat de werknemer in het kader van de overgang van de vervoersconcessie Noord- en Zuidwest Fryslân van Arriva naar Connexion is overgegaan in de functie van Controleur/Buschauffeur. In dit verband komt gelet op het bepaalde in de Wet personenvervoer 2000 grote betekenis toe aan het zogenaamde Artikel 40 Overleg. Uit het van dit overleg opgemaakte convenant blijkt dat de werknemer is overgegaan in de functie van buschauffeur en voorts dat er in het geheel geen controleursfunctie is overgegaan.

Consequenties

De voorzieningenrechter van de Rechtbank Leeuwarden stelt dat bij een geschil over de vraag in welke functie een werknemer is overgegaan in het kader van de overgang van een vervoersconcessie, grote betekenis toekomt aan het overleg tussen de oude en de nieuwe concessiehouder en de betrokken vakorganisaties op grond van artikel 40 Wet personenvervoer 2000. Daarom oordeelt de voorzieningenrechter dat de arbeidsverhouding, zoals die ten tijde van de overgang van de concessie van Arriva naar Connexion bestond, niet is overgegaan. In beroep heeft het Hof Leeuwarden anders geoordeeld. Dit heeft overigens niet tot een andere uitkomst geleid.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

Casus

De exploitatiebijdrage die Connexxion ontving voor het uitvoeren van een dienstregeling per boot tussen Velsen en Amsterdam was gebaseerd op de daadwerkelijk gerealiseerde opbrengsten in voorafgaande periode. Dit betekent dat opbrengsten tot en met 30 juni 1998 nog hun beslag kregen in de rijksbijdrage over het jaar 1999, en dat opbrengsten vanaf 1 juli 1998 pas hun beslag kregen in de rijksbijdrage over het jaar 2000. Dit effect wordt ook wel het najleffect genoemd. Connexxion heeft het college van gedeputeerde staten van de provincie Noord-Holland (hierna: de provincie Noord-Holland) verzocht dit najleffect voor het moment van het verstrijken van de exploitatieovereenkomst te verrekenen. De provincie Noord-Holland heeft dit geweigerd.

Dictum

Omdat het wettelijke systeem, in ieder geval tot 2001, als uitgangspunt had dat de exploitatiebijdrage dient ter dekking van toekomstige kosten en de hoogte van de bijdrage wordt bepaald op grond van in het verleden behaalde vervoersopbrengsten, kan een exploitatiebijdrage voor een nieuwe openbaar vervoer verbinding, zoals de bootverbinding hier aan de orde, mede vanwege de relevante meetperiode, niet eerder dan anderhalf jaar na de start van de exploitatie worden vastgesteld en, anders dan Connexxion aanneemt, voor het toekomstige jaar ter beschikking worden gesteld. Om de eerste anderhalf jaar te bekostigen is in dit geval dan ook een afzonderlijke subsidie (de zogenaamde SWAB-subsidie) ter beschikking gesteld. Uit het voorgaande volgt dat Connexxion op grond van het systeem van de wet tot 2001 geen recht op toekenning van gelden (compensatie najleffect) toekomt en dat niet gesteld is, noch gebleken is dat dit per 1 januari 2001 anders zou zijn.

Vervolgens is de vraag aan de orde of Connexxion niettemin heeft mogen vertrouwen op toekenning van een exploitatiesubsidie door de provincie Noord-Holland op de door Connexxion uitgelegde wijze en daarmee op de toekenning van gelden door de provincie Noord-Holland ter compensatie van het door Connexxion veronderstelde najleffect.

Het vertrouwensbeginsel strekt niet zover dat Connexxion met het uitblijven – van de kant van de provincie Noord-Holland – van een correctie van de door haar gehanteerde aannames ten aanzien van het ter beschikking staan van de exploitatiesubsidie, uit heeft mogen gaan van de juistheid van die aannames. Dit kan anders zijn indien vast zou komen te staan dat de provincie Noord-Holland welbewust Connexxion niet heeft geïnformeerd over de incorrectheid van de aannames. Dat de provincie Noord-Holland zich ervan bewust was dat aannames incorrect waren, is niet gebleken.

Consequenties

Uit het systeem van de wet tot 2001 volgt dat de hoogte van de exploitatiebijdrage berekend wordt aan de hand van de daadwerkelijk gerealiseerde reizigersopbrengsten van de periode van anderhalf tot een half jaar voorafgaand aan dat jaar. Op grond van het systeem van de wet tot 2001 bestaat er echter geen recht op toekenning van compensatie van het 'naijleffect' dat dit systeem met zich meebrengt.

Voor de uitspraak: klik *hier*

45 Raad van State, 19 maart 2008

Casus

Op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: de Wob) deed een persoon een verzoek om verstrekking van documenten over functies uitgeoefend bij Connexion Openbaar Vervoer N.V. (hierna: Connexion), vestiging Nieuwegein, en de exploitatie van het nachtnet door Connexion. Bij besluit van 6 april 2006 heeft het dagelijks bestuur van het Bestuur Regio Utrecht (hierna: het BRU) afwijzend beslist op dit verzoek. Het BRU stelt dat het niet over documenten beschikt waarin de gevraagde informatie is opgenomen en het BRU niet gehouden zou zijn deze documenten van elders te vergaren. De aanvrager van de informatie stelt dat de door hem gevraagde stukken bij het BRU behoren te berusten.

Dictum

Het BRU heeft aan de concessiebeschikking niet het voorschrift verbonden dat de in de Verantwoordingsregels openbaar vervoer (hierna: de Vov) bedoelde specificaties aan hem moeten worden verstrekt. Ter zitting heeft het BRU toegelicht dat in de Vov is bepaald welke kosten door het vervoersbedrijf moeten worden verantwoord en op welke wijze dit moet gebeuren. De accountant controleert vervolgens of aan deze richtlijnen is voldaan en de accountantsverklaring dient aan het BRU te worden verstrekt. Het BRU beschikt niet over de onderliggende stukken, waaruit volgens de aanvrager de door hem gevraagde informatie kan worden afgeleid. Nu Connexion op grond van de Wet personenvervoer 2000 en de concessiebeschikking ook niet verplicht is die stukken aan het BRU te verstrekken, bestaat geen grond voor het oordeel dat die stukken bij het BRU behoren te berusten. Zoals de Afdeling Bestuursrecht-spraak van de Raad van State heeft overwogen in haar uitspraak van 13 juli 2005, nr. 200308305/1, bevat de Wob, buiten de gevallen waarin de stukken waarvan openbaarmaking is gevraagd bij het aangezochte orgaan behoren te berusten, geen verplichting voor dat orgaan om die documenten van elders te vergaren.

Consequenties

De concessieverlener is niet verplicht om naar aanleiding van een Wob-verzoek stukken te vergaren die niet op grond van de Wp 2000 en de concessiebeschikking door de vervoerder aan de concessieverlener dienen te worden verstrekt.

Voor de uitspraak: klik *hier*

.....

.....

.....

46 Voorzieningenrechter CBb, 26 maart 2008

Casus

Arriva en Veolia hebben bezwaar gemaakt tegen twee tot hen gerichte brieven van het dagelijks bestuur van de stadsregio Rotterdam. De brieven bevatten drie elementen, kort gezegd de schorsing van de toen lopende aanbestedingsprocedure, het voorstellen om, na wijziging van de Wet Personenvervoer 2000, vanaf 2012 openbaar vervoer in te besteden aan RET N.V., en de voorbereiding van de verlenging van de onderhandse concessies.

De stadsregio Rotterdam stelt zich op het standpunt dat de brieven geen besluiten zijn zodat daartegen geen bezwaar kan worden gemaakt.

Dictum

De voorzieningenrechter beziet de brieven in het licht van de jurisprudentie over de vraag of een beslissing in het kader van een aanbesteding van een concessie krachtens de Wet personenvervoer 2000 moet worden aangemerkt als een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, Awb.

Het eerste element van de brieven, de schorsing van de lopende aanbestedingsprocedure, heeft slechts meegebracht dat de geselecteerde gegadigden vooralsnog niet werden uitgenodigd tot het doen van een offerte. Het tweede element, de vermelding dat verweerder voornemens was om vanaf 2012 in te besteden aan RET, strekte naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet tot daadwerkelijke inbesteding aan RET. Een definitieve beslissing tot inbesteding kan in de brieven niet worden gelezen. Ook het derde element, de vermelding dat een verlenging wordt voorbereid van de onderhandse concessierelaties, waarmee de stadsregio Rotterdam heeft gedoeld op de thans geldende concessies van RET en Connexion, roept geen rechtsgevolgen in het leven. Het betreft enkel een mededeling over de eventueel te volgen procedure tot verlenging van de geldende concessies, in het kader waarvan verweerder nog onderzoek nodig achtte.

De brieven vormen geen besluiten als bedoeld in artikel 1:3, eerste lid, Awb.

Consequenties

Of brieven zoals hierboven beschreven een besluit inhouden, wordt beoordeeld naar de jurisprudentie over de vraag of een beslissing in het kader van een aanbesteding van een concessie krachtens de Wet personenvervoer 2000 moet worden aangemerkt als een besluit. Daartoe worden de brieven inhoudelijk beoordeeld. Brieven die niet kunnen worden gelezen als een (definitieve) beslissing roepen geen rechtsgevolgen in het leven en vormen geen besluiten als bedoeld in artikel 1:3, eerste lid, Awb.

Voor de uitspraak: klik [hier](#)

.....

.....

.....

47 Sector kanton Rechtbank 's-Hertogenbosch 11 september 2008

Casus

Een tweetal concessies is overgegaan van BBA naar Arriva en daarmee zijn de in het concessiegebied werkzame werknemers van BBA in dienst getreden bij Arriva. Een werknemer vervulde bij BBA de functie van centrale verkeersleider. De werknemer heeft er, na overleg tussen de oude en de nieuwe concessiehouder en de betrokken vakorganisaties, voor gekozen om de functie van buschauffeur te gaan vervullen bij Arriva. Daartoe heeft de werknemer 'geruild' met een andere werknemer die voor overgang in aanmerking kwam. De werknemer ontvangt in zijn functie als buschauffeur bij Arriva minder salaris. De werknemer vordert dat voor recht wordt verklaard dat zijn dienstverband met behoud van de bij BBA bestaande arbeidsvoorwaarden is overgegaan naar Arriva.

Dictum

De omstandigheid dat de werknemer vrijwillig naar Arriva is overgegaan brengt niet mee dat hij ten opzichte van Arriva in een andere positie is te komen te verkeren dan de werknemer in wiens plaats hij is overgegaan. De werknemer heeft onvoorwaardelijk ingestemd met de wijziging van zijn functie. De functie van buschauffeur heeft een lager functieloon. De werknemer heeft bij zijn ongedwongen overgang naar Arriva bewust voor de functie van buschauffeur gekozen, wetende bovendien dat hij in die functie te maken zou krijgen met een door Arriva toe te passen afbouwregeling.

Consequenties

Indien een werknemer in de plaats van een andere werknemer vrijwillig overgaat naar de nieuwe concessiehouder, komt hij ten opzichte van de nieuwe concessiehouder in dezelfde positie te verkeren als de werknemer in wiens plaats hij is overgegaan. Indien de werknemer onvoorwaardelijk heeft ingestemd met de wijziging van zijn functie, kan de werknemer geen aanspraak maken op behoud van de arbeidsvoorwaarden behorende bij zijn vorige functie bij de oude concessiehouder.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

Casus

Artikel 22 Wet personenvervoer 2000 bepaalt dat concessieverleners bevoegd zijn subsidies te verstrekken voor het in een concessie omschreven openbaar vervoer. De provincie Limburg heeft een subsidieaanvraag van Hermes Openbaar Vervoer B.V. (hierna: Hermes) gedeeltelijk afgewezen. De provincie heeft het subsidiebedrag bepaald naar rato van het aantal maanden dat de concessie nog geldig is. Hermes moet hierdoor de investering die zij heeft gedaan in lagevloerbussen voor het grootste deel zelf dragen. Niet de volledige meerkosten van de investering in lagevloerbussen komen voor subsidiëring in aanmerking, maar slechts de afschrijvingskosten daarvan gedurende de resterende looptijd van de concessie.

Hermes gaat tegen deze beslissing in beroep bij het CBB. Volgens Hermes is deze wijze van berekenen in strijd met de door de provincie Limburg vastgestelde Nadere subsidieregels voor verbetering toegankelijkheid openbaar vervoer (hierna: Regeling) en met verschillende beginselen van algemeen behoorlijk bestuur (het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel). Ook stelt Hermes dat het in strijd is met de uitgangspunten van de Algemene wet bestuursrecht en het karakter van de bezwaarschriftenprocedure om in de beslissing op bezwaar dezelfde berekeningswijze te hanteren.

Dictum

Het College heeft geen aanknopingspunten gevonden voor het oordeel dat de tekst van de Regeling zich verzet tegen de zogenoemde naar rato benadering. Zo blijkt uit de Regeling dat verweerder bij zijn beoordeling de verwachte opbrengsten betreft in termen van een verbetering van de toegankelijkheid van het openbaar vervoer.

Het beroep op het rechtszekerheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel stuit af op de omstandigheid dat appellante, zoals zij zelf ook naar voren heeft gebracht, niet verplicht was om de betreffende investeringen te doen en zeker niet verplicht was om deze te doen voordat op de subsidieaanvraag was beslist.

Het beroep op het vertrouwensbeginsel en het gelijkheidsbeginsel wordt eveneens verworpen. Dat verweerder in enkele voorafgaande jaren wel de volledige investeringskosten voor lagevloerbussen voor subsidiëring in aanmerking heeft gebracht, verplichtte hem niet dat in latere jaren eveneens te doen. Voorts heeft verweerder onbestreden gesteld dat hij de naar rato benadering in 2005 ook heeft toegepast bij een subsidieaanvraag van de andere concessiehouder in Limburg, zodat ook in dit opzicht geen strijd is met het gelijkheidsbeginsel.

Het College is van oordeel dat de Awb en meer in het bijzonder de aard van de bezwaarprocedure zich er niet tegen verzetten dat de benadering die in het primaire besluit was toegepast, in de beslissing op bezwaar wederom is toegepast.

Consequenties

Indien een subsidie wordt verleend voor het in een concessie omschreven openbaar vervoer, is het geoorloofd om niet niet de volledige meerkosten van de investering voor subsidiëring in aanmerking te laten komen, maar slechts de afschrijvingskosten daarvan gedurende de resterende looptijd van de concessies. Dat is niet anders indien in voorgaande jaren wel de volledige investeringskosten voor subsidiëring in aanmerking kwamen.

Voor de uitspraak: klik *hier*

49 Voorzieningenrechter CBb, 28 oktober 2008

Casus

De provincie Fryslân heeft een concessie gegund aan Qbuzz. Connexion en Arriva hebben bezwaar gemaakt tegen dit besluit. Connexion en Arriva hebben het Programma van Eisen en het bestek behorende bij de aanbesteding voor de concessie opgevraagd. Na bestudering van deze documenten hebben Connexion en Arriva besloten niet in te schrijven op de aanbesteding. De provincie Fryslân stelt zich op het standpunt dat Connexion en Arriva geen belanghebbende zijn in de zin van art. 1:2, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht, zodat zij niet-ontvankelijk zijn in hun verzoeken om het treffen van een voorlopige voorziening.

Dictum

Het is de eigen keuze van verzoeksters geweest om niet met eventuele andere vervoersondernemingen in concurrentie te treden om toekenning van de te verlenen concessie. Om die reden komt aan verzoeksters niet de hoedanigheid van concurrent toe. Het zijn van 'zittend-concessiehouder' heeft niet tot gevolg dat daardoor de belangen van die concessiehouder rechtstreeks zijn betrokken bij het aangevallen concessiebesluit.

Consequenties

Indien een onderneming zelf heeft besloten niet in te schrijven op de aanbesteding voor een concessie, is het zijn van 'zittend-concessiehouder' niet voldoende om aangemerkt te worden als belanghebbende bij het besluit de concessie te gunnen aan een andere onderneming.

Voor de uitspraak: klik [hier](#)

.....

.....

.....

50 Voorzieningenrechter CBb, 28 oktober 2008

Casus

De stadsregio Rotterdam (hierna: Rotterdam) heeft een concessie verleend aan Qbuzz voor een periode van drie jaar met ingang van 14 december 2008. Connexxion en Arriva hebben geen inschrijving gedaan maar stellen dat Qbuzz niet voldoet aan de gestelde selectiecriteria. Volgens Connexxion en Arriva is het zeer waarschijnlijk dat Qbuzz niet aan de in het bestek gestelde eisen kan voldoen, in welk geval de concessie opnieuw zou moeten worden aanbesteed. Rotterdam stelt dat Connexxion en Arriva geen belanghebbenden zijn bij de procedure tot concessieverlening, omdat zij geen inschrijving hebben gedaan.

Dictum

Blijkens de stukken en het onderzoek ter zitting hebben verzoeksters het Programma van Eisen en het bestek behorende bij de aanbesteding voor de concessie bij verweerder opgevraagd. Na bestudering van deze documenten hebben zij het op bedrijfseconomische gronden niet verantwoord geacht in te schrijven op de aanbesteding. Het is derhalve de eigen keuze van verzoeksters geweest om niet met eventuele andere verzoersondernemingen - naar later bleek Qbuzz - in concurrentie te treden om toekenning van de te verlenen concessie. Om die reden komt, naar voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter, aan verzoeksters niet de hoedanigheid van concurrent toe.

Consequenties

Indien een onderneming zelf heeft besloten niet in te schrijven op de aanbesteding voor een concessie, is het zijn van 'zittend-concessiehouder' niet voldoende om aangemerkt te worden als belanghebbende bij het besluit de concessie te gunnen aan een andere onderneming. De rechtstreekse band die noodzakelijk is om als belanghebbende aangemerkt te worden wordt evenmin geschapen door de omstandigheid dat het concessiebesluit zou zijn genomen met schending van de regels van het aanbestedingsrecht of in strijd met het verbod van staatssteun. Deze stelling, die op een vermoeden van Connexxion en Arriva berustte, was te speculatief om te kunnen stellen als een voldoende concreet en objectief bepaald belang.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

51 Voorzieningenrechter Rechtbank Rotterdam, 11 december 2008

Casus

De stadsregio Rotterdam (hierna: Rotterdam) heeft een concessie verleend aan Qbuzz voor een periode van drie jaar met ingang van 14 december 2008. Qbuzz heeft als enige ingeschreven op de aanbesteding. Connexion en Arriva hebben geen inschrijving gedaan maar stellen dat Qbuzz niet voldoet aan de gestelde selectiecriteria. Volgens Connexion en Arriva is het zeer waarschijnlijk dat Qbuzz niet aan de in het bestek gestelde eisen kan voldoen, in welk geval de concessie opnieuw zou moeten worden aanbesteed. Rotterdam stelt dat Connexion en Arriva geen belanghebbenden zijn bij de procedure tot concessieverlening, omdat zij geen inschrijving hebben gedaan. De voorzieningenrechter van het College van Beroep voor het Bedrijfsleven (CBB) heeft bij uitspraak van 28 oktober 2008 (eveneens in deze bundel opgenomen) de gevraagde voorzieningen afgewezen. Daartoe heeft de rechter overwogen dat Arriva en Connexion geen belanghebbenden zijn in de zin van artikel 1:2, eerste lid, Awb (Algemene wet bestuursrecht).

Dictum

In beginsel gaat de aanbestedingsprocedure Arriva en Connexion niet aan, nu zij weloverwogen en uit eigen beweging hebben besloten niet in te schrijven op de aanbesteding en daardoor het risico hebben genomen dat de opdracht aan een ander gegund zou worden.

Tegen de achtergrond van de Rechtsbeschermingsrichtlijn 89/665/EEG en gelet op de vorderingen, die strekken tot heraanbesteding, vloeit uit de enkele omstandigheid dat Arriva en Connexion niet hebben ingeschreven in dit geval niet zonder meer het ontbreken van een belang voort, met name omdat, nu er maar één inschrijver is, er alsdan geen sprake is van anderen (dan niet-inschrijvers) die kunnen klagen en om een heraanbesteding kunnen vragen.

Het verbod op staatssteun is neergelegd in het EG-Verdrag en is daarmee als wezenlijke waarborg voor de vrije mededinging verankerd in de Nederlandse rechtsorde. Nu ook de aanbestedingsregels ten doel hebben vrije mededinging te verzekeren, dient een aanbestedende (overheids)dienst tegen die achtergrond geen inschrijvingen in aanmerking te nemen die evident slechts met flagrante schending van bedoeld verbod gedaan hebben kunnen worden. Arriva en Connexion mogen daar ook op vertrouwen; in zoverre kunnen Arriva en Connexion dus een rechtens te respecteren belang hebben bij het aanvechten van een gunningsbeslissing die daarmee in strijd is. In dit geval is echter niet aannemelijk geworden dat daarvan sprake is.

De overige bezwaren van Arriva en Connexion komen neer op verschillen van inzicht omtrent de juiste interpretatie van de (selectie)criteria die zijn aangelegd in het kader van de betreffende aanbestedingsprocedure. Deze procedure is in de kern de opmaat tot het sluiten van een overeenkomst. Door niet in te schrijven hebben Arriva en Connexion zichzelf uitgesloten van het meedingen naar deze overeenkomst en daarmee van dit debat.

Consequenties

Uit de enkele omstandigheid dat vervoerders niet hebben ingeschreven vloeit niet steeds zonder meer voort dat zij geen belanghebbenden zijn, met name indien er maar één inschrijver is en er derhalve geen sprake is van anderen (dan niet-inschrijvers) die kunnen klagen en om een heraanbesteding kunnen vragen.

Het vereiste belang om belanghebbende te zijn in de zin van artikel 1:2, eerste lid, Awb, kan gelegen zijn in het aan de kaak stellen van schending van de verplichting om nader onderzoek naar de mogelijkheid van verboden staatssteun te doen.

Voor de uitspraak: klik *hier*

52 Voorzieningenrechter Rechtbank Rotterdam, 11 december 2008

Casus

De stadsregio Rotterdam (hierna: Rotterdam) heeft een concessie verleend aan Qbuzz voor een periode van drie jaar met ingang van 14 december 2008. Qbuzz heeft als enige ingeschreven op de aanbesteding. Connexion en Arriva hebben geen inschrijving gedaan maar stellen dat Qbuzz niet voldoet aan de gestelde selectiecriteria. Volgens Connexion en Arriva is het zeer waarschijnlijk dat Qbuzz niet aan de in het bestek gestelde eisen kan voldoen, in welk geval de concessie opnieuw zou moeten worden aanbesteed. Rotterdam stelt dat Connexion en Arriva geen belanghebbenden zijn bij de procedure tot concessieverlening, omdat zij geen inschrijving hebben gedaan. De voorzieningenrechter van het College van Beroep voor het Bedrijfsleven (CBB) heeft bij uitspraak van 28 oktober 2008 de gevraagde voorzieningen afgewezen. Daartoe heeft de rechter overwogen dat Arriva en Connexion geen belanghebbenden zijn in de zin van artikel 1:2, eerste lid, Awb (Algemene wet bestuursrecht).

Dictum

Arriva en Connexion hebben weloverwogen en eigener beweging besloten niet in te schrijven op de aanbesteding. Daardoor hebben zij het risico genomen dat de opdracht aan een ander gegund zou worden. Dat betekent dat de aanbestedingsprocedure hen in beginsel niet aangaat.

Tegen de achtergrond van de Rechtsbeschermingsrichtlijn 89/665/EEG en gelet op de vorderingen, die strekken tot heraanbesteding, is de voorzieningenrechter echter van oordeel dat uit de enkele omstandigheid dat Arriva en Connexion niet hebben ingeschreven in dit geval niet zonder meer het ontbreken van een belang als door artikel 3:303 BW vereist voortvloeit, met name omdat, nu er maar één inschrijver is, er alsdan geen sprake is van anderen (dan niet-inschrijvers) die kunnen klagen en om een heraanbesteding kunnen vragen. Er is, naar het voorlopige oordeel van de voorzieningenrechter, geen sprake van een, ook voor Rotterdam evident, flagrant geval van verboden staatssteun dat de vrije mededinging in dit deel van de vervoerssector in de kern bedreigt. Voor het overige leveren de door Arriva en Connexion aangevoerde bezwaren onvoldoende uitzonderlijke omstandigheden op, nog daargelaten dat niet vast staat dat die bezwaren ertoe zouden hebben moeten leiden dat een (her)aanbestedingsprocedure had moeten volgen waarin Arriva en (/of) Connexion had(den) kunnen meedingen naar deze opdracht.

Consequenties

Uit de enkele omstandigheid dat vervoerders niet hebben ingeschreven vloeit niet steeds zonder meer voort dat zij geen belanghebbenden zijn, met name indien er maar één inschrijver is en er derhalve geen sprake is van anderen (dan niet-inschrij-

vers) die kunnen klagen en om een heraanbesteding kunnen vragen.

Indien sprake is van een, ook voor de concessieverlener evident, flagrant geval van verboden staatssteun dat de vrije mededinging in dit deel van de vervoerssector in de kern bedreigt, zou dat ertoe kunnen leiden dat een (her)aanbestedingsprocedure gevolgd zou moeten worden (in dit geval was daarvan naar het oordeel van de voorzieningenrechter echter geen sprake).

Voor de uitspraak: klik *hier*

53 Voorzieningenrechter CBb, 12 december 2008

Casus

Het dagelijks bestuur van de stadsregio Rotterdam heeft een concessie voor een periode van drie jaar gegund aan RET N.V. Connexxion komt hiertegen in beroep en stelt dat sprake is van een overheidsopdracht in de zin van het Bao. De exploitatiebijdrage die RET N.V. van de stadsregio Rotterdam ontvangt, bedraagt meer dan de helft van de inkomsten van RET N.V., zodat de stadsregio Rotterdam ook voor meer dan de helft het risico draagt. Nu het zwaartepunt van het exploitatierisico van de concessie bij de stadsregio Rotterdam ligt, is geen sprake van een concessie in de zin van het Bao. Dit heeft volgens Connexxion tot gevolg dat de procedure zoals voorgeschreven in het Bao moet worden gevolgd en dat een onderhandse gunning van de opdracht niet tot de mogelijkheden behoort. Tevens klaagt Connexxion dat niet is voldaan aan het voor 'inbesteding' geldende zeggenschaps criterium. De vraag is of de zeggenschap van de stadsregio Rotterdam over RET N.V. voldoende is om inbesteding van een concessie mogelijk te maken.

Dictum

Op grond van de beschikbare gegevens stelt de voorzieningenrechter vast dat RET N.V. haar vergoeding voor een belangrijk gedeelte ontvangt door de verkoop van vervoersbewijzen. Weliswaar ontvangt RET N.V. van de stadsregio Rotterdam een bijdrage in de exploitatie van het busvervoer, doch gezien de aard van deze bijdrage is hiermee naar het oordeel van de voorzieningenrechter het risico van de exploitatie van de dienst niet bij de stadsregio Rotterdam komen te liggen. Gelet hierop is in het onderhavige geval sprake van een concessieovereenkomst voor diensten, zodat de bepalingen van het Besluit personenvervoer 2000 van toepassing zijn (en het Bao rechtstreekse toepassing mist).

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter vergt de vraag of met de structuur zoals die ten tijde van het nemen van de concessiebeschikking is opgezet, is voldaan aan het zeggenschaps criterium, nader onderzoek, waarvoor de onderhavige procedure zich niet leent. In het kader van de voorbereiding van het nemen van de beslissing op bezwaar dient verder nadere aandacht te besteden aan de beantwoording van de vraag of, gelet op de hiervoor aan de orde gestelde kwesties, kan worden geconcludeerd dat wordt voldaan aan het zeggenschaps criterium, zoals dat gegeven de jurisprudentie van het Hof van Justitie EG moet worden verstaan en toegepast. Volgens het Hof van Justitie EG is inbesteding alleen toegestaan, indien de aanbestedende dienst binnen de eigen gezagsstructuur opdrachten verstrekt. Er is sprake van een gezagsstructuur als de aanbestedende dienst op de betrokken opdrachtnemer toezicht uitoefent zoals op haar eigen diensten (het zeggenschaps criterium) en de opdrachtnemer tegelijkertijd het merendeel van zijn werkzaamheden verricht ten behoeve van de concessieverlenende dienst die hem controleert (het werkzaamheden criterium).

Consequenties

De vraag of wordt voldaan aan het zeggenschaps criterium zodat inbesteding mogelijk is, moet worden beantwoord aan de hand van de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de EG. Deze vraag leent zich in dit geval niet voor behandeling in een voorlopige-voorziening-procedure.

Voor de uitspraak: klik *hier*

54 Rechtbank 's-Hertogenbosch, 17 december 2008

Casus

De landelijke overheid heeft een bedrag van ruim 34 miljoen euro beschikbaar gesteld ten behoeve van ontsluiting door openbaar vervoer van Vinex-locaties in Nederland. De minister heeft dit bedrag - door middel van verlaging van de rijkssuppletiefactor - afgehaald van de algemene bijdrage ten behoeve van het openbaar vervoer voor het jaar 2005.

Van genoemde bedrag van ruim 34 miljoen euro had 907.200 euro betrekking op de provincie Noord-Brabant. De provincie had dit bedrag aanvankelijk ten onrechte buiten de vaststelling van het subsidieplafond gehouden. Later heeft de provincie dit bedrag alsnog in de vaststelling van het subsidieplafond betrokken en verdeeld onder de concessiehouders op basis van de concessieovereenkomst.

Voor vervoerder Veolia Transport Nederland N.V. (hierna: Veolia) leidde de verlaging van de rijkssuppletiefactor - ook na verdeling van het bedrag van 907.200 euro - tot een aanzienlijke verlaging van de subsidie. Veolia gaat in beroep tegen - onder andere - deze vaststelling van de subsidie voor het jaar 2005.

Dictum

De verlaging, met 0,0643, van de rijkssuppletiefactor is het gevolg geweest van een landelijke uitname van een bedrag van € 34.043.040 ten behoeve van ontsluiting door openbaar vervoer van Vinex-locaties in Nederland. Uit de bij de brief van de Minister van Verkeer en Waterstaat van 27 december 2004 blijkt dat hiervan een bedrag van € 907.200 betrekking had op Noord-Brabant. Tussen partijen is niet meer in geschil dat dit bedrag ten onrechte buiten de vaststelling van het subsidieplafond was gehouden. Nu dit bedrag in het bestreden besluit als behorend tot de rijksbijdrage vervolgens alsnog in de vaststelling van het subsidieplafond is betrokken en verdeeld onder de concessiehouders op basis van de concessieovereenkomst, ten aanzien van eiseres neerkomend op 27,6 % daarvan, is dit bedrag naar het oordeel van de rechtbank op een juiste wijze verdeeld.

Consequenties

Indien een bedrag ten onrechte buiten de vaststelling van het subsidieplafond is gehouden, kan dat bedrag door middel van een later besluit alsnog in de vaststelling van het subsidieplafond worden betrokken en verdeeld onder de concessiehouders.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

55 Kort geding sector kanton Rechtbank Leeuwarden, 14 januari 2009

Casus

Arriva heeft een tweetal concessies overgenomen van de vervoerders BBA en Connexion. Op grond van de binnen die bedrijven geldende regelingen kon het personeel van BBA en Connexion aanspraak maken op uitbetaling van een gemiddelde onregelmatigheidstoelage en toeslag voor gebroken diensten (hierna: OT/GD). Arriva heeft deze bedrijfsregelingen ten aanzien van de met de concessies van BBA en Connexion overgekomen werknemers voortgezet maar wil deze gemiddelde OT/GD omzetten in een individuele OT/GD. Arriva heeft hierover overleg gevoerd met de ondernemingsraad, die daarmee heeft ingestemd. FNV komt hiertegen op en vordert nakoming van de geldende gemiddelde OT/GD-regelingen. Zowel BBA en Connexion als Arriva vallen - voor zover in deze zaak relevant - onder de werkingssfeer van de algemeen verbindend verklaarde CAO Openbaar vervoer 2007 (hierna: de CAO).

Dictum

Arriva heeft de gemiddelde OT/GD na de overgang van de concessies ten aanzien van de werknemers die het betreft geëerbiedigd. Arriva wil de gemiddelde OT/GD thans echter beëindigen en overgaan tot toepassing van een individuele OT/GD, gelijk ook in de rest van haar onderneming (overwegend) het geval is. Of zulks toelaatbaar is, dient in de eerste plaats te worden beoordeeld aan de hand van de vraag of art. 29 lid 3 van de CAO hieraan in de weg staat.

In art. 29 lid 3 van de CAO is bepaald dat in overleg met de ondernemingsraad besloten kan worden dat toelagen - voor zover deze zich daarvoor lenen - worden gemiddeld (in plaats van dat zij individueel vastgesteld worden). Een dergelijk besluit is door de rechtsvoorgangers van Arriva genomen. Weliswaar maakt art. 29 lid 3 CAO, gelezen naar de letter van die bepaling, een omzetting van een gemiddelde OT/GD in een individuele OT/GD niet mogelijk, maar met dit argument heeft FNV naar het oordeel van de kantonrechter niet aannemelijk kunnen maken waarom een werkgever niet het recht heeft de werkingsduur van een op art. 29 lid 3 CAO gebaseerd besluit te beëindigen.

Consequenties

Indien werknemers zijn overgegaan met behoud van de rechten en verplichtingen ten aanzien van de vorige werkgever, kunnen deze rechten en plichten - als de oude en de nieuwe concessiehouder onder de werkingssfeer van dezelfde CAO vallen - naderhand worden gewijzigd conform de CAO.

Voor de uitspraak: klik [hier](#)

.....

.....

.....

56 Kort geding sector kanton Rechtbank Groningen, 15 januari 2009

Casus

Een concessie is van Arriva naar Qbuzz overgegaan. Een werknemster is geïnformeerd dat zij in verband met het verlies van de concessie aan Qbuzz van rechtswege zal overgaan naar Qbuzz. Bij latere brieven is haar meegedeeld dat zij behoorde tot de categorie indirecte niet-herleidbare werknemers die op grond van artikel 37 lid 4 Wet personenvervoer 2000 (Wp2000) zijn overgegaan naar Qbuzz. Bij de aanwijzing van dergelijke medewerkers wordt aangesloten bij de selectiecriteria die gelden voor bedrijfseconomische ontslagen. Omdat de functie van de werknemster volgens Arriva uniek was en binnen de bedrijfsvestiging niet uitwisselbaar, heeft zij besloten de functie van de werknemster te laten vervallen. De werknemster vordert wederwerkstelling in de laatstelijk door haar beklede functie en doorbetaling van het salaris. Volgens de werknemster was zij binnen haar functie niet indirect bij de concessie betrokken en heeft Arriva artikel 37 Wp2000 onjuist toegepast.

Dictum

Indien een arbeidsplaats niet herleidbaar is tot een individu bepaalt artikel 37 lid 4 Wp2000 dat bij de selectie van de werknemers die overgaan naar de nieuwe concessiehouder moet worden aangesloten bij de regels die gelden voor ontslag wegens bedrijfseconomische omstandigheden waarop het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945 (BBA) van toepassing is.

Arriva baseert haar stelling dat de werknemster met betrekking tot de concessie als "indirecte" moet worden aangemerkt op het feit dat zij (gedeeltelijk) human resource werkzaamheden heeft verricht ten behoeve van de chauffeurs van Arriva Touring, die zo nu en dan werden ingezet op de versterkingsritten ten behoeve van de concessie. Voor toepassing van artikel 37 Wp2000 is voldoende dat een deel van de werkzaamheden betrekking heeft op het overgegangene concessiegebied. Uit de onweersproken gebleven omzetcijfers van Arriva Touring blijkt evenwel dat (een aantal van) haar chauffeurs slechts marginaal werkzaamheden ten behoeve van de concessie hebben verricht. De door de werknemster aan deze chauffeurs geboden ondersteuning kan naar het oordeel van de kantonrechter dan ook bezwaarlijk onder de werkingsfeer van artikel 37 Wp2000 worden geplaatst. Met een dergelijke interpretatie zou het toepassingsbereik van dit artikel te zeer worden opgerekt.

Arriva heeft jegens de werknemster op onjuiste wijze toepassing is gegeven aan het bepaalde in artikel 37 Wp2000.

Consequenties

De werkingsfeer van artikel 37 Wp2000 strekt zich niet uit tot werknemers die slechts marginaal werkzaamheden ten behoeve van de concessie hebben verricht. >>>

Voor de uitspraak: klik *hier*

57 Hof Leeuwarden, 17 maart 2009

Casus

Deze uitspraak houdt verband met de uitspraak van de voorzieningenrechter van de Rechtbank Leeuwarden van 14 september 2007, die eveneens is opgenomen in deze bundel. De voorzieningenrechter had geoordeeld dat de arbeidsverhouding, zoals die ten tijde van de overgang van de concessie van Arriva naar Connexion bestond, niet is overgegaan. De werknemer komt hiertegen op en stelt bovendien dat de chauffeurswerkzaamheden die hij bij Connexion verricht geen passende tewerkstelling inhouden.

Dictum

Het door art. 40 van de Wet personenvervoer 2000 (Wp2000) voorgeschreven overleg brengt als zodanig niet mee, dat zich een uitzondering voordoet als bedoeld in art. 36 lid 2 Wp2000 (dat kort gezegd bepaalt dat artikel 37 Wp2000 toepassing mist als betrokken partijen dat bij overeenkomst hebben afgesproken). Connexion heeft ook niet voldoende onderbouwd aangevoerd dat een overeenkomst als bedoeld in artikel 36 lid 2 Wp2000 is aangegaan. Het hof zal er dan ook voorshands van uitgaan dat in de arbeidsverhouding die eertijds tussen de werknemer en Arriva heeft bestaan, Connexion van rechtswege in de plaats van Arriva is getreden.

De werknemer kan niet van Connexion verlangen dat zij haar organisatie evenzo inricht als Arriva dat heeft gedaan. Het hof onderkent dat de werknemer ook zonder medische noodzaak belang heeft bij meer gevarieerde werkzaamheden dan enkel die van een chauffeur, maar dat betekent naar het voorlopig oordeel van het hof, gelet op het arbeidsverleden van de werknemer, die grotendeels slechts als chauffeur bij Arriva werkzaam is geweest, nog niet dat de thans door de werknemer verrichte chauffeurswerkzaamheden door hun meer eenzijdig karakter geen passende tewerkstelling voor de werknemer zouden vormen.

Consequenties

Het antwoord op de vraag in welke functie een werknemer is overgegaan in het kader van de overgang van een vervoersconcessie is niet afhankelijk van het overleg tussen de oude en de nieuwe concessiehouder en de betrokken vakorganisaties op grond van artikel 40 Wet personenvervoer 2000. Indien de gecombineerde functie die de werknemer bij de oude concessiehouder vervulde, bij de nieuwe concessiehouder niet bestaat, kunnen ook werkzaamheden met een meer eenzijdig karakter een passende tewerkstelling vormen.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

Casus

Deze uitspraak houdt verband met de uitspraak van de Voorzieningenrechter CBb van 22 juni 2007 die eveneens is opgenomen in deze bundel.

Artikel 19 Wp 2000 bepaalt dat het verboden is openbaar vervoer te verrichten zonder daartoe verleende concessie. In artikel 29 Wp 2000 is vastgelegd dat de concessieverlener een ontheffing van dat verbod kan verlenen. Connexion had bezwaar gemaakt tegen een ontheffing ten gunste van Touringcarbedrijf A te Hippolytushoef. Dit bezwaar werd ongegrond verklaard. De ontheffing was echter reeds geschorst door de voorzieningenrechter en Connexion had als concessiehouder het vervoer verzorgd. Connexion ging toch in beroep tegen de ongegrondverklaring van haar bezwaar, vanwege de precedentwerking van een zodanige beslissing. Het CBb verklaart het beroep niet-ontvankelijk wegens het ontbreken van procesbelang.

Dictum

Ter zitting heeft appellante desgevraagd bevestigd dat zij geen enkel materieel belang heeft bij een beslissing op het beroep. Gelet op het vorenstaande is naar het oordeel van het College voor appellante nog louter een principiële belang gemoeid met een beslissing van het College op haar beroep. Zoals het College eerder heeft geoordeeld (zie onder meer de uitspraak van 7 mei 2004, inzake AWB 03/623, te raadplegen onder LJN: AO9592) is de rechtsbescherming op grond van de Awb niet bedoeld om in zodanig geval een beslissing van de rechter te verkrijgen. Het beroep zal dan ook niet-ontvankelijk worden verklaard wegens het ontbreken van procesbelang.

Consequenties

Indien er geen materieel belang (meer) gemoeid is met het verkrijgen van een uitspraak in beroep, zal het beroep niet-ontvankelijk worden verklaard. Het principiële belang van precedentwerking is geen materieel belang.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

Casus

Aan Arriva is een concessie verleend voor het concessiegebied De Meerij. De binnenstad van 's-Hertogenbosch hoort bij de concessie. Er heeft een wijziging van de busroutes plaatsgevonden. Eigenaren en/of bewoners van panden in de binnenstad hebben bezwaar gemaakt tegen het besluit dat de provincie Noord Brabant (hierna: de provincie) heeft genomen inzake de vaststelling van de openbaar-vervoer-routes in de binnenstad van 's-Hertogenbosch. Volgens de bewoners betreft de wijziging van de openbaar-vervoer-routes een wijziging van de concessie. De provincie stelt zich op het standpunt dat de dienstregeling geen onderdeel uitmaakt van het concessiebesluit en de concessie niet is gewijzigd. De provincie heeft de bewoners daarom niet-ontvankelijk verklaard in hun bezwaar.

Dictum

Artikel 44, tweede lid, aanhef en onderdeel e, Wp2000 verplicht de concessieverlener niet om steeds eisen te stellen omtrent de te benutten infrastructurele voorzieningen doch brengt mee dat in het geval de concessieverlener dergelijke voorschriften opportuun acht, hij deze kan opnemen in het programma van eisen. De Memorie van Toelichting bij het wetsvoorstel voor de Wp2000 bevestigt dit. De provincie heeft ter zitting onweersproken gesteld dat zij in de onderhavige concessie geen voorschriften voor het gebruik van infrastructurele voorzieningen hebben opgenomen en met name niet gebruik van de Markt te 's-Hertogenbosch hebben voorgeschreven.

Uit de bepalingen over de vaststelling van de dienstregeling in het programma van eisen blijkt dat het exploitatieplan jaarlijks wordt vastgesteld en tot stand komt in overleg tussen partijen en derden. Aangezien de inhoud van het exploitatieplan, gelet op het voorgaande, geen deel uitmaakt van de concessie, kan de (jaarlijkse) wijziging van het exploitatieplan niet worden aangemerkt als een wijziging van de oorspronkelijke concessie. De 'opdracht' van de provincie aan Arriva tot wijziging van de dienstregeling kan niet worden beschouwd als een besluit tot wijziging van de oorspronkelijke concessie in verband met de gewijzigde openbaar-vervoer-routes, aangezien de concrete lijnvoering niet in de concessievoorschriften respectievelijk het programma van eisen is vastgelegd.

Consequenties

Voor de wijziging van busroutes is - in het onderhavige geval - geen wijziging van het concessiebesluit noodzakelijk, nu de busroutes geen deel uitmaken van de concessievoorschriften.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

60 Voorzieningenrechter Rechtbank Amsterdam, 29 april 2009

Casus

Connexion is de huidige concessiehouder van de concessie Haaglanden. Na een openbare aanbesteding heeft de concessieverlener Stadsgevest Haaglanden de concessie Haaglanden op 1 september 2008 aan Veolia gegund. De datum van overgang van de concessie Haaglanden naar Veolia is 30 augustus 2009. Op grond van de artikelen 36 tot en met 40 van de Wet personenvervoer 2000 (Wp2000) is Connexion gehouden aan Veolia lijsten ter beschikking te stellen van haar personeel dat bij de overgang van de concessie is betrokken. Partijen zijn het oneens over de peildatum waarop de personeelslijsten moeten berusten. Veolia vordert de personeelslijsten met als peildatum de datum van gunning. Connexion wil de datum van overgang van de concessie als peildatum hanteren voor de personeelslijsten.

Dictum

De wetgever heeft niet met zoveel woorden een bepaalde peildatum aangewezen. Artikel 37 Wp2000 is voor zover nodig een aanvulling op artikel 7:663 BW, namelijk voor die gevallen waarin 7:663 BW niet toereikend is om de gevolgen van de overgang van een concessie voor de daarbij betrokken werknemers op te vangen. In die laatste bepaling is leidend de datum van overgang van een onderneming, geen andere datum. De Wp2000 bevat in artikel 36 een duidelijke definitie van 'overgang', namelijk, samengevat, het eindigen van de concessie gevolgd door het ingaan van dezelfde concessie als gevolg van verlening van die concessie aan een andere vervoerder. De rechten en verplichtingen die door de overgang van de concessie naar de nieuwe concessiehouder overgaan, wederom samengevat, zijn de rechten en verplichtingen die op het tijdstip van de overgang van de concessie voor de oude concessiehouder voortvloeien uit de arbeidsverhouding tussen de voormalige concessiehouder en zijn direct en indirect betrokken personeel (artikel 37 lid 1 Wp2000).

Naarmate de datum van overgang van de concessie dichterbij komt, zal meer zekerheid bestaan over aantal en persoon van de betrokken werknemers. Hoewel de definitieve lijst pas met zekerheid kan worden vastgesteld op de datum van overgang van de concessie, brengen de maatstaven van redelijkheid en billijkheid mee dat Connexion Veolia op een zodanige termijn vóór de datum van overgang zoveel als dan mogelijk dient te informeren over de te verwachten samenstelling van de personeelslijst per datum overgang, zodat Veolia in staat is haar bedrijfsvoering daaraan tijdig zoveel als mogelijk aan te passen.

Consequenties

De peildatum waarop de personeelslijsten moeten berusten die de voormalige concessiehouder aan de nieuwe concessiehouder verstrekt, is de datum van overgang

van de concessie. Wel is de voormalige concessiehouder op grond van de maatstaven van redelijkheid en billijkheid gehouden de nieuwe concessiehouder te informeren over de te verwachten samenstelling van de personeelslijst binnen een termijn die de nieuwe concessiehouder in staat stelt haar bedrijfsvoering daaraan aan te passen.

Voor de uitspraak: klik *hier*

61 Hof Amsterdam, 7 juli 2009

Casus

Werkgever Connexion heeft een concessie verloren aan Qbuzz. Connexion heeft aan de werknemer bericht dat zijn dienstverband van rechtswege zal overgaan op de nieuwe concessiehouder. De werknemer verzet zich tegen die overgang en vordert dat Connexion wordt veroordeeld het dienstverband voor te zetten. Connexion probeert aan te tonen dat het dienstverband van de werknemer is overgegaan op de nieuwe concessiehouder, Qbuzz. Het Hof Amsterdam is het met Connexion eens dat aan het criterium van indirect betrokken werknemer in de zin van artikel 37 lid 1 sub b Wp2000 is voldaan. Connexion heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat de arbeidsplaats van de werknemer op grond van het verlies van de concessie dient te vervallen.

Dictum

Artikel 37 lid 4 Wp2000 verwijst naar de regels die gelden bij een ontslag waarop het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945 van toepassing is, wegens bedrijfseconomische redenen. Dat betekent dat de individuele werknemers die als indirect betrokken in de zin van artikel 37 lid 1 sub b Wp2000 van rechtswege overgaan, moeten worden geselecteerd volgens de regels van het Ontslagbesluit. Partijen zijn het erover eens dat de werknemer een unieke, niet uitwisselbare functie had. Daarmee is voor een overgang van zijn dienstverband vereist, dat zijn arbeidsplaats is komen te vervallen als bedoeld in artikel 4 lid 1 Ontslagbesluit. Ingevolge die bepaling moet de werkgever bij een ontslag om redenen van bedrijfseconomische aard aannemelijk maken dat op grond daarvan arbeidsplaatsen dienen te vervallen. Bij een overgang van een concessie moet de werkgever - wil sprake zijn van een overgang van rechtswege van het dienstverband - dus aannemelijk maken dat de arbeidsplaats in kwestie op grond van de concessieovergang dient te vervallen.

Voor de stelling dat in het geval van de werknemer aan het bepaalde in artikel 37 lid 4 Wp2000 is voldaan, beroept Connexion zich op een inkrimping en reorganisatie van het facilitair bedrijf als gevolg van het verlies van meerdere concessies op een rij, waaronder de concessie waar het hier om gaat. Daaruit blijkt - zonder nadere toelichting, die ontbreekt - echter niet (voldoende) van een causaal verband tussen de overgang van de concessie en het vervallen van de arbeidsplaats van de werknemer. Daarmee is vooralsnog niet voldaan aan de eis van artikel 37 lid 4 Wp2000 dat Connexion aannemelijk maakt dat de arbeidsplaats van de werknemer op grond van het verlies van de concessie aan Qbuzz dient te vervallen.

Consequenties

Om succesvol te kunnen betogen dat de arbeidsplaats van een indirect betrokken werknemer dient te vervallen op grond van het verlies van een concessie, dient aangetoond te worden wat het aandeel is geweest van die concessie bij het vervallen van de arbeidsplaats van de werknemer.

Voor de uitspraak: klik *[hier](#)*

62 CBb, 1 september 2009

Casus

Asia Compass B.V. (hierna: Asia) heeft op grond van artikel 29 Wet personenvervoer 2000 verzocht om ontheffing van artikel 19 Wet personenvervoer 2000 voor het rijden met toeristische bussen in Amsterdam volgens het 'hop on hop off' principe. Deze ontheffing is verleend, waarbij aan de ontheffing de voorwaarde is verbonden dat de voertuigen dienen te voldoen aan de zogenoemde Euro-V norm. De Vereniging van Exploitanten van Vaartuigen in de Amsterdamse Grachten (hierna: VEVAG) komt hiertegen in beroep en stelt dat de milieueisen die aan de ontheffing zijn verbonden minder zwaar zijn dan de aan haar leden gestelde eisen zodat sprake is van ongelijke behandeling van op zich vergelijkbare activiteiten.

Dictum

Het College oordeelt dat niet aannemelijk is dat de leden van VEVAG zich ten opzichte van Asia in een concurrentiepositie bevinden. VEVAG is daarom geen belanghebbende in de zin van artikel 1:2 Awb.

Het besluit waartegen VEVAG in beroep komt betreft het verlenen van ontheffing voor het verrichten van openbaar personenvervoer over de weg. Naar het oordeel van het CBb is de markt waarop de leden van VEVAG actief zijn - rondvaarten op het water - niet dezelfde als de markt waarop Asia opereert - rondritten over de weg. Het CBb acht hierbij met name van belang dat bij het vervoer wezenlijk van elkaar verschillende transportmiddelen (schip en bus) en transportwegen (water en weg) betrokken zijn.

Consequenties

Indien voor het vervoer van twee aanbieders wezenlijk van elkaar verschillende transportmiddelen worden gebruikt en verschillende transportwegen betrokken zijn, is niet aannemelijk dat die vervoerders zich ten opzichte van elkaar in een concurrentiepositie bevinden. Dat leidt er in dit geval toe dat appelante niet kwalificeert als belanghebbende.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

63 Voorzieningenrechter CBb, 4 september 2009

Casus

Het dagelijks bestuur van het OV-bureau Groningen-Drenthe heeft besloten een concessie voor openbaar vervoer te gunnen aan Qbuzz en heeft de door Arriva gedane inschrijving op de concessie afgewezen. Arriva heeft zich onder meer op het standpunt gesteld dat Qbuzz niet voldoet aan de in de aanbesteding gestelde geschiktheidseis inzake een balanstotaal van minimaal € 100 miljoen per 31 december 2007. Die eis is volgens Arriva neergelegd in het artikel 22 van het Aanbestedingsreglement.

Dictum

De tekst van artikel 22 Aanbestedingsreglement geeft geen duidelijk antwoord op de vraag of 'balanstotaal', naast solvabiliteit en de gewogen gemiddelde jaaromzet, een zelfstandig criterium is aan de hand waarvan de financiële en economische draagkracht mede wordt bepaald. Het noemen van een balanstotaal van minimaal € 100 miljoen per 31 december 2007 in de matrix introduceert niet, naast solvabiliteit en gewogen gemiddelde jaaromzet personenvervoer, een zelfstandige eis waaraan de inschrijver moet voldoen om de toets der kritiek op het punt van de financiële en economische draagkracht te kunnen doorstaan. Tussen partijen is vervolgens debat ontstaan of de enkelvoudige balans in aanmerking mag worden genomen bij de beantwoording van de vraag of Qbuzz terzake aan de gestelde financiële en economische eisen heeft voldaan. Het Aanbestedingsreglement maakt geen onderscheid tussen een enkelvoudige en een geconsolideerde balans. Al aangenomen dat een balanstotaaleis in dit artikellid is vevat, verzetten het bestek noch het Aanbestedingsreglement zich er tegen dat in het onderhavige geval het balanstotaal in aanmerking wordt genomen zoals dat op de enkelvoudige balans, die evenzeer van een goedkeurende accountantsverklaring is voorzien, wordt gepresenteerd.

Consequenties

Indien niet duidelijk is of een criterium in een matrix een zelfstandig criterium is waaraan moet worden voldaan, kijkt het CBb naar de ratio van de matrix. In dit geval was de matrix bedoeld om na te gaan of de inschrijver over voldoende financiële en economische draagkracht beschikt en was in de begeleidende tekst het balanstotaal niet als onderdeel van de berekening van de solvabiliteit vermeld.

Voor de uitspraak: klik [hier](#)

.....

.....

.....

64 Sector kanton Rechtbank Leeuwarden, 21 oktober 2009 (zie ook nr. 27)

Casus

Deze uitspraak houdt verband met een (eveneens in deze bundel besproken) uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Leeuwarden van 14 januari 2009. Naar de mening van FNV sluit de CAO Openbaar vervoer 2007 (hierna: CAO) en met name artikel 29 lid 3 CAO uit dat Arriva de gemiddelde OT/GD kan wijzigen in een individuele OT/GD. De kantonrechter overweegt dat het voor de vraag of artikel 29 lid 3 CAO aan het door Arriva genomen besluit in de weg staat aankomt op de uitleg van de CAO en dat de CAO dit toelaat. De rechtbank bevestigt het oordeel van de voorzieningenrechter.

Dictum

Tussen partijen is niet in geschil dat de CAO ten tijde van de overname van de concessies door Arriva ook gold voor de concessies Brabant-Oost en HWGO (Hoekse Waard Goeree Overflakke). De CAO maakte derhalve, net als de voor de concessies Brabant-Oost en HWGO geldende bedrijfsregelingen, onderdeel uit van de rechten en verplichtingen die op de voet van artikel 38 lid 1 sub b Wp2000 zijn overgegaan op Arriva. Op grond van deze CAO hebben BBA en Connexion destijds hun bevoegdheid gegrond om te besluiten in afwijking van de hoofdregel de toelagen OT/GD te gaan middelen. Aan BBA en Connexion kwam derhalve ook de bevoegdheid toe om de werkingsduur van de uitzondering te beëindigen. Nu de Cao-bepalingen op grond van artikel 38 lid 1 sub b Wp2000 op Arriva zijn overgedragen komt Arriva, net als destijds BBA en Connexion, het uit de CAO voortvloeiende recht toe om terzake de toelagen OT/GD een beslissing te nemen om ofwel de hoofdregel dan wel de afwijking van de hoofdregel te hanteren.

Consequenties

Indien werknemers zijn overgegaan met behoud van de rechten en verplichtingen ten aanzien van de vorige werkgever, kunnen deze rechten en plichten - als de oude en de nieuwe concessiehouder onder de werkingsfeer van dezelfde CAO vallen - naderhand worden gewijzigd conform de CAO.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

65 Rechtbank Arnhem, 16 december 2009

Casus

De provincie Gelderland heeft in 2006 het regiotaxivervoer in haar provincie aanbesteed. Betuwe Express heeft ingeschreven op het perceel IJsselstreek, welk perceel aan haar is gegund op 29 augustus 2006. Zij heeft een vervoersovereenkomst met de Provincie gesloten. Betuwe Express heeft het regiotaxivervoer uitbesteed aan haar zusteronderneming DETO. DETO heeft ter voorbereiding op de uitvoering van het regiotaxivervoer onder meer extra bedrijfsruimte gehuurd, extra taxibusjes geleased en 30 à 35 personeelsleden van de vorige vervoerder overgenomen. DETO verwachtte een toename van de omzet van $\pm 25\%$.

Vóór de ingangsdatum van de vervoersovereenkomst bleek dat de vorige vervoerder onjuiste gegevens over de zones had verstrekt door ritten die onder het leerlingenvervoer vielen te declareren onder het regiotaxivervoer. Daardoor viel het aantal zones sterk tegen. De provincie Gelderland had afgesproken dat overleg gevoerd zou worden om de mogelijkheden te verkennen om de financiële gevolgen van deze niet voorziene ontwikkeling te neutraliseren. Over de hoogte van de vergoeding is geen overeenstemming bereikt. De provincie heeft een aanbod gedaan dat door de vervoerder is afgewezen omdat deze het aanbod te laag vond. De provincie stelt zich op het standpunt dat de verplichting van de baan is.

Dictum

De vervoersovereenkomst is een obligatoire, wederkerige overeenkomst, die op grond van art. 6:248 lid 1 BW ook die rechtsgevolgen heeft die uit de eisen van redelijkheid en billijkheid voortvloeien. Een van die eisen is de loyaliteitsverplichting die onder meer inhoudt dat de ene partij die gedragingen verricht die de andere partij in staat stelt het door deze verwachte nut van de overeenkomst te realiseren. Het door de Provincie gedane aanbod de financiële gevolgen van het tegenvallende aantal zones te neutraliseren moet in die sleutel worden gezien.

De verplichting van de Provincie de financiële gevolgen te neutraliseren is geen schadevergoedingsverplichting, maar een door de eisen van redelijkheid en billijkheid gegenereerde verplichting om het nadeel van Betuwe Express/DETO op te heffen. Niet juist is de stelling van de Provincie dat de verplichting weer van de baan is, nu zij een aanbod heeft gedaan dat door Betuwe Express/DETO is afgewezen omdat die het te laag vond. De verplichting bestaat onafhankelijk van de vraag of partijen het eens zijn over de hoogte ervan. In deze procedure zal moeten worden vastgesteld wat de hoogte is van de vergoedingsverplichting van de Provincie.

Consequenties

De eisen van redelijkheid en billijkheid brengen met zich mee dat uit de vervoerovereenkomst een loyaliteitsverplichting voortvloeit die onder meer inhoudt dat de ene partij die gedragingen verricht die de andere partij in staat stelt het door deze verwachte nut van de overeenkomst te realiseren.

Voor de uitspraak: klik *hier*

66 CBb, 12 januari 2010 (zie ook nr. 8)

Casus

Deze uitspraak houdt verband met de uitspraak van de Voorzieningenrechter CBb van 21 september 2006 die eveneens is opgenomen in deze bundel. De provincie Fryslân heeft een concessie voor openbaar vervoer in Noord en Zuidwest Fryslân voor de periode 2007-2012 gegund aan Connexion. Hiertegen heeft Arriva bezwaar gemaakt. Arriva stelt dat het in de offerte van Connexion opgenomen tarievenplan niet voldoet aan de bestekseisen, en dat het hanteren van verschillende omrijdfactoren in de tarievenplannen van betrokken partijen aan een objectieve vergelijking van de ingediende offertes volgens de maatstaven van het bestek in de weg staat.

Dictum

De bestekseisen in onderling verband bezien noodzaken aanbieders tot het gebruik van een omrijdfactor. Een omrijdfactor kan gedefinieerd worden als de daadwerkelijk door de openbaarvervoerslijn tussen elk haltepaar afgelegde afstand, gedeeld door de afstand gemeten via de fysiek kortste weg. De stelling van Arriva dat de offertes onvergelykbaar worden als inschrijvers verschillende omrijdfactoren hanteren gaat naar het oordeel van het CBb niet op. Het maken van een inschatting en het uitgaan van aannames brengt een bepaalde mate van onzekerheid met zich.

Het is aan de concessieverleners om vast te stellen of een tarievenplan voldoet aan het bestek. Ten aanzien van de betwiste juistheid van de hoogte van de door Connexion gehanteerde omrijdfactor overweegt het College dat gebleken is dat Connexion de door haar in het tarievenplan gehanteerde omrijdfactor niet heeft berekend aan de hand van voor het concessiegebied relevante gegevens, maar heeft gebaseerd op de uitkomst van een praktijkproef in de Hoeksche Waard. Niet gebleken is dat deze factor voor het onderhavige concessiegebied niet toepasbaar is noch dat deze is gebaseerd op uitgangspunten die niet voor de onderhavige concessie gelden, dan wel gebaseerd is op uitgangspunten die niet in overeenstemming zijn met het bestek.

Consequenties

Het CBb bevestigt het oordeel van de voorzieningenrechter CBb dat het hanteren van verschillende omrijdfactoren niet in weg hoeft te staan aan een objectieve vergelijking van inschrijvingen volgens de maatstaven zoals die in het bestek zijn vastgelegd.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

67 Sector kanton Rechtbank Assen, 16 februari 2010

Casus

Een werknemer is op grond van de Wet personenvervoer 2000 van rechtswege overgegaan van Stadsvervoer Dordrecht naar Arriva in verband met de overgang van een concessie. In de Wet personenvervoer 2000 is geregeld dat de arbeidsvoorwaarden die herleidbaar zijn tot de CAO of de bedrijfsregeling - met uitzondering van individuele arbeidsvoorwaarden die daaraan niet te ontleen zijn - mee overgaan naar de nieuwe concessiehouder. De werknemer was bij Stadsvervoer Dordrecht werkzaam als bedrijfsleider tegen een loon van 4.494 euro bruto per maand. Bij De Noord-Westhoek (een dochteronderneming van Arriva) bestaat de functie van bedrijfsleider niet en krijgt de werknemer de functie van assistent-vestigingsleider. Het salaris behorende bij die functie bedraagt op dat moment 3791 euro bruto per maand. De werknemer blijft zijn (hogere) salaris ontvangen, maar De Noord-Westhoek beviest het salaris van de werknemer en was voornemens geen loonsverhogingen door te voeren totdat het salaris dat assistent-vestigingsleiders plegen te verdienen zijn huidige salaris overtreft.

Dictum

De kantonrechter is van oordeel dat De Noord-Westhoek onvoldoende heeft onderbouwd dat en waarom zij tot bevrozing van het salaris van de werknemer zou mogen overgaan. Het enkele feit dat zijn functie bij De Noord-Westhoek anders wordt genoemd en beloond is daartoe onvoldoende. De inschaling en beloning van de werknemer vormt immers een arbeidsvoorwaarde die gebaseerd is op (herleidbaar is tot) een CAO, te weten de CAO HTM, zodat deze van rechtswege op De Noord-Westhoek is overgegaan.

De Noord-Westhoek is niet gerechtigd om het salaris van de werknemer te bevrozen. Dit oordeel zou anders moeten luiden indien de werknemer daarmee expliciet zou hebben ingestemd.

Consequenties

Bij overgang van personeel in verband met overgang van een concessie mag - zonder gegronde reden/onderbouwing - het loon van een werknemer niet worden bevroren totdat het salaris van de werknemer correspondeert met het salaris behorende bij zijn nieuwe functie.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

68 Voorzieningenrechter CBb, 15 april 2010

Casus

Arriva Achterhoek Rivierenland B.V. (hierna: Arriva) heeft een aanbestedingsprocedure gewonnen voor het verrichten van openbaar vervoer per bus en auto en het regionale treinvervoer in het concessiegebied Achterhoek Rivierenland. Syntus heeft bezwaar gemaakt tegen de beslissing waarmee de concessie aan Arriva wordt gegund. Syntus vraagt de Voorzieningenrechter van het CBb om gedurende de bezwaarprocedure het besluit te schorsen. Syntus stelt zich op het standpunt dat de concessieverleners haar onvoldoende inzicht hebben verschaft in de wijze waarop de beoordeling van haar inschrijving alsmede die van Arriva heeft plaatsgevonden. Meer in het bijzonder zou ten onrechte geen inzicht zijn verschaft in de score per (sub)gunningscriterium en de score per beoordelaar. Daarmee zou de motiveringsplicht niet zijn nagekomen en het in het aanbestedingsrecht geldende transparantiebeginsel zijn geschonden.

Dictum

In de aanbestedingsdocumenten is uitdrukkelijk vermeld welke gunning- en (sub)gunningcriteria bij de beoordeling van de inschrijvingen zouden worden gehanteerd. Per onderdeel is vermeld aan welke vereisten een deelnemer dient te voldoen, terwijl evenzeer is vermeld welk belang aan die (sub)(sub)criteria wordt gehecht, alsmede welke wegingsfactor, aan de hand waarvan de onderlinge zwaarte van de verschillende onderdelen kan worden bepaald, aan elk gunningcriterium is verbonden. Derhalve wist Syntus, althans kon zij tevoren weten, aan welke eisen voldaan moest worden en hoe de weging van de verschillende eisen zou plaatsvinden. Lezing van de gronden van de gunningsbeslissing doet zien dat niet alleen de eindscores van zowel Syntus als Arriva bekend zijn gemaakt en de gewogen scores per gunningcriterium, maar dat concessieverleners daarnaast, tot op subsubgunningcriteriumniveau, hebben aangegeven waarom aan Syntus en Arriva bepaalde waarderingen zijn gegeven. De omstandigheid dat in de motivering de cijfermatige score per (sub)subgunningcriterium en per beoordelaar niet is weergegeven, heeft niet tot gevolg dat de wel kenbaar gemaakte motivering als tekortschietend zou moeten worden aangemerkt en verweerders aldus niet aan hun verplichting tot het verschaffen van voldoende transparantie en een toereikende, relevante, onderbouwing van hun beslissing zouden hebben voldaan.

Consequenties

De voorzieningenrechter doet de beoordeling van de inschrijvingen uitdrukkelijk niet over. Alleen indien uit de stukken zou blijken dat de beoordelaars en verweerders het vooraf aangekondigde toetsingskader hebben verlaten of de toegekende scores onbegrijpelijk zouden zijn, is plaats voor het treffen van een voorlopige voorziening. >>>

Voor de uitspraak: klik *hier*

69 Voorzieningenrechter CBb, 1 juli 2010

Casus

Bij besluit van 3 maart 2010 hebben gedeputeerde staten van Gelderland besloten de concessie voor het openbaar vervoer per bus en auto in de provincie Gelderland, meer in het bijzonder het concessiegebied Veluwe, met ingang van 12 december 2010 niet te gunnen aan Veolia, maar aan Syntus. Veolia klaagt zich erover dat bij het nemen van dat besluit niet is voldaan aan de eisen voor motivering en transparantie, onder andere omdat de cijfermatige score per (sub)gunningscriterium niet is weergegeven.

Dictum

De omstandigheid dat de cijfermatige score per (sub)gunningscriterium niet is weergegeven heeft niet tot gevolg dat de wel kenbare motivering als tekortschietend moet worden aangemerkt en gedeputeerde staten van Gelderland dus niet aan hun verplichting tot het verschaffen van voldoende transparantie en een toereikende, relevante, onderbouwing van hun beslissing zouden hebben voldaan.

Consequenties

Indien geen cijfermatige score per (sub)gunningscriterium is weergegeven, betekent dat niet noodzakelijkerwijs dat het de motivering van het gunningsbesluit tekortschiet.

Voor de uitspraak: klik [hier](#)

.....

.....

.....

70 Voorzieningenrechter Rechtbank Amsterdam, 15 oktober 2010

Casus

Connexion is een concessie kwijtgeraakt aan Syntus. Tussen partijen is niet in geschil dat de werknemer, die doorbetaling van zijn loon en wedertewerkstelling vordert, niet valt onder de definitie van 'direct personeel' in artikel 37, lid 1 van de Wet personenvervoer 2000 (Wp2000). Partijen zijn het er over oneens of de werknemer aan te merken is als 'een indirect ten behoeve van de verrichting van het openbaar vervoer waarvoor de concessie werd verleend, werkzame persoon', als bedoeld in artikel 37 lid 1 onder b van de Wp2000.

Dictum

De omstandigheid dat de concessie maar 2% bedraagt van de gehele omzet van Connexion staat er op zichzelf niet zonder meer aan in de weg dat ook indirect personeel dat deel uitmaakt van de staf en werkzaam is op het hoofdkantoor bij de overgang naar de nieuwe concessiehouder betrokken kan zijn. In het licht van de tekst en de achtergrond van de Wp2000, dient er echter wel een zeker verband te bestaan tussen het verlies van de concessie en het afvloeien van personeel, oftewel het plaatsen van personeel op de lijst van 'indirecte werknemers' in de zin van de Wp2000. Niet voor niets wordt bijvoorbeeld in lid 2 van artikel 37 Wp2000 voor de vaststelling van het aantal personen dat zou moeten overgaan aangeknoopt bij de verhouding tussen de verminderde omzet 'ten gevolge van de overgang van de concessie' en de totale omzet van de voormalige concessiehouder. Het ligt op de weg van Connexion (de voormalige concessiehouder) om aannemelijk te maken dat van een dergelijk verband in dit geval sprake is. Connexion heeft dat niet aannemelijk gemaakt.

Consequenties

Ook bij de overgang van een concessie die een klein deel van de omzet van een onderneming bedraagt kan indirect personeel overgaan naar de nieuwe concessiehouder. Voorwaarde is dat er een verband bestaat tussen het verlies van de Concessie en het afvloeien van personeel. Dit dient aangetoond te worden door de voormalige concessiehouder.

Voor de uitspraak: [klik hier](#)

.....

.....

.....

71 Sector kanton Rechtbank Leeuwarden, 3 november 2010

Casus

Een werknemer is tijdens de uitoefening van zijn dienstverband als buschauffeur in dienst bij Connexxion ernstig mishandeld. De werknemer is als gevolg van de overgang van een concessie overgegaan naar Arriva. De werknemer stelt dat hij met Connexxion de afspraak heeft gemaakt dat zijn salaris tot de pensioengerechtigde leeftijd zou worden aangevuld tot 100% en dat bijkomende kosten die het gevolg waren van de mishandeling door Connexxion zouden worden voldaan. Arriva betwist dat zij door die afspraak is gebonden.

Dictum

Uit de tekst van de artikelen 37 en 38 Wet personenvervoer 2000, en de Memorie van Toelichting volgt dat als gevolg van de overgang van concessie enkel en alleen de arbeidsvoorwaarden uit de toepasselijke CAO en de bedrijfsregelingen overgaan. Vast staat dat de afspraak die tussen Connexxion en de werknemer is gemaakt niet voortvloeit uit de CAO (die ten tijde van de overgang zowel voor Arriva als voor Connexxion gold) of bedrijfsregeling. De afspraak die Connexxion en de werknemer zouden hebben gemaakt geldt derhalve als gevolg van de overgang van concessie niet tussen de werknemer en Arriva.

Consequenties

Bij het overgaan van werknemers als gevolg van de overgang van een concessie is de nieuwe concessiehouder niet gebonden aan afspraken die niet voortvloeien uit de toepasselijke CAO en de bedrijfsregelingen.

Voor de uitspraak: klik [hier](#)

.....

.....

.....

72 Kort geding Rechtbank Breda, 24 december 2010

Casus

Veolia is de concessie Veluwe verloren aan vervoersmaatschappij Syntus. Veolia maakt bekend dat er ongeveer 39 fte aan indirecte medewerkers van Veolia aan Syntus zullen worden overgedragen, waarvan er 27 tot 28 herleidbare functies zijn. Het aantal van 39 fte aan indirecte medewerkers is ontleend aan een personeelsopgave van Veolia. De transferlijsten met personeel, dat in het kader van de Wp 2000 is aan te merken als direct, dan wel herleidbaar indirect, zijn door Veolia voorafgaand aan het overleg in het kader van artikel 40 Wp 2000 ter beschikking gesteld aan Syntus. Twee werknemers stellen dat zij ten onrechte op de transferlijst van niet herleidbare indirecte werknemers zijn geplaatst. Zij vorderen dat zij van deze lijst worden afgevoerd, alsmede wedertewerkstelling in hun eigen werk bij Veolia. Bovendien stellen de werknemers dat de transferlijst ten aanzien van de indirecte werknemers tot stand is gekomen op basis van onjuiste gegevens, dat er indirecte werknemers op de lijst van directe werknemers zijn geplaatst en dat er werknemers ontbreken op de lijst van herleidbare indirecte werknemers.

Dictum

De transferlijst is gebaseerd op het boekjaar 2008 en niet op het boekjaar 2008 en niet op het boekjaar 2009. Daarmee staat vast dat de vaststelling van het aantal over te dragen indirecte werknemers niet is geschied conform de regel van artikel 37 lid 2 Wp 2000. Veolia heeft echter aangetoond dat het maken van de berekening op basis van de omzetgegevens van 2009 niet ten voordele van de eiseressen zal uitpakken. Uit de parlementaire geschiedenis van de Wp 2000 blijkt dat de wetgever heeft bedoeld een rangorde aan te brengen bij het overdragen van herleidbaar directen/indirecten en niet herleidbaar directen/indirecten aan de opvolgend concessiehouder. De inhoud van de functie van de medewerkers is bepalend voor de beantwoording van de vraag of zij moeten worden aangemerkt als direct of indirect personeel. Een aantal medewerkers op de lijst van 'directe werknemers' vervult een functie die zowel directe als indirecte taken in zich heeft. De eiseressen hebben onvoldoende aannemelijk gemaakt dat het accent van de functie ligt op de als indirect aan te merken taken. Op de lijst van herleidbare indirecte werknemers ontbreken twee medewerkers, aangezien deze medewerkers reeds uit dienst zijn gegaan. Dat hoeft echter geen gevolgen te hebben voor de plaatsing van de eiseressen op de transferlijst van herleidbaar indirect personeel.

Ten aanzien van de stelling van de eiseressen dat hun betrokkenheid bij de activiteiten van de concessie Veluwe te gering is om in aanmerking te komen voor een overgang naar Syntus, oordeelt de rechter dat voldoende is dat een deel van de werkzaamheden betrekking heeft gehad op het overgegangene concessiegebied.

Vervolgens moet voldoende causaal verband worden aangetoond tussen het verval van de arbeidsplaats van de werknemer en het verlies van de concessie (artikel 37 lid

4 Wp 2000). Ten aanzien van een van de werknemers oordeelt de rechter dat Veolia artikel 37 Wp 2000 correct heeft toegepast en dat zij terecht op de transferlijst is geplaatst. De werkneemster voert nog aan dat de overgang naar Syntus ingrijpend is in haar persoonlijke levenssfeer, maar dit is een omstandigheid die bij de toepassing van het juridische kader van de Wp 2000 geen rol speelt en waarmee derhalve geen rekening kan worden gehouden.

Ten aanzien van de andere werkneemster oordeelt de rechter dat Veolia niet aannemelijk heeft gemaakt dat er voldoende causaal verband is tussen de overgang van de concessie en het verval van de arbeidsplaats van de werkneemster, die HR-directrice is. Veolia heeft ter zitting aangevoerd dat het wegvallen van de omzet van de concessie Veluwe betekent dat er op alle afdelingen van het hoofdkantoor fors moet worden bezuinigd en dat zij heeft gekeken welke werkprocessen en taken er efficiënter kunnen worden uitgevoerd en welke kunnen vervallen, zonder dat de continuïteit van het bedrijf in gevaar komt. Zij heeft er voor gekozen om de taken van de werkneemster onder te brengen van bij een collega, zodat de arbeidsplaats van de werkneemster kan komen te vervallen. Deze keuze valt onder haar beleidsvrijheid als ondernemer, aldus Veolia.

Het voorgaande is juist, zou er sprake zijn van een reorganisatie op grond van bedrijfseconomische omstandigheden. Dat is echter niet aan de orde. Aan de orde is een overgang van werkgelegenheid naar de opvolgend concessiehouder vanwege het verlies van een concessie, waarbij aannemelijk moet zijn dat deze individuele werkneemster zodanig samenhangt met die overgang van werkgelegenheid dat zij de aangewezen persoon is om over te worden gedragen aan de nieuwe concessiehouder.

De kantonrechter oordeelt dat naar alle waarschijnlijkheid in een bodemprocedure zal worden geoordeeld dat deze werkneemster ten onrechte op de transferlijst van niet herleidbaar indirecte werknemers is geplaatst. Haar vorderingen worden (behoudens een matiging van de gevorderde dwangsom) toegewezen.

Consequenties

Indien de transferlijst is gebaseerd op het verkeerde boekjaar, staat vast dat de vaststelling van het aantal over te dragen indirecte werknemers niet is geschied conform de regel van artikel 37 lid 2 Wp 2000. De vervoerder kan dan echter aantonen dat het maken van de berekening op basis van de omzetgegevens van 2009 niet ten voordele van de eiser(es)s(en) zal uitpakken.

De wetgever heeft bedoeld een rangorde aan te brengen bij het overdragen van herleidbaar directen/indirecten en niet herleidbaar directen/indirecten aan de opvolgend concessiehouder. De inhoud van de functie van de medewerkers is bepalend voor de beantwoording van de vraag of zij moeten worden aangemerkt als direct of indirect personeel. Indien de werkzaamheden deels direct en deels indirect zijn, kunnen werknemers op de lijst van directe werknemers worden geplaatst tenzij aannemelijk wordt gemaakt dat het accent van de functie ligt op de als indirect aan te merken taken. Beperkte betrokkenheid bij de activiteiten van de overgegangene concessie is voldoende om in aanmerking te komen voor een overgang naar de nieuwe concessiehouder. De omstandigheid dat de overgang naar de nieuwe concessiehouder ingrijpend is in de persoonlijke levenssfeer van een werknemer is een omstandigheid die bij de

toepassing van het juridische kader van de Wp 2000 geen rol speelt.

Bij een overgang van werkgelegenheid naar de opvolgend concessiehouder vanwege het verlies van een concessie, moet aannemelijk zijn dat deze individuele werknemer zodanig samenhangt met overgang van werkgelegenheid naar de opvolgend concessiehouder vanwege het verlies van een concessie dat deze werknemer de aangewezen persoon is om over te worden gedragen aan de nieuwe concessiehouder.

Voor de uitspraak: klik *hier*

.....

.....

.....

73 Kort geding sector kanton Rechtbank Breda, 24 december 2010

Casus

Veolia is de concessie Veluwe verloren aan vervoersmaatschappij Syntus. Veolia maakt bekend dat er ongeveer 39 fte aan indirecte medewerkers van Veolia aan Syntus zullen worden overgedragen, waarvan er 27 tot 28 herleidbare functies zijn. Het aantal van 39 fte aan indirecte medewerkers is ontleend aan een personeelsopgave van Veolia. De transferlijsten met personeel, dat in het kader van de Wp 2000 is aan te merken als direct, dan wel herleidbaar indirect, zijn door Veolia voorafgaand aan het overleg in het kader van artikel 40 Wp 2000 ter beschikking gesteld aan Syntus. De werknemers stellen dat hun betrokkenheid bij de activiteiten van de concessie Veluwe te gering is om op grond van artikel 37 Wp 2000 in aanmerking te komen voor een overgang naar Syntus. Bovendien stellen de werknemers dat de transferlijst ten aanzien van de indirecte werknemers tot stand is gekomen op basis van onjuiste gegevens, dat er indirecte werknemers op de lijst van directe werknemers zijn geplaatst en dat er werknemers ontbreken op de lijst van herleidbare indirecte werknemers (zie ook de eveneens in deze bundel opgenomen uitspraak in kort geding van de rechtbank Breda van 24 december 2010 waarin deze stellingen reeds zijn behandeld, de rechter komt in dit geval tot dezelfde conclusies).

Dictum

Beperkte betrokkenheid bij de activiteiten van de overgegangene concessie is voldoende om in aanmerking te komen voor een overgang naar de nieuwe concessiehouder. Ten aanzien van alle vijf werknemers oordeelt de rechter dat aannemelijk is dat de werknemers (ook) deels werkzaam zijn voor de concessie Veluwe. Vervolgens moet worden beoordeeld of deze individuele werknemer zodanig samenhangt met overgang van werkgelegenheid naar de opvolgend concessiehouder vanwege het verlies van een concessie dat deze werknemer de aangewezen persoon is om over te worden gedragen aan de nieuwe concessiehouder.

Veolia heeft ten aanzien van de werknemers die eisers zijn in deze procedure het causaal verband tussen het verval van de arbeidsplaats van de werknemer en het verlies van de concessie onvoldoende aangetoond. Veolia heeft haar beslissing gebaseerd op de afweging welke taken zij op de korte en middellange termijn wil laten vervallen en welke zij intern dan wel extern kan herverdelen over andere werknemers.

De arbeidsplaatsen van deze werknemers vervallen niet vanwege de concessieovergang, maar vanwege een herverdeling van taken. In dat geval dienen de regels van afspiegeling en anciënniteit te worden toegepast, hetgeen Veolia niet heeft gedaan.

Consequenties

Beperkte betrokkenheid bij de activiteiten van de overgegangene concessie is voldoende om in aanmerking te komen voor een overgang naar de nieuwe concessiehouder.

Vervolgens moet worden beoordeeld of deze individuele werknemer zodanig samenhangt met overgang van werkgelegenheid naar de opvolgend concessiehouder vanwege het verlies van een concessie dat deze werknemer de aangewezen persoon is om over te worden gedragen aan de nieuwe concessiehouder.

Indien het causaal verband tussen het verval van de arbeidsplaats van de werknemer en het verlies van de concessie niet is aangetoond dienen de regels van afspiegeling en anciënniteit te worden toegepast en kan de vervoerder zijn beslissing niet baseren op beslissing gebaseerd op de afweging welke taken zij op de korte en middellange termijn wil laten vervallen en welke zij intern dan wel extern kan herverdelen over andere werknemers.

Voor de uitspraak: klik *hier*

74 Voorzieningenrechter CBb, 3 februari 2011

Casus

Connexion heeft bezwaar gemaakt tegen het besluit van het dagelijks bestuur van het Bestuur Regio Utrecht (BRU) om de openbaar vervoerconcessie “Regio Utrecht” met ingang van 11 december 2011 voor een periode van acht jaar te gunnen aan Qbuzz. Connexion stelt zich op het standpunt dat Qbuzz bij haar inschrijving een niet-bestekconforme leaseovereenkomst zou hebben ingediend. Daarmee had volgens Connexion de offerte van Qbuzz als ongeldig terzijde moeten worden gelegd. Connexion stelt dat het aan BRU was om, in geval van gerede twijfel omtrent ingediende stukken, de objectiviteit van de aanbestedingsprocedure te waarborgen. BRU volgt Connexion niet in haar stelling dat Qbuzz niet voldoet aan de in het bestek opgenomen eis dat de inschrijver een volledig leasecontract in concept dient over te leggen. Connexion leest in deze paragraaf meer verplichtingen dan er daadwerkelijk zijn opgenomen. Naar aanleiding van deze beoordeling is er zowel met Connexion als met Qbuzz overleg geweest over de bestekconformiteit van hun aanbiedingen voor wat betreft onder meer het bij de aanbieding overgelegde leasecontract. BRU heeft, hoewel in brieven werd opgemerkt dat de aanbieder op basis van de omissies zou kunnen worden uitgesloten, niettemin van eliminatie van beide inschrijvingen afgezien, omdat zij meent met deze handelwijze de gelijkheid tussen de beide inschrijvers te hebben gehandhaafd. Bovendien biedt volgens BRU het bepaalde in artikel 31, aanhef en onder 1 en onder a, van Richtlijn 2004/18, geïmplementeerd met artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op de openbare procedure, de mogelijkheid om, wanneer in een openbare procedure er geen of geen geschikte inschrijvingen zijn, over te schakelen op een onderhandelingsprocedure.

Dictum

De door BRU gevolgde handelwijze kan hier, naar voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter, niet worden aanvaard. De voorzieningenrechter twijfelt op zichzelf niet aan het streven van BRU om de gelijke behandeling van beide inschrijvers te handhaven, de mededinging zoveel mogelijk te bevorderen en de rompslomp van het opstarten van een nieuwe procedure te vermijden. BRU heeft er evenwel aan voorbij gezien dat de mate waarin de inschrijving van Qbuzz op het punt van het over te leggen concept leasecontract niet voldeed aan de eisen van het bestek, in in aanmerking te nemen mate in ongunstige zin afweek van de mate waarin de inschrijving van Connexion, in de ogen van BRU, te kort schoot op het punt van het overleggen van een concept leasecontract. Door nu in deze omstandigheden beide inschrijvers niettemin gelijkelijk de gelegenheid te bieden hun aanbiedingen op dit punt aan te vullen heeft BRU op een relevant punt ongelijke gevallen gelijk behandeld. Daardoor is in dit geval aan Connexion de kans ontnomen duidelijkheid te krijgen of haar inschrijving niettemin toch en die van Qbuzz niet bestekconform was. Die onduidelijkheid had kunnen worden voorkomen wanneer BRU, zoals het bestek ook voorschrijft, zou hebben

besloten beide inschrijvingen terzijde te leggen, waarna beide partijen (voorlopig) in rechte beoordeeld zouden kunnen krijgen of die terzijdeleggingen al dan niet terecht waren.

De handelwijze van BRU zoals die hier is gevolgd heeft de procedure in ieder geval besmet met een diffuus - en dus niet transparant - element.

Buiten het zicht van partijen heeft BRU getracht, in zijn ogen van beide aanbieders afkomstige niet-bestekconforme, inschrijvingen te laten aanvullen, maar heeft daarbij het transparantiebeginsel en het gelijkheidsbeginsel onvoldoende in het oog gehouden. De verwijzing naar het bepaalde bij artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, Bao, kan BRU reeds niet baten omdat, naar hij ter zitting ook heeft toegegeven, hier niet tot het voeren van onderhandelingen met beide inschrijvers is overgegaan.

Consequenties

Indien meerdere inschrijvingen niet besteksconform zijn, kan het in strijd zijn met het gelijkheidsbeginsel indien wordt besloten beide inschrijvers niettemin gelijkelijk de gelegenheid te bieden hun aanbiedingen op dit punt aan te vullen, omdat dat ten gevolge heeft dat ongelijke gevallen gelijk behandeld worden.

Voor de uitspraak: klik [hier](#)

